



Η ΝΕΟΤΑΤΙΑ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ 36 (87)
8 ΙΟΥΝ. 1940 - Ε.



Η Νεομαία

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, διοικου-
μένου ὑπὸ Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου
προεδρευομένου ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ
τῆς Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, ὅστις
καὶ ἐκπροσωπεῖ ταύτην, ἀναπληρούμενος ὑπὸ
τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου
κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΤΟΣ Β'. - ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Δ/ΣΕΩΣ, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ & ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
Ὁδὸς Λεωφόρου 19 (Β' δρόμος)
Ἀριθ. Τηλεφ. Λογιστηρίου 32-094
» » Συντάξεως 34-425

ΑΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Περιοδικὸν «ΝΕΟΜΑΙΑ»
Ὁδὸς Λεωφόρου 19.

Ἀριθ. Τεύχ. 36-8 Ἰουνίου 1940
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΕΣΣΑΡΕΣ

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνητε ἀπόδειξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γεν. Γραμ-
ματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συνταγματάρχου ἑ. ἀ. καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Ε.Ο.Ν.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Μελῶν καὶ μὴ
μαθητῶν μελῶν
ΕΤΗΣΙΑ (Ἑσωτερικοῦ) Δρ. 160-200
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » » 80-100
ΤΡΙΜΗΝΟΣ » » 40-50
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Αἰρ. Ἀγγλίας 1
Ἀμερικῆς Δολ. 6
Αἰγύπτου Αἰρ. 1

Διὰ Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου καὶ ἰδιω-
τικοῦ Δικαίου (Δήμους, Κοινοτήτας) καὶ
Σχολικὰς Ἑφορίας. ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. 300

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΝΕΟΜΑΙΑ»
ἢ ΣΠ. ΡΟΥΒΑΛΗΝ, Γεν. Γραμματεῖα Ε.Ο.Ν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. Συνδρομηταί, τῶν ὁποίων ἔληξεν ἡ λήγει ἡ συν-
δρομή, ὅπως μᾶς ἐμβάζουν τακτικῶς αὐτήν.

Ὅσοι ἐξ αὐτῶν δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ τὴν ἀνανεώσουν παρακαλοῦνται νὰ μᾶς
τὸ γνωρίζουν ἐπιστρέφοντες τὸ πρῶτον τεύχος ποῦ θὰ λάβουν, μετὰ τὴν λήξιν
αὐτῆς, γράφοντες ἐπὶ τῆς ταινίας τὴν λέξιν «ἀπαράδεκτον».

Ἡ μὴ τοιαύτη ἐπιστροφή σημαίνει διὰ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Περιοδικοῦ τὴν
ἐπιθυμίαν τοῦ συνδρομητοῦ νὰ συνεχισθῇ ἡ ἀποστολὴ τοῦ τεύχους καὶ τὴν ὑπο-
χρέωσιν του ὅπως ἐμβάσῃ τὴν συνδρομὴν του.

Ἐπίσης παρακαλοῦνται ὅσοι ἐκ τῶν κ. κ. Συνδρομητῶν ἀλλάσσουν διευ-
θύνσιν νὰ μᾶς τὸ γνωρίζουν ἐγκαίρως δι' ἐπιστολῆς των, ἐσωκλείοντες εἰς
ταύτην καὶ 3 δραχμὰς εἰς γραμματόσημα διὰ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ πλακιδίου τῆς
διευθύνσεώς των.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ & ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡΑΧ. 1.205.000.000
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ (τῇ 31 Δεκεμβρίου 1939) » 10.541.000.000

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Δέχεται καταθέσεις πάσης φύσεως εἰς δραχμὰς. Ἀγοράζει καὶ πωλεῖ μετοχὰς καὶ ὁμολογίας εἰς τὸ ἐν
Ἀθήναις Χρηματιστήριον διὰ λογαριασμὸν τρίτων. Παρέχει δάνεια ἐπὶ ἐνεγέρῳ δημοσίῳν χρεωνό-
φων, μετοχῶν καὶ ὁμολογιῶν ἐταιρειῶν. Δέχεται πρὸς φύλαξιν χρηματοδόγραφα παντὸς εἴδους. Ἐκμι-
σθοὶ χρηματοκιβώτια πρὸς φύλαξιν τίτλων καὶ τιμαλφῶν ἀντικειμένων.

ΣΠΟΡΕΥΣ ΚΑΙ ΦΥΤΕΥΤΗΣ

Εἰς τὴν ὁμιλίαν τοῦ Ἀρχηγοῦ πρὸς τοὺς περιφερειακοὺς διοικητὰς καὶ τὰς περιφερειακὰς διοικήσεις ἐπὶ τῇ λήξει τῶν ἐργασιῶν τοῦ Β' Συνεδρίου, — ὁμιλίαν τὴν ὁποίαν αἱ τεχνικαὶ συνθήκαι ὤφ' ἃς ἐκδίδεται ἡ «Νεολαία» δὲν μᾶς ἐπέτρεψαν νὰ σχολιάσωμεν εἰς τὸ περασμένον τεῦχος — ὑπάρχει μία ἰδιαίτερος συγκινητικὴ ἀποστροφή. Εἶναι ἐκείνη διὰ τῆς ὁποίας ὁ πολὺς ἀνὴρ, ποὺ δικαιώνει κάθε ἡμέραν διὰ τοῦ λόγου, διὰ τοῦ ἐνεργοῦ παραδείγματος καὶ πρὸ παντὸς διὰ τοῦ ἀγώνος καὶ τοῦ ἔργου τοῦ, τὴν γενεάν τὴν ἰδικὴν τοῦ ἐνώπιον τῆς ἱστορίας, ἐρωτᾷ βαθεῖα εἰς τὸ μέλλον, μαζὶ μὲ τοὺς δραματισμοὺς καὶ τὰς προσδοκίας τοῦ, ἀρραγῇ λίθον θεμελιώσεως καὶ δημιουργικῆς συνεχείας. «Ἡ ξεύρετε, εἶπεν, ὅτι δι' ἐμὲ, ἡ Ε.Ο.Ν. εἶναι τὸ πολυτιμότερον πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἔχω ὡς πολιτικὸν πρόσωπον. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ εἶναι γιὰ μὲ ἐπιτυχία ὅλης τῆς πολιτικῆς μου ζωῆς, ἀλλὰ ἡ ἐπιτυχία τῆς Νεολαίας εἶναι συγχρόνως καὶ ἐπιτυχία τοῦ μέλλοντος τοῦ ἔθνους». Μέσα εἰς τὴν ἀπλὴν, ἀλλὰ τόσο γεμάτην ἀπὸ νόημα καὶ τόσο βαρεῖαν ὡς ἐπαγγελίαν αὐτὴν φράσιν ὑπάρχει ἀναντιρρήτως καὶ ὑποθήκη πολυτίμου, ἀλλὰ μαζὶ καὶ κάποια προσωπικὴ ἐκμυστήρευσις. Μία ἐκμυστήρευσις τῆς ὁποίας δὲν ξεύρει κανεὶς τί νὰ θαυμάσῃ περισσότερο. Τὴν θερμὴν οἰκειότητα καὶ τὴν στοργήν, μὲ τὴν ὁποίαν ὁ πολιτικὸς ἀνὴρ περιβάλλει ἐν τῷ προσώπῳ τῶν νέων τὴν ἑλλάδα, ποὺ ἡ θρᾶσις τῆς καὶ ἡ ἀνθρακίς τῆς θ' ἀναδιπλωθῇ ὅταν αὐτὸς δὲν θά ὑπάρχῃ ἡ τὸ ἰδιάζον ψυχικὸν μεγαλεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ὀλίγοι φθάνουν εἰς τὴν ζωὴν, καὶ τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ ἄκρον τῆς ἀνθρωπίνης τελειώσεως. Τὸ μεγαλεῖον τοῦ δημιουργοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ προσπάθεια ἔχει λυτρωθῇ ἀπὸ κάθε ἐπιζήτησιν, ἀπὸ κάθε προσδοκίαν ἀνταμοιβῆς; Πράγματι εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν πολιτικῶν ἀγώνων τῆς Χώρας αὐτῆς, καὶ οὐχὶ τῆς Χώρας αὐτῆς μόνον, εἶναι τόσο σπάνιον τὸ φαινόμενον δημιουργοῦ, τοῦ ὁποίου τὰ ἔργα καὶ αἱ ἡμέραι αἱ τόσο βαρυνόμεναι ἀπὸ πλῆθος ἐπιουσιῶν φροντίδων καὶ μεριμνῶν, νὰ μὴ ἔπαυσαν διαρκῶς νὰ καταβάλλωνται ἀφειδῶς, θά ἔλεγε κανεὶς μὲ πάθος ἀληθινόν, διὰ τὸ μακρινὸν μέλλον. Δὲν θά ὑπάρξῃ πράγματι οὕτε ἕνας, φίλος ἢ ἀδιάφορος, ἀγαθὴς προαιρέσεως ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος, μὲ τὴν συνείδησιν τοῦ κατὰ μόνας, δὲν θά ὁμολογήσῃ ὅτι ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς, ἐπιχειρῶν τὴν σύνταξιν τῆς νέας ἐλληνικῆς γενεᾶς, τὸ μόνον εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ἦτο δυνατόν ν' ἀποθλέπη ἦτο ἡ δημιουργία προσωπικῆς πολιτικῆς δυνάμεως. Τὸ μόνον προσωπικὸν στοιχεῖον, ἂν ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις αὐτῆς τῆς λέξεως, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ καὶ τῆς Ε.Ο.Ν. εἶναι ἡ φιλοδοξία μιᾶς ἄλλης φύσεως, κάθε ἄλλο παρὰ κοινῆς. Ἡ φιλοδοξία τοῦ σπορέως καὶ τοῦ φυτευτοῦ. Τοῦ σπορέως, ποὺ σπέρνει διὰ τὴν χαρὰν τῆς σπορᾶς, τοῦ φυτευτοῦ, ποὺ εἶναι λυτρωμένος τελείως ἀπὸ τὴν προσδοκίαν τοῦ καρποῦ. Καὶ εἶναι, μὰ τὴν ἀλήθειαν, νὰ τὰς κλαίῃ κανεὶς τὰς κλειστάς καὶ σκοτεινάς καὶ πεπωρωμένας καρδίας καὶ διανοίας, ἂν ὑπάρχουν, ποὺ θά ἔμεναν ἀσυγκίνητοι εἰς τὴν θέαν αὐτοῦ τοῦ σπορέως, ποὺ σκορπᾷ τὸν σπόρον τοῦ πλουσίου πνεύματος καὶ τοῦ γόνιμου αἰσθηματός του, μὲ τὸ πρόσωπον γεμάτον φῶς καὶ χαρὰν εἰς τὸν πλατὺν ἀγρόν τοῦ μέλλοντος, διὰ τὴν τὸν θεορίσων ἐκεῖνοι ποὺ θά ἔλθουν καὶ τῶν ὁποίων, προεκτείνων τὴν ὑπαρξίν του, δὲν μαντεύει μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν ζῇ καὶ τὴν χαίρεται τὴν χαρὰν τῆς ὠνευρεμένης συγκομιδῆς.

Καὶ εἶναι αὕτη ἡ βίωσις ἡ χαρούμενη, τοῦ μέλλοντος, τὸ μυστικόν τῆς ἀκαταπανήτου ὁρμῆς, ποὺ εἶναι συγκεντρωμένη, ὡς ἐν ἡφαιστειῷ, μέσα εἰς τὴν κατὰ τὰ λοιπὰ ἡρεμὸν καὶ στερεωτάτα ἰσορροπημένην καὶ ὀξύτατα δια-

λεκτικὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ μὲ τὴν μαθηματικὴν μόρφωσιν, τοῦ ὁποίου ὡρὲς ὡρὲς ξαφνίζει καὶ καταπλήσσει τοὺς συγχρόνους του, οὐχὶ ἡ νεανικὴ ἀεικίνησις καὶ τὸ ἀνήσυχον πνεῦμα, ἀλλὰ ἡ προφητικὴ πνοή. Χωρὶς αὐτὴν τὴν ὁρμήν, χωρὶς αὐτὸ τὸ πάθος, χωρὶς αὐτὴν τὴν σταθεράν καὶ ἡρεμὸν πίστιν πρὸς τὸ μέλλον, ἡ πηγὴ αὐτῆς τῆς πνοῆς θά μᾶς ἦτο ἀνεξήγητος. Ὅπως ἀνεξήγητος καὶ ἀσύλληπτος θά μᾶς ἦτο αὕτη ἡ λυτρωμένη ἀπὸ κάθε ἰδιοτελῆ προσδοκίαν σπατάλη ἐνεργείας καὶ σπατάλη μόχθου, ποὺ ἰδιαίτερος καταπλήσσει καὶ γενεῖ ἀπορίας καὶ θαυμασμούς, ἀλλὰ καὶ πολλαπλασιάζει γύρω τὴν καρτερίαν καὶ τὴν ἐλπίδα, εἰς τὰς σκληρὰς ἡμέρας ποὺ ζῶμεν.

Θὰ ἠθέλαμεν δὲ ἀκριβῶς, περισσότερο ἀπὸ ὅλην τὴν σοφίαν τῶν πρακτικῶν συμβουλῶν καὶ τῶν θετικῶν διδαγμάτων, τὰς ὁποίας εἰς ὅλα τὰ πεδία καὶ εἰς ὅλους τοὺς κύκλους τῶν θεμάτων ποὺ ἀπασχόλησαν τὸ Β' Συνέδριον ἠντλησαν ἀπὸ τὴν ἀπέραντον μάθησιν τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τὴν ἀπέραντον πείραν του, αὐτὴ ἡ πίστις καὶ αὐτὴ ἡ πνοὴ ν' ἀποθασαυρισθῇ καὶ διατηρηθῇ ἀπὸ ὅλους, διὰ νὰ μεταφερθῇ καὶ μεταδοθῇ ὡς μυστικὸς πυρὸς ἐκεῖ ὅπου ἀγωνίζονται καὶ δροῦν, εἰς τὰ στελέχη, εἰς τοὺς ἀξιωματοῦχους καὶ εἰς ὅλα τ' ἀγῶρια καὶ τὰ κορίτσια τῆς Ὀργανώσεως. Κάτι περισσότερο θὰ ἠθέλαμε, αὐτὸς ὁ πυρὸς, ὁ ζῶν καὶ ὁ φλέγων καὶ ὁ φωτίζων, αὐτὴ ἡ πίστις καὶ αὐτὴ ἡ πνοὴ, ἀπὸ τῶν ὁποίων μεταλάβαμεν καὶ ἠντλήσαμεν ὅλοι κατὰ τὰς ὥρας καὶ κατὰ τὰ διαλείμματα τοῦ συνεδρίου καὶ κατὰ τὰς οἰκειοτέρας στιγμὰς τῶν φιλικῶν συνομιλιῶν, νὰ γίνῃ ἡ φλόγα ποὺ θ' ἀνάψῃ εἰς τὰ στήθη ὅλων τόσο δυνατὰ, ὥστε νὰ μεταπλάσῃ, νὰ μεταμορφώσῃ καὶ ν' ἀνανεώσῃ τοὺς ἀνδρας καὶ τὰς γυναῖκας, ποὺ ἔχουν ἐπωμισθῇ μὲ τὴν μεγάλην τιμὴν καὶ τὴν μεγάλην εὐθύνην τῆς συντάξεως καὶ τῆς ἀγωγῆς τῶν νέων καὶ τῶν νεανίδων τῆς Ἑλλάδος. Νὰ τοὺς κάμῃ ἄλλους ἀνθρώπους. Νὰ τοὺς λυτρώσῃ ἀπὸ κάθε κεκτημένη ἀδυναμίαν. Ἀπὸ κάθε σκοπὸν ἀσχετον μὲ τὸ ἔργον ποὺ ἀνέλαβον. Ἀπὸ κάθε μέριμναν καὶ φροντίδα ποὺ δὲν θά εἶναι ὡς ἀντικείμενον τὸ ἔργον αὐτό. Τὸ ἔργον τοῦ βαρὺ καὶ τὸ μέγα. Τὸ ἔργον τοῦ ὁποίου ἡ ἀσκήσις ἀπαιτεῖ ὁλοκληρωτικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἀφίερωσιν. Εἰς τὸν αἰῶνα αὐτὸν τοῦ ποσοτισμοῦ καὶ τῆς βαρδάρου ἐπιβολῆς τῶν ἀριθμητικῶν ὀγκῶν οἱ Ἕλληνες, ὅπως πάντοτε εἰς τὴν ἱστορίαν, περισσότερο ἴσως παρὰ κάθε ἄλλη φοράν εἰς τὴν ἱστορίαν, ἔνα ἔχομεν ν' ἀκολουθήσωμεν δρόμον καὶ ἔνα ἔχομεν τρόπον νὰ ὑπεραμυνθῶμεν νικηφόρως τῆς ὑπάρξεώς μας. Τὴν εἰς τὸ ἀκρότατον ὄριον καλλιέργειαν καὶ συνειδητοποίησιν τῶν ποιοτικῶν ἀρετῶν, τῶν ὁποίων ὁ Ἕλληνισμὸς εἶναι φορεὺς ἐκ κληρονομίας καὶ ἐκ παραδόσεως. Οἱ ἡγέται, τὰ στελέχη, οἱ ταγοὶ καὶ τὰ μέλη τῆς Ὀργανώσεως δὲν ἐπιτρέπεται οὐτε νὰ τὴν ἀγνοοῦν αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν, οὐτε νὰ τὴν λησμονοῦν. Ἀποδεχθέντες τὴν τιμὴν τῆς κλήσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ, ἀπεδέχθησαν καὶ ἀνέλαβον εὐθύνας. Διὰ νὰ τὰς φέρουν καλῶς καὶ διὰ νὰ τὰς ἀσκήσουν γόνιμως νήτύχῃσαν νὰ ἔχουν ὡς ὑπόδειγμα καὶ ὡς φῶς προσανατολισμοῦ τὸ ὑπέροχον ἰδικόν του παράδειγμα. Τὸ παράδειγμα τοῦ ἀνιδιοτελοῦς σπορέως καὶ τοῦ φυτευτοῦ. Ἀς ἀκολουθήσουν τὰ βήματά του. Ἀς ἐμπνευσθοῦν ἀπὸ τὸν λόγον καὶ πρὸ παντὸς ὡς φωτισθοῦν ἀπὸ τὰ ἔργα του, ὅσοι ἔχουν τὴν δύναμιν τῆς ἀνατάσεως καὶ τὸ πάθος τοῦ δημιουργεῖν. Ὅσοι ἀντιλαμβάνονται ὅτι τοὺς λείπει αὐτὸ τὸ πάθος ἢ ὅτι ἡ δύναμις τῶν δὲν ἐπαρκεῖ, ὡς παραμερίσουν, δίδοντες θέσιν εἰς τοὺς ἀξιοτέρεους ποὺ θά ὑπάρχουν, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μὴ ὑπάρχουν. Θὰ προσφέρουν καὶ οὗτοι μίαν ὑπηρεσίαν, τὴν καλλιτέραν ποὺ ἡμποροῦν. Καὶ θά εἶναι ἡ ὑπηρεσία τῶν σημαντικῇ διὰ τὸ ἔργον.

«Ω Σ Α Ν Θ Ρ Ω Π Ο Σ»

“Αναψε τὸ φανάρι τοῦ ὁ Διογένης καὶ βῆκε μέρα μεσημέρι στὸ δρόμο. Οὔτε ἀνόητος οὔτε καὶ τρελλὸς ἦταν ὁ κυνικός αὐτὸς φιλόσοφος γιὰ νὰ κἀν ἀσκοπία ἕνα τέτοιο πρᾶγμα. Δὲν μποροῦσε στὰ καλὰ καθοῦμενα νὰ ρεζιλιέσῃ τῇ φήμῃ τῆς σοφίας του. Στάθηκαν τότε οἱ σύγχρονοί του κι’ οἱ γυνῆστοί του ἐκπληκτοί. Τὸν ἐβλεπὶν περίεργα καὶ δὲ βάσταξαν νὰ μὴν τὸν ρωτήσουν: «Τὶ ζητᾷς μὲ τὸ φανάρι, Διογένη;» Τοὺς κοίταξε σίγουρα οἰκτιροντάς τους καὶ τοὺς εἶπε σύντομα καὶ ἐπιγραμματικά: «Ἀνθρώπων!»

Πόσο θάνοιζαν τὸ στόμα καὶ τὰ μάτια ἐκεῖνοι οἱ Ἀθηναῖοι στὴ συμπεκνωμένη του ἀπάντησι! Εἶναι δυνατόν νὰ βῇ τόση συμπτώκωνσι σοφίας ἀπὸ ἀνθρώπινο στόμα; Οἱ αἰῶνες μᾶς ἐξηγήσαν τὸ διογένειο ἐκεῖνο αἰνίγμα. “Αν οἱ τότε Ἕλληνας ποὺ ἀκούσαν τὸν λόγο αὐτὸν ἐνοιῶσαν τὴ σημασία του, θάπρεπε νὰ τὸν αἰσθανθοῦν ὡς ὁδὸς μεγάλου διαμετρήματος πάνω στὸ κεφάλι τους. Ὁ Διογένης τοῦ ἔλεγε μὲ τὴ γλώσσα καὶ μὲ τὸν τρόπο του, ὅτι αὐτοὶ ποὺ περπατοῦσαν μαζὶ του, ποὺ γελῶσαν, ποὺ τρώγαν σπόρους φθύνοντας τὰ τοῦφλα τους σὲ μεγάλα τόξα κάτω ἀπὸ τὸν Ἀττικὸν ἥλιο, ποὺ τὸν ρωτοῦσαν καὶ ἀποροῦσαν, δὲν ἦσαν ἄνθρωποι. Δὲν τὸ κατάλαβαν ὅμως κι’ ἄφησαν σὲ μᾶς τοὺς μεταγενεστέρους τὴ λύσι τοῦ αἰνίγματος ἐκεῖνου. Τώρα ποὺ ὁ Διογένης δὲν γυρίζει ἀνάμεσό μας μὲ τὸ θρυλικὸ του φανάρι, παρὰ μᾶς πλησιάζει μὲ τὸ φῶς τῆς σοφίας του, ξέρουμε τί ἐννοία ἔδινε στὴ λέξι ἀνθρώπος.

“Ἀνθρώπος δὲν θὰ πῇ νάχῃς μοναχὰ μιὰ κίνησι καὶ μιὰ ἐνέργεια ἀπὸ τὴν φύσι. Δὲν θὰ πῇ νὰ τρῶς, νὰ δουλεύῃς καὶ νὰ κοιμάσαι, νὰ γελάς καὶ νὰ λυπᾶσαι.

Θὰ πῇ κάτι ἄλλο πὶὸ περιεκτικὸ καὶ πὶὸ μεγάλο.

Θὰ πῇ νὰ εἶσαι κυρίαρχος πᾶνω ἀπὸ τὴν ὕλη, νὰ εἶσαι τὸ θεῖο δοχεῖο, ποὺ ὁ Ὑψίστος ἔβαλε μέσα του τὴ μεγάλη αἰώνια πνοή του. Θὰ πῇ νὰ εἶσαι ὁ νικητὴς τοῦ ἑαυτοῦ σου καὶ ὁ ἐμπνευστὴς καὶ ὁ δημιουργὸς τῆς ἐποχῆς σου. Θὰ πῇ νὰ ἔχῃς μέσα σου τὸ ἀκατάλυτο πνευματικὸ καὶ ψυχικὸ σπέρμα ποὺ θὰ ξεμακρύνῃ καὶ θὰ διακωλύσῃ τὴν ὕπαρξι τοῦ ἀνθρώπου στὴν οὐσία τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος.

Ὁ ἄνθρωπος, ποὺ ἀληθινὰ κατάρθωσε νᾶναι τέτοιος, εἶναι ἀνώτερος ἀπὸ ἀξιώματα καὶ τίτλους. Εἶναι ἐλεύθερος. Κινεῖται σὲ ὕψηλές σφαῖρας καὶ τίποτα δὲν τοῦ φέρει στενοχώρια.

Φαντασθῆτε λοιπὸν πόση τιμὴ σὰς ἔκαστο ὁ Ἀρχηγός, συναγωνιστὴς καὶ συναγωνίστριες, ὅταν στὸ τέλος τῆς Β’ Πανελληνίου Διασκέψεως, καλῶντας σὰς νὰ δεῖνῃτε μαζὶ του σὰς ἔλεγε: «Σὰς εὐχαριστῶ πολὺ διότι δεχθήκατε τὴν πρόσκλησί μου εἰς τὸ ἀποψινὸν λιτὸν καὶ ἀπέριττον γεῦμα κι’ ἔτσι δώσατε μιὰ ἀφορμὴ νὰ μείνω ὁλίγες ὥρες μαζὶ σας, χωρὶς τὴν ἐπισημότητα τοῦ Συνεδρίου, ὡς ἄνθρωπος μὲ ἀνθρώπους».

Ἴσως νὰ μὴ σταμάτησε κανεὶς καὶ καμμιὰ πᾶνω σ’ αὐτὰ τὰ ἀπλὰ καὶ συ-

νηθισμένα λόγια. Κι’ ὅμως πόση βαθεῖα ἐννοία ἔχουν! Ὁλάκερη κοσμογονία! Πρῶτα-πρῶτα μὲ τὴν ὁμολογία του αὐτὴ σὰς ἔδωσε τὸ χρίσμα τοῦ ἐξαιρετικοῦ, σὰς δυνάμωσε μὲ τὴν ἀνάταπτη ὀνομασία ἐκείνου, ποὺ στὴ σοφία του ὁ Διογένης ζητοῦσε καταπονοῦμενος σὲ κάθε γωνιά μὲ τὸ φανάρι. Σὰς ἔβαλε στὴ σειρά τῶν δημιουργῶν, τῶν ἐμπνευστῶν, τῶν δίκαια φερόντων τὸ μεγάλο αὐτὸ δῶμα. Θὰ πῇ πῶς ἔχετε κερδίσει τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν ἀγάπην του!

Ἐπειτα ὅμως συνέβη καὶ τὸ ἄλλο, τὸ πὶὸ μεγάλο ἀκόμα.

Πῆρε τὸν ἑαυτοῦ καὶ τὸν ξέντυσε ἀπὸ ὅλα τὰ ἀξιώματα, τὰ ὀφείκια καὶ τίς τιμὲς ποὺ ἔχει ὡς Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὡς Ἀρχηγὸς ἐνὸς Κράτους, ὡς κινητήριος δυνάμις ἐνὸς Λαοῦ, τὸν ἄφησε ἐλεύθερον ἀπὸ ὅλες αὐτὲς τίς ἐπισημότητες καὶ κάθησε ἀνάμεσό σας μόνο ὡς ἄνθρωπος.

Εἶπε μὲ τὴ συνηθισμένη του ἀπλή γλώσσα, ποὺ τίς πιότερες φορὲς τὴν μαντεύουμε, παρὰ τὴν ἀκούμε, καὶ ποὺ φτάνει ὡς τῆς καρδιάς μας τὰ βάθη μὲ τὴ συγκινητικὴ ἐξωτερικεύσι τῆς στίς πράξεις του: «Ἐλᾶτε σεῖς παιδιά μου γύρω. Μὴν δεῖλιάζετε καὶ μὴ στενοχωρῆσθε. Αὐτὴ τὴ στιγμή τῆς βαθεῖας μας ἀλληλεγγύης δὲν μᾶς χωρίζει κανένα φράγμα καὶ καμμιὰ βαθμίδα δὲν μᾶς κρατᾷ σὲ ἀνίσῃ ἀπόστασι. Εἰμαι ὁλότελα δικὸς σας αὐτὴ τὴ στιγμή, γιατί φροντίζατε προτοῦ νὰ μὴ ἔδω μέσα νὰ βγάλω τοῦ ἀξιώματός μου τὴν πορφύρα, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ σὰς σύρω πὶὸ κοντά μου, νὰ σὰς χαϊδέψω τὰ μαλλιά σὰν πατέρα φιλόστοργος. Θέλησα σὰν ἄνθρωπος μοναχὰ νὰ σὰς νοιώθω νὰ σκῦθετε μέσα στῆς ψυχῆς μου τὰ τριῖσθαι, ποὺ γιὰ

σὰς εἶναι γεμᾶτα πίστι καὶ καλωσύνη καὶ νὰ γεμίσετε τὰ χέρια σας ἀπὸ τὸ χρυσάφι τῆς ἀγάπης μου γιὰ σὰς καὶ τῆς ἐλπίδας μου γιὰ τὸ μέλλον τὸ δικό σας καὶ τῆς Ἑλλάδος μας!»

Ἐκείνη ἡ στιγμή ποὺ μιλοῦσε ἔτσι ὁ Ἀρχηγός ἦταν ἡ πὶὸ ὠραία καὶ ἡ πὶὸ λαμπρὴ ἀπὸ ὅλες τίς ὥρες ποὺ πέρασαν στὴ Β’ αὐτῇ Πανελληνίῳ Διασκέψῃ. Ἦταν ὡς νὰ στέκονταν ὅλοι νέες καὶ νέοι νικητὲς στὸ στίβο μετὰ τὸν ἀγῶνα καὶ Ἐκεῖνος μὲ ζεστά τὰ χέρια καὶ πὶὸ ζεστὴ τὴν καρδιά ἔκοθε ἕνα κομμάτι ἀπὸ τῆς ψυχῆς του τὸ χρυσὸ λάβαρο καὶ τὸ κάρφωνε σὰν παράσημο στὸ στήθος τοῦ καθενός!

Ἔτσι καὶ τῆς θρησκείας μας ὁ Ἀρχηγός γδύθηκε τῇ θεϊκῇ του δυνάμει, τὴν ὑπερουσία του δόξα καὶ κατέβηκε μιὰ μέρα σὰν ἄνθρωπος κοντὰ μας γιὰ νὰ μᾶς δῇ καὶ νὰ τὸν δοῦμε, νὰ μᾶς ἀγαπήσῃ καὶ νὰ τὸν ἀγαπήσουμε.

Γιατὶ ἀλήθεια τί σημασία μπορεῖ νὰ ἔχῃ γιὰ τὴν ψυχὴ ἐνὸς Λαοῦ ἕνας Ἀρχηγός ποὺ δὲν εἶναι πρῶτα-πρῶτα μὲ τὴν κυρία ἐννοία τῆς λέξεως, ὅπως τὴν ἀναλύσαμε, ἄνθρωπος;

Θὰ μείνῃ πάντα ἕνα κρῦο ἀγαλμα, ἕνα σὲ ἀπόστασι στεκόμενο θολὸ σύμβολο. Δὲν θὰ μὴν πορῇ νὰ σφυρηλάτῃ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστι, τὰ δύο στερεὰ βάθρα μέσα στῆς ψυχῆς.

Θὰ μείνῃ ἕενος στὰ συναισθήματα τοῦ Λαοῦ του, γιατί δὲν προσπάθησε ὡς ἄνθρωπος νὰ τὸν πλησιάσῃ.

Μόνο ἡ νόησι τοῦ ἀνθρώπου γιὰ τὸν ἄνθρωπο γεννᾷ τὴν ἀγάπην. Καὶ μόνο «ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον».

Τότε μόνο Ἡμέτης καὶ ἀκολουθία εἶναι ἀλληλένδετοι σὲ ζωὴ καὶ θάνατο.

Σ. Καρ.

Η Β' ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, ἐγκρίσει τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως, ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε.Ο.Ν. θὰ προκηρύξῃ τὴν ὀργάνωσιν τῆς Β’ Ἐκθέσεως Ε.Ο.Ν., ἡ ὁποία πρόκειται νὰ περιλάβῃ τὰ ἀκόλουθα τμήματα: Ἔργον Ε.Ο.Ν., Γεωργικῶν προϊόντων καλλιέργειας σχηματισμῶν τῆς Ε.Ο.Ν., Χειροτεχνίας, Βιοτεχνίας καὶ Λαϊκῆς τέχνης, ἐργασίας τῶν σχηματισμῶν τῆς Ε.Ο.Ν., Χειροτεχνίας μαθητριῶν Φαλαγγιτισσῶν, Φαλαγγιτῶν, Σκαπανέων καὶ Σκαπανισσῶν, γλυπτικῆς, ζωγραφικῆς καὶ φωτογραφίας, ἔργων προερχομένων ἐκ τῆς καθοδηγήσεως πάντοτε τῆς Ε.Ο.Ν.

Ἐπίσης ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου θὰ προκηρυχθοῦν ἐγκρίσει τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως οἱ Β’ Καλλιτεχνικοὶ ἀγῶνες, οἱ ὁποῖοι διὰ μὲν τὴν Γενικὴν Ἐποπτεῖαν πρωτευούσης θὰ διεξαχθοῦν τὰ τέλη Αὐγούστου ἢ ἀρχὰς Σεπτεμβρίου, οἱ δὲ Πανελληνιοὶ Καλλιτεχνικοὶ ἀγῶνες θὰ γίνωυν τὴν ἀνοιξιν τοῦ 1941 ταῦτο χρόνως μὲ τοὺς ἑορταστικοὺς ἀθλητικοὺς ἀγῶνας τῆς Ε.Ο.Ν.

Ἐν τῷ μεταξύ ἡ Α’ Πανελλήνιος Ἐκθεσις τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς τὸ Μέγαρον τοῦ Ζαπτείου ἐξακολουθεῖ τὰς ἐργασίας τῆς.

Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐπεσκέφθη ἀπαξ τὴν Ἐκθεσιν τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα, ὁ δὲ ἀρχηγός τῆς Κυβερνήσεως ἐπεσκέφθη δις τὴν Ἐκθεσιν μέχρι τοῦ παρελθόντος Σαββάτου.

ΤΕΧΝΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

Άγαπητοί μου φίλοι,

Στο περασμένο γράμμα προσπάθησα να σας δώσω με δυό λόγια, ή καλλίτερα με δυό μονάχα λέξεις, το νόημα των συστάσεων του Άρχηγού στους λογοτέχνες και καλλιτέχνες κατά την άποψη των λογοτεχνικών και καλλιτεχνικών βραβείων του Κράτους. Κι' οι δυό αυτές λέξεις είναι: Τέχνη, Έλληνική.

Για να μπορούμε πιο βαθιά στο νόημα των λέξεων αυτών, ως δοκιμάσουμε να τις αναλύσουμε με λίγα λόγια. Και πρώτα-πρώτα τι είναι Τέχνη; Τέχνη είναι ή ζωή, ή απτή έκφρασις του πνευματικού πολιτισμού είναι, για να μιλήσουμε πιο παραστατικά, ή καρπός του πολιτισμού, ή καλλίτερα το λουλούδι του πολιτισμού.

Αλλά ή πολιτισμός δεν είναι δημιούργημα ώρισμένων ανθρώπων, αυτών που ασχολούνται με την Τέχνη. Είναι το αποτέλεσμα και ή εκδήλωσις της γενικής, της συνολικής πνευματικής και ψυχικής καλλιέργειας ενός λαού. Γι' αυτό ακριβώς, σε όποιαν εποχή και σε όποιον τόπο βλέπουμε την Τέχνη ν' ακμάζει, παρατηρούμε συγχρόνως γύρω απ' αυτήν έναν δλόκληρο λαό να στέκεται σε ανάλογο επίπεδο πολιτισμού. Τέχνη ξεκάφωτη, άνεδαφική δεν ύπήρξε ποτέ και δεν μπορεί να ύπάρξη, όπως δεν μπορεί να ύπάρξη δέντρο ή λουλούδι, που δεν στηρίζεται γερά μέσα στο χώμα, που δεν ύψωνει τα κλαριά του ή τα πέταλά του στην ατμόσφαιρα, για να πάρη απ' αυτή στοιχεία ζωής και ανάπτυξεως.

Αυτό το χώμα είναι για την Τέχνη ή εθνική γή. Αυτή ή ατμόσφαιρα είναι ή εθνική ψυχή. Και δεν είναι άπλως αυτό μια μεταφορική εικόνα, αγαπητοί μου φίλοι είναι νόμος φυσικός, νόμος αιώνιος κι' αναλλοίωτος, που έχει διαπιστωθή σ' όλες τις εκδηλώσεις της Τέχνης, σ' όλους τους τόπους και σ' όλες τις εποχές. Κάθε λαός, σε κάθε εποχή της σταδιοδρομίας του, είχε τη δική του Τέχνη, σταθερά κι' ακλόνητα δεμένη με την εθνική του ζωή κι' ιστορία, με την εθνική του ιδιοσυγκρασία και την πνευματική και ψυχική του εξέλιξι.

Κι' αυτή ακριβώς ή διαπίστωσις μας εξηγεί αυτομάτως και την άλλη λέξι, τη λέξι Έλληνική. Μπορεί να φαντασθώ κανείς σ' αυτόν έδω τον τόπο, κάτω απ' αυτόν τον ούρανό, μέσα σ' αυτή τη φύσι κι' ανάμεσα σ' αυτόν τον λαό, άλλην εκδήλωσις, από καθαρά και γνήσια Έλληνική;

Έχουμε την πιο ωραία και πιο τιμημένη Πατρίδα; Έχουμε την πλουσιώτερη κληρονομιά Πολιτισμού, την πιο δοξασμένη Ιστορία; Έχουμε έναν ήπεροχο τόπο κι' έναν θαυμαστό λαό. Ποιά άλλοι μπορούμε να βρούμε ωραιότερες και πλουσιώτερες πηγές έμπνεύσεως; Η φυσική μας κλίσι, ή ιδιοσυγκρασία μας, ή δλη πνευματική και ψυχική ύπαρξίς μας μας σπρώχνουν και μας επιβάλλουν ν' άντλούμε τις έμπνεύσεις μας από τις άφθονες κι' άστείρευτες αυτές πηγές, τις γνώριμες μας, τις δικές μας, που είναι οι μόνες που μπορούν να μας δώσουν τη δροσιά και τη δύναμι που χρειαζόμαστε για ανώτερες κατευθύνσεις.

Αυτό είναι, αγαπητοί φίλοι, το βαθύτερο νόημα των συστάσεων του Άρχηγού στους λογοτέχνες και καλλιτέχνες της χώρας μας κι' αυτό πρέπει να το μελετήσουμε και να το ένστερνισθούμε όλοι σαν ευρύτερο πνευματικό κήρυγμα, το κήρυγμα ότι όλοι οι πνευματικοί άνθρωποι της Ελλάδος πρέπει να γνωρίσουν, ν' αγαπήσουν και να μελετήσουν τον τόπο της και τον λαό της, να γνωρίσουν, ν' αγαπήσουν και να μελετήσουν τη γή της και την ιστορία της, τις παραδόσεις της και τον πολιτισμό της, το πνεύμα της και την ψυχή της. Από τη βαθιάν αυτή γνώριμιά και μελέτη δεν θά προέλθη μόνο μια αυθόρμητη και γνήσια Έλληνική Τέχνη αλλά θά προέλθη συγχρόνως και μια γενικότερη πνευματική και ψυχική ανάτασι του λαού, που θά συντελέση, που θ' αποτελέση μάλλον την άναγέννησι του Πολιτισμού μας.

Με όλη μου την αγάπη
Μελής Νικολαΐδης



«Αν θέλετε να γράψετε έργα βιώσιμα πηγαίνετε κατ' εθείαν ν' άντλήσετε τις έμπνεύσεις σας από την μεγάλην και άστείρευτον πηγήν που λέγεται λαϊκή ψυχή. Τα πρότυπά σας δεν πρέπει να είναι τύποι ξεγίζοντες, που δεν έχουν αυθύπαρκτον ζωήν και ή ζωή τους είναι μίμησης, αλλά πρέπει να είναι τύποι και μορφές γνήσιως έλληνικοί. Πρέπει να πάτε όσο μπορείτε πιο κοντά στο λαό που μογχεί, που χαροπαλεύει και ν' ακούσετε όλη την κλίμακα των συναισθημάτων του, από την εύτυχία ως τη δυστυχία, από το κλάμα έως το γέλιο. Κοντά εις αυτήν την πηγήν θά βρήτε τον ίδιο τον έαυτό σας, γιατί και σεις, είτε το θέλετε είτε δεν το θέλετε, έξω και πάνω από κάθε έπιρροή, είσθε Έλληνες, γιατί τα κύτταρά σας είναι έλληνικά, το όποσυνείδητό σας είναι έλληνικό και δεν μπορείτε παρά να σκέπτεσθε και να δημιουργήτε έλληνικά. Κοντά εις αυτήν την πηγήν και με αυτό το υλικό θά μπορείτε με το τάλαντό σας να εκφράσετε και να εικονίσετε την έλληνική ζωή, την έλληνική πατρίδα».

(Από τον λόγον τον όποιον εξέφω-
νησεν ο Άρχηγός κατά την άπο-
μην των λογοτεχνικών και καλλιτε-
χνικών βραβείων).

ΗΧΩ

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Όταν πρό ήμερών παρατηρούμεν ότι ή Έθνική Όργάνωσις της Νεολαίας αποτελεί μίαν έλληνικήν στρατιάν των μετόπισθεν, Ικανή εις ώραν πολέμου να άντεπεξέλθη εις πολλάπλά και σοδαρά καθήκοντα, θά έπρεπε να είχαμεν προσθέσει ότι ή Όργάνωσις αυτή έχει και έν μέγιστον περιεχόμενον πολιτιστικόν. Η Πανελλήνιος Έκθεσις της Ε. Ο. Ν. αποτελεί εύλογον περί τούτου απόδειξιν. Πρόκειται περί μιάς εκθέσεως εις την όποιαν κλήν της γενικής δραστηριότητος της Όργανώσεως την όποιαν έμφανίζει, παρέχεται και το μέτρον της επιδόσεως των θαλαγγιτών και των θαλαγγιτριών εις τάς εικαστικάς τέχνας. Πρόκειται περί μιάς προσπάθειας άξίας θαυμασμού, την όποιαν παντοιοτρόπως ένθαρρύνει ή Όργάνωσις. Από των έργων της τέχνης μέχρι των καλλιτεχνικών χειροτεχνημάτων των μελών της Όργανώσεως, όλα τά εκθέματα του οικείου τμήματος συγκεντρωθέντα μετ' αυστηράν έπιλογήν, δίδουν την έντύπωσιν ότι το πνεύμα του καλού δεν απέθανεν εις τον τόπον μας, ότι αποτελεί μίαν δευτέραν φύσιν της έλληνικής φυλής και ότι ένισχυόμενον εις τάς τάξεις των νέων, ως το ένισχύει ή Ε. Ο. Ν., δύναται να άνοίξη τον δρόμον της έπιστροφής εις τάς παλαιάς εζάρσεις της φυλής.

(Από την έφημερίδα «Καθημερινή»)

Εἰς ἀφ' ὧν

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΥΧΗ

Ἀργὰ τὴν δευτέραν τῆς Κυριακῆς εἰς τὸ Ψυχικόν. Γύρω ἀπὸ τὰ Διαδοχικά ἀνάκτορα συνωθοῦντο πολὺται πάσης ἡλικίας καὶ τάξεως ζητωκραυγάζοντες, συγχαίροντες καὶ εὐχόμενοι ἀλλήλους, μετὰ τὴν ἀπλὴν καὶ θερμὴν ἑλληνικὴν ἐνέγκαρδιότητα: Νὰ μᾶς ζήσῃ! Ὁ Κωνσταντῖνος! Ζήτω ὁ Κωνσταντῖνος. Ἡ τοῦ ἐπικρατήσαντος ἀσφόδρου χαίρεσις, ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποὺ τὸ πυροβολεῖον τοῦ Λυκαβητοῦ ἐξαπέλυσε τὸν ἀγωνιστικὸν ἀναμενόμενον εἰκοστὸν δεῦτερον κανονιστικὸν, μετὰ τὸν ὅποιον ἔπαυσαν ὅλοι, εἰς τοὺς δρόμους καὶ εἰς τὰ σπίτια, νὰ μετροῦν τὰς βολὰς. Ἦτο ὁ ἴδιος χαίρεσις ποὺ ἐδόνησε τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος ἐδῶ καὶ ἑβδομήντα δύο χρόνια, τὸν Ἰούλιον τοῦ 1868. Δροσερὲς φωνὲς παιδιῶν καὶ νέων μετὰ τὰς ἀπλὰς γαλάζιαις στολὰς τῶν φαλάγγων, ποὺ τὰ κύματα τῶν ἑσθάναν ἀπὸ ὅλους τοὺς δρόμους, ἐδόνουν τὴν γλυκεῖαν ἀτμόσφαιραν τῆς Ἀττικῆς ἐαρινῆς ἐσπέρας. Ἡ νεότης τοῦ ἔθνους ἐχαιρέτιζε τὴν νέαν ἑλληνικὴν ἐλπίδα, ποὺ εἶδε πρὸ ὀλίγης ὥρας τὸ φῶς.

Εἰς μίαν γωνίαν πολὺς ἱερεὺς, μετὰ δειροπόλον καὶ σεβασμίαν μορφήν, ἀφ' ἧς ἔκαμε τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ καὶ ἐσήκωσε λειτουργικὰ τὸ χεῖρ εἰς σχῆμα εὐλογίας πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ ἀνακτόρου, ἐψιθύρισε, ἀκούσθεις ἀπὸ παρατυχόντας. «Ἄς τὸν εὐλογῇ ὁ Θεὸς καὶ ἅς τοῦ χάριση ὅλας τὰς βασιλικὰς ἀρετὰς τῶν γονέων καὶ τῶν προγόνων του. Ἄς τοῦ χάριση τὴν ἰδίαν φλογερὰν καὶ μεγαλεπήβολον ἑλληνικὴν καρδίαν τοῦ πάππου του καὶ τὴν εὐτύχη βασιλείαν τοῦ προπάππου του. Ἀμήν! Καὶ ἐκ στόματος τοῦ λειτουργοῦ τοῦ Ὑψίστου ἤρχοντο οἱ Πανελλήνιοι.

ΜΑΘΗΜΑ

Μία σειρά ἀνοήτων φημὶν ἀφ' οὗ ἐκυκλοφόρησαν ἐπὶ ἡμέρας εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ τὰς τυχούσας ἑπεὶ καὶ τῆς τιμῆς τῆς ἀναγραφῆς εἰς μίαν ξένην ἡμερίδα, διεψεύσθησαν κατὰ τὸν πλέον ἀρμόδιον καὶ τὸν πλέον κατηγορηματικὸν τρόπον ἀπὸ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ πρακτορείου. Ἔτσι μαζὶ μετὰ τὸν ἕξω κόσμον ἐπληροφορήθησαν καὶ ὅσοι ἄκριτοι ἄνθρωποι εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν κατορθώνουν ἀκόμη νὰ διακρίνουν μεταξὺ τῆς ἀνευθύνου διαδόσεως—ποῦ σπανίως τίθεται εἰς τὴν κυκλοφορίαν χωρὶς κάποιον κρυφὸν καὶ σκοτεινὸν σκοπὸν—καὶ τῆς εἰδήσεως, ἐπληροφορήθησαν ὅτι οὔτε οἱ στρατοὶ τῶν Δυτικῶν συμμάχων κατέλαβον τὴν Θεσσαλονίκην, οὔτε ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τῆς Ἀγκύρας ὑβρίσει τὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς Ἕλληνας, οὔτε ἀπηγορεύθη ἡ κυκλοφορία τῶν τουρκικῶν ἡμερησίων εἰς τὴν Ἑλλάδα, οὔτε, τέλος, ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις διέτυπωσε πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν αἴτημα περὶ καταλήψεως στρατιωτικῆς τῶν εἰς τὸ ἀνατολικὸν Αἰγαῖον ἑλληνικῶν νήσων. Τὴν τελευταίαν αὐτὴν μωροτάτην ἐπιπόνησιν τῶν κακοβούλων διαδοσῶν διέψευσε ταυτοχρόνως καὶ μετὰ τὴν ἰδίαν κατηγορηματικότητα καὶ τὸ ἡμιεπίσημον τηλεγραφικὸν πρακτορεῖον τῆς Ἀγκύρας.

Ἐξηγήσαμεν εἰς προηγούμενον τεύχος τῆς «Νεολαίας» ἐν ἐκτάσει τὴν σημασίαν τὴν ὅποιαν ἀπέκτησε κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον ἡ φήμη καὶ ἡ διάδοσις ὡς μέσον πολεμικόν, καὶ ἐτονίσσαμεν τὴν ἀνάγκην τῆς ἀτομικῆς καὶ ὁμαδικῆς ἀμύνης ἐναντίον τῆς. Ἐπανερχόμενοι, λόγῳ τῆς δοθείσης εὐκαιρίας, θὰ ἐπαναλάβωμεν μετὰ περισσοτέραν ἐπιμονὴν τὴν σύστασίν μας εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας νὰ μὴ διαψεύσουν τὴν δικαίαν φήμην τῆς ἀξίας ἀντιλήψεως καὶ τῆς εὐφύας τῶν. Ὅχι μόνον νὰ δυσπιστοῦν πρὸς τὰς ἀνευθύνους διαδόσεις ἀλλὰ καὶ νὰ διαφωτίζον ἐκείνους ποὺ ἔτυχε νὰ τὰς προσέξουν καὶ νὰ δώσουν εἰς αὐτὰς πίστιν καὶ νὰ ἀνακόπτουν οὕτω τὴν περαιτέρω διάδοσιν τῶν. Βεβαίως ἡ διάδοσις ἔχει τὴν διὰ ψευσιν μέσσην, διότι αὐτὰ ποὺ ἐξαγγέλλει οὐδέποτε ἐπαληθεύουν. Δι' αὐτὸ εἰς ἄλλας ἡμέρας ἐποχὰς ἡ διάδοσις σπανίως ἐχρησιμοποιεῖται. Σήμερον αὐτὸ δὲν συμβαίνει. Σήμερον ἡ διάδοσις εἶναι ἐπιφοδὸν ὕπνου, διότι ἂν κατ' ὀρθὴν νὰ διαταράξη, ἐπ' ὀλίγον ἔστω, τὴν ψυχικὴν γαλήνην καὶ τὴν ἡρεμίαν ἑνὸς ἀριθμοῦ ἀνθρώπων ἐπέτυχεν τοῦ σκοποῦ τῆς. Οἱ δύσκολοι καιροὶ ἀντιμετωπίζονται μετὰ ψυχραιμίαν, μετὰ δρῆν κρίσιν, μετὰ θάρρος καὶ μετὰ σταθερὸν φρόνημα. Καὶ ἡ διάδοσις σκοπὸν ἔχει νὰ διαταράξη τὴν ψυχραιμίαν, νὰ συσκοτίσῃ τὴν κρίσιν, νὰ κλονίσῃ τὸ θάρρος, καὶ νὰ ὑπονομεύσῃ τὸ φρόνημα. Ὅπως ἀντελήφθημεν ὅλοι ἀπὸ τὴν φύσιν καὶ τὴν διατύπωσιν τῶν διαδόσεων, ἰδίως δὲ ἐκείνων τὰς ὁποίας διέψευσαν τὸ Ἀθηναϊκὸν πρακτορεῖον καὶ τὸ πρακτορεῖον τῆς Ἀγκύρας, ἐκείνοι ποὺ τὰς ἔθεσαν εἰς κυκλοφορίαν ἀπέβλεπαν εἰς δύο σκοποὺς. Πρῶτον εἰς τὸ νὰ κλονίσουν τὴν ἐμπιστοσύνην ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται ἡ ἑλληνοτουρκικὴ συμμαχία καὶ δεῦτερον νὰ βολιδοσκοπήσουν μήπως ὑπάρχει κάποιος εὐαίσθητος σημεῖος εἰς τὰς ἑλληνοτουρκικὰς σχέσεις, τοῦ ὁποίου ἡ ἀποκάλυψις θὰ ἦτο δυνατόν νὰ τὰς ἐκθέσῃ εἰς κίνδυνον. Τὸ γεγονός ὅτι καὶ οἱ δύο σκοποὶ τῶν ἀπεκαλύφθησαν καὶ ἐναυάγησαν δὲν σημαίνει ὅτι τὸ ἐγχείρημα δὲν ἦτο τελειῶς μελετημένον καὶ μεθοδικόν. Τώρα ἀπὸ τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ ἡμιπορῶμεν νὰ ἀποκομίσωμεν ἀξιόλογον μάθημα, ἀκούοντες οὐ μόνον τὴν θέλησιν ἀλλὰ καὶ τὴν μέθοδον τῆς ἀμύνης μας ἐναντίον τῆς ἐπαναλήψεως παρομοίων συνωμοσιῶν κατὰ τῆς ψυχικῆς μας ἡρεμίας καὶ γαλήνης εἰς τὸ μέλλον. Διότι ἡ ἡρεμία τῆς ψυχῆς καὶ τῆς κρίσεως θὰ μᾶς χρειασθῇ πολὺ ἐν ὅσῳ διαρκεῖ αὕτη ἡ τρομερὰ κρίσις καὶ πρέπει νὰ τὰς χαλυδώνουμε.

Εἰς ἀφ' ὧν

ΤΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ

Τὸ τμήμα τῆς Α' Πανελληνίου Ἐκθέσεως τῆς Ε.Ο.Ν., τὸ ὅποιον περιλαμβάνει τὰ χειροτεχνήματα τῶν θαλαγγιτισσῶν, δίδει πλήρη τὴν εἰκόνα μαζὶ μετὰ τὰς ὅσας ἀλλὰ τῶν ἀσχολιῶν τῶν θαλαγγιτισσῶν μας τὸς τῆς Πρωτεύουσας ὅσον καὶ τῆς ὑπαίθρου. Ἡ ἑλληνικὴ λαϊκὴ τέχνη τοῦ ἀργαλείου καὶ τῆς χειρὸς παίρνει καινούργια ζωὴ στὰ νέα χεῖρα τῆς Ὀργανώσεως. Τὴν μακρὰν παράδοσιν, μίσην εἰς τὴν ὅποιαν ἐξελέχθη ἡ λαϊκὴ καλαισθησιὰ τῶν ὁφαιτῶν, τῶν δαντελῶν καὶ τῶν κεντημάτων τῆς χειρὸς, τὴν εἶδομεν μετὰ χαρὰν εἰς τὰ ἐκτελέμενα χειροτεχνήματα νὰ συνεχίζεται μετὰ νέων παλμῶν καὶ νέαν ἀντίληψιν.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ

Ἡ ὑπὸ τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως θεμελιώσις τοῦ νέου ἐν Ἀθήναις Γενικοῦ Στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου, παριστάνου καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ, ἀποτελεῖ μίαν ἐπὶ πλέον σοφὴν καὶ θετικὴν ἐκδήλωσιν τῆς Κυβερνήσεως τῆς 4ης Αὐγούστου ὑπὲρ τῶν ἑθνικῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων. Τὸ Νοσοκομεῖον τοῦτο, τὸ ὅποιον θὰ περιλάμβανῃ ἅντων χιλίων κλινῶν μετὰ ἰσχυρῶν τμημάτων λοιμωδῶν νόσων καὶ ἐπιδημιολογικῶν, θὰ συμπληρῶν τὴν ὑπὲρ τῆς ὑγείας τοῦ Στρατοῦ μέριμναν τῆς Κυβερνήσεως, ἀνταποκρινόμενον εἰς ὅλας τὰς ἀνάγκας τῆς ἐν τῇ πρωτεύουσῃ στρατιωτικῆς δυνάμεως. Ἀνταποκρίνεται ὁμῶς συγχρόνως ἡ ἀνέγερσις τοῦ νοσοκομείου καὶ εἰς τὸ βαθύτερον αἶσθημα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὁ ὅποιος ἀποδέλπει πάντοτε μετὰ θερμότητος στοργῆς καὶ πληροῦς ἐμπιστοσύνης τοῦ πρὸς τὰς ἑθνικὰς ἀμυντικὰς μας δυνάμεις.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἡ ἰδιαίτερα προσοχὴ καὶ μέριμνα τῆς ἑθνικῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τῆς ἑθνικῆς Παιδείας, αἱ ὁποῖαι ἐξεδηλώθησαν πάντοτε μετὰ συστηματικῆς καὶ ἀναδημιουργικῆς φροντίδας ἐπὶ ὅλων τῶν πλευρῶν τῶν ἐκπαιδευτικῶν μας πραγμάτων, δὲν ἦτο δυνατόν παρὰ ν' ἀπλωθοῦν καὶ εἰς τὸν ἕξω ἑλληνισμόν καὶ νὰ περιλάβουν καὶ τοὺς ἐργαζομένους εἰς τὰς ἑλληνικὰς κοινότητας Ἕλληνας ἐκπαιδευτικούς, τοὺς ὁποίους διὰ τοῦ νέου νόμου συναξιοδοτεῖ ὡς καὶ τοὺς ἐκπαιδευτικούς τῆς Χώρας. Τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου, τὸ ὅποιον ἐπέφερε τὴν πλήρη ἐνότητα τοῦ ἔθνους ἀπὸ ψυχικῆς καὶ πάσης ἄλλης ἀπόψεως, ἐνιστοῖ οὕτω καὶ τὸν ἑλληνικὸν ἐκπαιδευτικὸν κόσμον, ἀνεξαρτήτως τόπου διαμονῆς καὶ δράσεως, ἀρκεῖ νὰ ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς Παιδείας. Ἡ σημασία τοῦ μέτρου εἶναι αὐτοφάνης.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗΝ ΤΗΣ ΜΑΛΑΚΑΣΑΣ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένετο εἰς Μαλακασάν ἡ μεγαλύτερα ἰσως εἰς ἀριθμὸν ἐκδρομῶν ἐξόρμησις τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς τὴν ὁπαύρου.

Πρὸς τοὺς ἐκδρομῆς ὁμιλήσαν ὁ Ἀρχηγὸς καὶ ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος, τοὺς λόγους τῶν ὁποίων δημοσιεύομεν κατωτέρω. Ὁ λόγος τοῦ Ἀρχηγοῦ ἔχει ὡς ἑξῆς:

Συναγωνιστὲς καὶ Συναγωνίστριες,

Ἦλθα ἐπίτηδες νὰ σὰς ἰδῶ σήμερα εἰς τὴν ἐκδρομὴν σας καὶ εἰς τὴν διασκεδάσιν σας. Ἦλθα νὰ ἰδῶ αὐτὴν τὴν τόσον ὥραία καὶ ὑπέροχην συνάθροισίν σας. Ἐδῶ μέσα εἰς τὰ βουνὰ τῆς Ἀττικῆς, ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸν ὠραῖον οὐρανὸν τῆς, ὁ ὁποῖος γιὰ τὸ χατήρι σας σημερον σὰς ἔχει ἀπὸ κάτω ἀπὸ σκιά κι' ἀπὸ δροσιά. Ξεύρω δι' ἰσχυρὸν δλοὶ καὶ οἱ περισσότεροι ἀπὸ σὰς εἰσθε ἀγόρια καὶ κορίτσια ἐργαζόμενα καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ὁποῖοι προστιθενται κάνουν καὶ αὐτοὶ μίαν ἐργασίαν εἰς τὸν τόπον μας. Λοιπὸν δλοὶ καὶ ὅλες εἰσάστε ἐργαζόμενοι. Αὐτὸ μοῦ κάνει ἰδιαίτερον χαρὰν ποὺ σὰς βλέπω, γιὰτὶ ξεύρετε δι' ἀπάνω ἀκριβῶς εἰς τὸν ἐργατικὸν κόσμον τῆς Ἑλλάδος ἐσθ' ἔρχεσθαι μὴ τὸν προσπάθειαν, διὰ νὰ ἀναγεννήσωμεν τὸν τόπον μας. Κι' ὅταν λέγω ἐργατικὸν κόσμον τῆς Ἑλλάδος, συμπεριλαμβανῶν εἰς αὐτὸν καὶ τὸν ἀγροτικὸν κόσμον τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος καὶ αὐτὸς ἐργάζεται καὶ μὲ τὸν ἰδρώτα τοῦ προσώπου του συντηρεῖ διὰ τῶν προϊόντων τῆς γῆς δλον τὸν λαόν. Λοιπὸν εἶναι ἰδιαίτερα μου χαρὰ νὰ σὰς βλέπω σήμερα.

Ξεύρετε δι' μέσα εἰς τὴν Ὁργάνωσιν τῆς Νεολαίας ἔχουμε πραγματοποιήσει τὴν ἰσότητά δλων τῶν Ἑλλήνων καὶ Ἑλληνίδων. Οὐδὲν μέλος τῆς Ὁργανώσεως τῆς Νεολαίας δὲν μπορεῖ νὰ πῇ δι' εἶναι πάρα πάνω ἀπὸ τὰ ἄλλα, διότι ἔχει καταγωγή ἀπὸ τοὺς τάδε γονεῖς, ἡ διότι εἶναι πλούσιος ἢ δὲν ξέρω τί ἄλλο. Ὅλοι εἶναι τὸ ἴδιο, ἴσοι. Ἀκριβῶς δὲ τὸ δνειρον, τὸ ὁποῖον τὸ ἔχον τόσες Κοινωνίας καὶ τὸ ὁποῖον δνειρον τὸ εἶχε καὶ ἡ κοινωνία ἡ ἰδική μας, τὸ ἐπραγματοποιήσαμε μέσα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ὁργάνωσιν Νεολαίας.

Καὶ τὸ παιδί τοῦ μεγαλύτερου πλουσίου καὶ τὸ ἐργαζόμενο παιδί φορεῖ τὴν ἴδια στολὴ καὶ εἶναι μαζί πλάι-πλάι καὶ ἀξίζουν τὸ ἴδιο κι' ὁποῖος ἀπὸ τοὺς δύο εἶναι ὁ ἱκανώτερος αὐτὸς θὰ πάη πρὸ μπροστά. Ξεύρετε καλὰ πόσον ἐφρόντισα διὰ τὸν κόσμον τὸν ἐργαζόμενον τῆς Ἑλλάδος τῶν μεγαλύτερων ἡλικιῶν. Ἐννοεῖται ὅμως δι' δὲν ἦτο δυνατόν νὰ πραγματοποιήσω ὅλα, ὅσα ἤθελον, διότι βέβαια κάθε γενεὰ ἔχει καὶ τίς συνήθειες τῆς δικῆς τῆς. Γι' αὐτὸ ἀποτεινόμενος εἰς τὴν γενεὰ τὴν δική σας, ἡ ὁποία ἔρχεται ὕστερα ἀπὸ μᾶς, θέλω ἀπὸ τώρα νὰ σὰς βάλω μέσα εἰς τὸ μυαλὸ δλων τῶν ἀγοριῶν καὶ τῶν κοριτσιῶν τῆς Ἑλλάδος, ὅπου θὰ γίνετε μεθαύριον οἱ πολῖται καὶ αἱ πολίτισσαι, δι' εἰσθε μεταξύ σας ἴσοι καὶ ἴσαι καὶ δι' εἰσάστε συγχρόνως καὶ ἀλληλέγγυοι. Δηλαδή ὁ ὁποιοσδήποτε ἀπὸ σὰς εἶναι εὐτυχισμένος εἶναι συγχρόνως ὑπεύθυνος διὰ τὴν δυστυχίαν τοῦ ἄλλου καὶ ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν τὴν δυστυχίαν τοῦ ἄλλου νὰ τὴν ἀνακουφίσῃ. Ὑστερα ἀπὸ τὰ ὠραία λόγια ποὺ σὰς εἶπεν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος δὲν ἔχω νὰ σὰς προσθέσω πολλὰ πράγματα, παρὰ μόνον δι' ἀνεξαρτητῶς ἀπ' ὅλα αὐτὰ, τὰ ὁποῖα σὰς εἶπα προηγουμένως καὶ τὰ ὁποῖα σὰς ἀνέπτυξε καὶ ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος, θέλω νὰ φροντίζετε δλοὶ σας, ὥστε νὰ ἔχετε γερά σώματα, δυνατόν μυαλὰ καὶ γενναία ψυχὴ κι' ἔτσι νὰ εἰσάστε ἔτοιμοι καὶ ἔτοιμες νὰ ἀντιμετωπίζετε ὅλες τίς δυσκολίας τῆς ζωῆς, οἱ ὁποῖες θὰ σὰς ἔλθουν, εἴτε αὐτὲς εἶναι δυσκολίες γενι-

κές, σὰν αὐτὲς οἱ ὁποῖες παραδέρνουν τὴν ἀνθρωπότητα σήμερα, εἴτε αὐτὲς εἶναι δυσκολίες ἀτομικῆς, με ἐνθουσιασμό, με τὸ κεφάλι ψηλά καὶ με αἰσιοδοξία, διότι οἱ γκρηνιάριδες ἄνθρωποι δὲν πᾶνε ποτὲ μπροστά. Γι' αὐτὸ χαίρομαι πολὺ ὅταν σὰς βλέπω νὰ διασκεδάσετε καὶ νὰ χαίρεσθε, διότι αὐτὸ εἶναι ζωὴ κι' αὐτὸ σὰς δίδει κατόπιν τὰ μέσα τὰ ψυχικά νὰ μπορέσετε ν' ἀντιπαραστήσετε σὲ κάθε δυστυχίαν, ἡ ὁποία σὰς παρουσιάζεται.

Καθὼς ξέρετε δλοὶ σας καὶ ὅλες σας, ἡ ἀνθρωπότης μας περὶ αὐτὲς τίς μέρες πολὺ δυστυχισμένους καιροὺς. Δὲν εἶναι βέβαια εἰς τὸ χέρι τὸ δικό μας νὰ κρίνουμε αὐτὸ ποὺ συμβαίνει καὶ νὰ ἀποδώσουμε δικαίον ἢ ἀδίκον. Αὐτὸ θὰ τὸ κρίνῃ καὶ θὰ τὸ ἀποδώσῃ μὴ μὲρα ἡ ἱστορία. Ξεύρωμε ὅμως δι' ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ὑποφέρουν. Ἐὰν δὲ ἡμεῖς χαίρωμαστε καὶ εἰμαστε εὐχαριστημένοι, ὑπάρχει κόσμος ὁ ὁποῖος σφάζεται μεταξύ τους, ὑπάρχει κόσμος, ἐπάνω στὰ κεφάλια τοῦ ὁποίου πέφτουν βροχὴ βόμβες ἀεροπλάνων. Ὑπάρχει κόσμος, ὁ ὁποῖος πνίγεται μέσα εἰς τὴν θάλασσαν. Δὲν ἔχουμε παρὰ νὰ εὐχηθῶμε καὶ νὰ παρακαλέσωμε τὸν Θεό, ὅπως αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, αὐτὴ ἡ συμφορὰ περὰς ὅσον μπορεῖ ταχύτερα ἀπὸ τὴν ἀνθρωπότητα κι' ὅσο μπορεῖ καλλίτερα, καὶ ν' ἀποκατασταθῇ εἰς τὸν κόσμον μὴ δικαιοσύνη, ἡ ὁποία νὰ μᾶς προφυλάσῃ εἰς τὸ μέλλον ἀπὸ τέτοιες καταστροφές. Ἀλλὰ ἔχω νὰ σὰς εἶπω, παιδιὰ μου καὶ κορίτσια μου, δι' ἐὰν ἡμεῖς σήμερα εἰμαστε ἡσυχῇ μπορεῖ νὰ ἔλθῃ καὶ εἰς ἡμᾶς μὴ μὲρα ἡ νεροποντὴ. Ὅχι βέβαια γιὰτὶ ἡμεῖς ἔχουμε σκοποὺς νὰ πάρουμε ἐκεῖνο ποὺ ἀνήκει εἰς τοὺς ἄλλους. Αὐτὸ οἱ Ἕλληνες δὲν θὰ τὸ κάνουν ποτέ, ἀλλὰ γιὰτὶ ἔχουμε κι' ἡμεῖς τὸ δικό μας, τὸ ὁποῖον δὲν θὰ τὸ ἀφήσωμε ποτέ νὰ φύγῃ ἀπὸ τὰ χέρια μας. Ἀς εὐχηθῶμε νὰ μὴ παρουσιασθῇ μὴ τέτοια περίστασις κι' ἐλπίζω νὰ μὴ παρουσιασθῇ. Ἀλλὰ ἐὰν παρουσιασθῇ νὰ ξεύρετε δι' ὅχι μόνον οἱ νέοι καὶ οἱ μεγαλύτεροι ἄνδρες, ἀλλὰ καὶ σῆς ἀκόμη καὶ τὰ παιδιὰ καὶ τὰ κορίτσια θὰ κληθῇτε νὰ βοηθήσετε τὴν Πατρίδα μας.

Ὅσοι ἀπὸ σὰς ἀκούτε διαφόρους φήμας καὶ τρομακτικὰ πράγματα νὰ μὴ τὰ πιστεύετε, ἀλλὰ νὰ ἀκούτε μόνον ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα σὰς λέμε ἡμεῖς, ἡ Κυβέρνησις, διότι ἡμεῖς, νὰ εἰσθε βέβαιοι, δὲν θὰ σὰς κρύψουμε ποτέ τὴν ἀλήθειαν. Λοιπὸν νὰ μὴ τὰ πιστεύετε, ἀλλὰ καὶ πρὸ παντός νὰ μὴ σὰς πιάσουν οὔτε φόβοι, οὔτε ἀγωνίες, οὔτε πανικοί, διότι στὸ κάτω κάτω ἐὰν πρόκειται νὰ περάσῃ κανεὶς τὴ ζωὴν τοῦ μέσα σὲ φόβους καὶ σὲ ἀγωνίες καλλίτερα νὰ λείψῃ μὴ τέτοια ζωὴ. Ἡ ζωὴ τότε μόνον ἀξίζει, ὅταν τὴν περὶνὰ κανεὶς μὲ πεποίθησιν, ἀφορὰ, με ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ μέλλον κι' ἀκόμη νὰ εἶναι ἔτοιμος καὶ νὰ τὴν θυσιάσῃ ἐὰν εἶναι ἀνάγκη.

Ἐκεῖνος λοιπὸν ποὺ μπορεῖ νὰ περάσῃ τὴ ζωὴ ὅπως σὰς εἶπα, πρὸ παντός δὲ χωρὶς τρόμου, χωρὶς πανικούς, χωρὶς ἀγωνίες τοῦ ἂν θὰ ἔλθῃ αὐτὸ ἡ ἐκεῖνο τὸ κακὸ, ἀλλὰ με θάρρος καὶ με τὴν ἀπόφασιν νὰ πῇ ἐπὶ τέλους δι' ἂν τὴ χάσῃ τὴν ἔχασα, ἐκεῖνος καταλαβαίνει τὴν ἀξία τῆς ζωῆς.

Λοιπὸν ἐπειδὴ δὲν θέλω νὰ σὰς κρατήσω καὶ πολὺ ἐδῶ καὶ νὰ σὰς ἀφήσω νὰ διασκεδάσετε καὶ νὰ χαρήτε αὐτὴν τὴν ὥραίαν ἡμέραν, σὰς χαίρετιζώ καὶ σὰς προσκαλῶ νὰ φωνάζετε δλοὶ μαζί:

— Ζήτω ἡ Νεολαία μας.

— Ζήτω ἡ Ἑλλάς.

— Ζήτω ὁ Βασιλεὺς.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ Κ.Ε.Ν. Κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Συναγωνιστὰ καὶ Συναγωνίστριες,

Ὁ Ἀρχηγὸς ἔκανε τὴν τιμὴν σήμερα νὰ ἐπικοινωνῇ μαζί σας, ἀκριβῶς ἐπειδὴ γνωρίζετε ποῖος εἶναι ὁ ρόλος σας μέσα στὰς τάξεις τῆς Ε.Ο.Ν. Ὁ ρόλος αὐτὸς εἶναι ἡ δημιουργία πυρήνων καὶ ὁδηγητῶν τῆς κινήσεώς μας. Πυρήνων μέσα εἰς τὰ Κέντρα Ἐργασίας καὶ ὁδηγητῶν τῆς ὅλης κινήσεως τῶν ἐργαζόμενων συναγωνιστῶν καὶ συναγωνιστριῶν μας. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον ὁ Ἀρχηγὸς ἐζητήσῃ τὴν σημερινὴ ἐπαφὴν μαζί σας καὶ νὰ σὰς δῇ ἀπὸ κοντά. Βέβαια δὲν πρό-

κειται σήμερα νὰ σὰς πῶμε τὸν τρόπο ἔργας καὶ τὴν μέθοδον ἔργασίας. Εἶναι πράγματα, τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν ἄλλους συναγωνιστάς. Τὸ μόνον πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἤθελα μετὰ τὴν σημερινὴν ἐπικοινωνίαν νὰ σὰς ἀπενεφύξω, εἶναι τὰ βασικά καθήκοντα ποὺ πρέπει νὰ ἔχετε ὅς' ὂν, τὴν θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν σὰς ἔταξεν ἡ Ὁργάνωσις.

Καὶ τὸ πρῶτον πρᾶγμα εἶναι ἡ μαχητικὴ καὶ ἡ ἀγωνιστικὴ πίστις εἰς τὴν Ἐπανάστασιν τῆς 4ης Αυγούστου. Εἰς τὴν Ἐπανάστασιν αὐτὴν περικλείονται ὅλα τὰ ἰδανικά, ὅλα

τὰ δνειρα καὶ ὅλα τὰ ἰδιώδη τῆς φυλῆς μας: Τὰ ἔθνος, ὁ Βασιλεὺς, ἡ θρησκεία μας, ἡ Οἰκονομία μας καὶ ὅλα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὴν διαρκή τοσιν τῆς φυλῆς μας διὰ νὰ ἀνυψωθῇ, διὰ νὰ δημιουργήσῃ τὴν θέσιν ποὺ τῇ ἀνῆκει καὶ ποὺ τὴν ἐξαρκήριαν ὁ Ἀρχηγὸς μετὰ δύο λόγια ὡς ἑθνικὴ Ἀναγίνωσις καὶ ὡς δημιουργία τοῦ τοῦτο Πολιτισμοῦ μας. Πίστις λοιπὸν εἰς τὴν ἐπανάστασιν αὐτὴν ἀπόλυτη καὶ κάθε μας πράξις καὶ κάθε μας σκέψις καὶ κάθε μας ἐνέργεια πρὸ-

(Συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 1145)



ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΩΣ ΥΠΕΡΦΥΣΙΚΟΙ ΗΡΩΕΣ

Ἡ φήμη τῶν κατορθωμάτων τῶν ἀρχαίων μας προγόνων καὶ ὁ δοξασιένος πολιτισμός των ἔχουν διατηρηθῇ καὶ μέσα στὶς λαϊκὲς μας παραδόσεις. Ἀσχετὰ ἀπὸ τὶς σοβαρὲς καὶ ἀσφαλεῖς πηγές, πού μᾶς μεταδίδουν μὲ ἀκρίβεια τὴν ἱστορία, τὸν πολιτισμό, τὶς γνώσεις, τοὺς πολέμους καὶ τὶς νίκες, τοὺς θριάμβους στὴ σκέψη καὶ στὴν γενναιοδωρία τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ἀσχετὰ μὲ τ' ἀθάνατα γραπτὰ μνημεῖα τῆς ἀρχαιότητος, οἱ ἑλληνικὲς παραδόσεις περιέχουν ἱστορίες καὶ εἰκόνες ἀπὸ τὴν ἀρχαία Ἑλληνικὴ ζωὴ, ὅπως τὴν πλάθει ἡ φαντασία τοῦ λαοῦ μας.

Μιά πνοὴ θαύματος ὑπερφυσικοῦ εἶναι ὁ ἀρχαῖος Ἑλληνισμός μέσα στὶς σύγχρονες λαϊκὲς παραδόσεις. Ὁ ἄνθρωπος τοῦ βουνοῦ καὶ τοῦ κάμπου, ὁ νησιώτης καὶ ὁ στεριανός, γενικὰ ὁ σημερινὸς Ἕλληνα τῶν ἐξοχῶν ἔχει πλάσει ἀπὸ τὶς παραδόσεις, πού φτάνουν ἕως αὐτόν, καὶ ἀπὸ τὶς εἰκόνες τῆς φαντασίας του μίαν ἀρχαία Ἑλλάδα, πού τὴν κατοικοῦν ἀντρεωμένοι καὶ γίγαντες, ἥρωες καὶ ἡμίθεοι!

Ὁ πολιτισμός καὶ τὰ κατορθώματα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ζοῦν μέσα στὴν ψυχὴ τοῦ σημερινοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Μὰ ὄχι μὲ τὴν πραγματικὴ τους μορφή. Τὸ μεγαλεῖο τοῦ ἀνωτάτου ἐκείνου πολιτισμοῦ καὶ τῶν ὠραίων κατορθωμάτων ἐκείνου τοῦ καιροῦ ξαναπλάσσονται σὲ ὕλικο μέγεθος ἀπὸ τὸν ἀπλοῦ λαό. Κι' εἶται ὁ λαὸς φαντάζεται τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνες γίγαντες τεράστιους καὶ ἀντρεωμένους καὶ χερσὶν ἀνίκανους σὲ ὑπερφυσικὸ βαθμό.

Ἡ ἀπλότης τοῦ λαοῦ μεταφέρει σὲ ὕλικο μέγεθος τὸ μέγεθος τῆς πνευματικῆς ὑπεροχῆς.

Ἀξίζει τὸν κόπο νὰ προσέξουμε τὶς περιεργὲς παραδόσεις τοῦ ἀπλοῦ λαοῦ τῆς ὑπαίθρου σχετικὰ μὲ τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνες. Θὰ ἴδουμε σ' αὐτὲς τὸν τρόπο πού ἐκφράζεται ὁ θαυμασμός πρὸς τοὺς ἀφαστούς προγόνους...

Ἀν ἐξετάσουμε τὶς παραδόσεις αὐτές, θὰ μάθουμε ὅτι σὲ πολλὰ μέρη τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος οἱ χωρικοὶ πιστεύουν καὶ λένε ὅτι οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἦσαν ἀψηλοὶ σὲ τὶς ψηλότερες λευκές. Καὶ ἡ παράδοσις ἐξακολουθεῖ μὲ μυθολογικώτερη συνέχεια: «Ἐπειδὴ ἦσαν τόσο ψηλοὶ δὲν μπορούσαν νὰ σηκωθοῦν, ὅταν ἐπεφταν χάμω καὶ ὅταν ἐπεφταν πῆσαν. Γι' αὐτὸ κι' ὁ μεγαλύτερος ὄρκος τους ἦταν: «Νὰ πῶ, ἂν δὲν λέω ἀλήθειαν».

Σὲ πολλὰ σημεῖα τῆς Ἑλλάδος ὑπάρχουν παραδόσεις γιὰ τὴν ἀφάνταστη δύναμι τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Πιστεύουν ὅτι ἔρριχναν λιθάρι σὲ πολὺ μεγάλες ἀποστάσεις. «Ἔτσι καὶ στὴ Σύρο διηγοῦντο ὅτι δύο μυλόπετρες, πού ἦσαν ἀπέξω ἀπὸ δύο ἐκκλησιὰς στὴν Ἄνω Σύρο, οἱ παλαιοὶ Ἕλληνες τὶς ἔρριχναν μακριὰ, ὅταν ἔπαιζαν τὸ λιθάρι!

Στὴ Μεσσηνία λένε πὼς ἓνας ἀρχαῖος ἀντρεωμένος, πού ἐλέγετο Ἀριστομένης, ἔρριχνε βράχους ἀπὸ τὴν κορυφὴ τοῦ βουνοῦ Βουρκάνου τῆς Μεσσηνίας πού ἔφταναν ἕως τὴν Μήλο!

Στὸ Μαυρομμάτι τῆς Ἰθάκης λένε ἀκόμη καὶ τοῦτο: Στὴ μεγάλη πόρτα τῆς Μεσσηνίας, πού εἶναι σὲ κάστρο τῆς Ἀρκαδίας, φαίνονται στὰ μάρμαρα κάτι βαθεῖες αὐλακίες, πού εἶναι ἀπὸ τὰ πέταλα τοῦ ἀλόγου τοῦ Ἀριστομένη, πού κάποτε γλίστρησε. Καὶ κείνος καὶ τὸ ἀλογό του εἶχαν ὑπερφυσικὴ δύναμι.

Στὴν Αἰτωλία λένε ὅτι οἱ Ἕλληνες μιά φορά ἦταν ἄντρες θηρία καὶ «σῆκωναν βουνὰ ἀκέρια». Τὰ παλὰ κάστρα τάφτιναν μὲ μεγάλες πέτρες, ἐπὺ τὶς σῆκωναν μὲ τὰ χέρια».

Μὰ διηγοῦνται στὴν Αἰτωλία καὶ τὴν ἀκόλουθη παράδοσι, γιὰ νὰ ἐξηγήσουν πὼς βρίσκονται στοὺς ἀρχαίους τόσα ἀντικείμενα, πού λέγονται ἀπὸ τοὺς ἀρχαιολόγους «κετερίσματα».

— Μιά φορά, λένε, οἱ Ἕλληνες περριανευτήκανε κι' ἤθελαν νὰ φτάσουν τὸ Θεό. Καὶ χτίσανε γιὰ νὰ τὸν φτάσουν ἓνα κάστρο τὸν ἀνήφορο. Ὁ Θεὸς τότε εἶπε: «Ἔτσι εἰσθε σεῖς; Σὰς κάνω καὶ δὲν βλέπετε ὅτι ἓνας τὸν ἄλλο». Ἀπὸ τότε, ὅπου βρίσκονταν, καθένας πέθαινε. Ἐφτάνε λοιπὸν καθεὶς μόνος του τὸν τάφο του κι' ἔβαζε μέσα ὅτι τοῦ χρειάζονταν: κανατάκια, λυχναράκι, πιτάκια καὶ ὅτι ἄλλο. Ἐπειτα ἔμπαιναν μέσα στὸν τάφο. Κι' αἶμα πῆγαιναν, λάλανε ἓνα κουνοῦπι σ' ἄφτί τους καὶ πέθαιναν ἐκεῖ μέσα. Ἔτσι πέθαιναν καὶ γι' αὐτὸ βρίσκουμε στὰ μνημεῖά τους μέσα τὰ κανατάκια, λυχναράκια, πιτάκια καὶ τέτοια.

Αὐτὰ λέει ἡ λαϊκὴ παράδοσι. Ἐξέρουμε ὅμως πὼς τὰ «κετερίσματα» βρίσκονται στοὺς τάφους, γιὰτὶ ὁ πῆρχε συνήθεια οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες, ὅπως καὶ οἱ Αἰγύπτιοι, νὰ βάζουν μέσα στοὺς τάφους τῶν συγγενῶν τους διάφορα ἀγαπημένα τους ἀντικείμενα.



Ἐρριχνε τὴ μυλόπετρα λιθάρι.

Ὅχι μονάχα οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἐθεωροῦντο ὑπερφυσικά ὄντα ἀπὸ τὸν ἀμόρφωτο λαό, μὰ καὶ οἱ γυναῖκες τους. Οἱ «Ἑλληνισσες» λένε πὼς ἦσαν ὅμοια δυνατός.

Στὴ Μεσσηνία διηγοῦνται ὅτι ἓνα πελώριο λιθάρι, πού φράζει τὸ δρόμο στὴ μεγάλη πόρτα τοῦ παλαιοῦ κάστρου τῆς Μεσσηνίας, τὸ ἔφερεν ἐκεῖ τὸν καιρὸ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων μιά Ἑλληνισσα. Τὸ βαστοῦσε σὲ κεφάλι τῆς καὶ περπατοῦσε γνέθοντας τὴ ρόκα τῆς σὲ δρόμο. Καὶ αἶμα ἔφτασε καὶ τὸ ἄφησε κατὰ γῆς ἔκαμε «ἄχι» γιὰτὶ εἶχε... λίγο κουρασθῇ...

Στὰ χωριά τῆς Ζακύνθου διηγοῦνται ἀφάνταστα πράγματα γιὰ τὴν ἀρχαία ἀντρογυναίκα Καλὴ. Ἡ Καλὴ αὐτὴ εἶχε μεγάλη δύναμι. Μιά φορά πῆρε τὴ ρόκα τῆς, ὅπως διηγοῦνται, καὶ πῆγε στὰ Σχοινάρια. Ἐκεῖ εὑρέθηκε τρία μεγάλα λιθάρια: τὸ ἓνα ἦταν σὰ λιθάρι μύλου καὶ τ' ἄλλα δύο σὰ λιθάρια ἐλαιοτριβειοῦ. Τὸ λιθάρι τοῦ μύλου τῶσθε σὲ κεφάλι τῆς καὶ τὰ δύο ἄλλα λιθάρια τῶσθε... στὴν ποδιά τῆς! Ἐπειτα, γνέθοντας τὴ ρόκα τῆς, ἐγύρισε μονοπάτι-μονοπάτι σὲ σπῆτι τῆς. Μὰ σὲ τὸ δρόμο εὑρέθηκε κι' ἓνα λαγκάδι καὶ τὸ πῆδησε. Μὲ τὸ πῆδημα ὅμως ἀντιστηλώθηκε πολὺ καὶ τὸ πόδι τῆς ἐχώθηκε σὲ μιά πέτρα, δηλαδὴ τὴν ἐδούλιαξε ὅπου πάτησε, σὰ νὰ πατοῦσε σὲ λάσπη! Ἐκεῖ λέγεται «Τῆς Καλῆς τὸ πῆδημα». Κατόπιν ἡ Καλὴ ἐγύρισε σὲ χωριὸ τῆς, τὸ Λάμπαρδο.

Στὸν Ἀστακό τῆς Αἰτωλοακαρνανίας διηγοῦνται καὶ τὸ ἀκόλουθο γιὰ τὶς ὑπερφυσικὲς Ἑλληνισσες:

— Σὲ παλὸ καιρὸ μερικοὶ ἀπὸ τὸ χωριὸ μας πῆγαν στὴν Πόλι. Ἐκεῖ ἔμαθαν πὼς ἐζοῦσε μιά γρηὰ ἀπὸ τὴ φυλὴ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ πῆγαν νὰ τὴν ἴδουν. Εἶχεν ἀνάστημα πελώριο, μὰ ἦταν στραβὴ ἀπὸ τὰ γεράματα. Ἐρώτησε τοὺς ξένους τί γίνεται ὁ τόπος τους καὶ ὕστερα λέει σ' ἓνα ἀπ' αὐτούς: «Δὲς μου τὸ χέρι σου». Ἐκεῖνος φοβήθηκε νὰ τῆς δώσῃ τὸ χέρι του καὶ ἀρπάζει μιά μασιὰ καὶ τὴν παρουσιάζει. Ἐκεῖνη ἔπιασε τὴν μασιὰ, τὴν ἔσφιξε, τὴ λύγισε τόσο πολὺ πού λίγο ἔλειψε νὰ σπάσῃ καὶ εἶπε: «Εἰσαστε δυνατόι καὶ σεῖς, μὰ ὄχι ὅπως εἴμαστε ἐμεῖς». Κι' αὐτὸ τὸ εἶπε γιὰτὶ θαρροῦσε πὼς τὸ σίδερο ἦταν τὸ χέρι του!

Τοὺς πολέμους τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων οἱ λαϊκὲς παραδόσεις τοὺς ζωγραφίζουν ὡς κάτι ὑπεράνθρωπο. Βουνὰ δλόκληρα ἐπετοῦσαν μεταξύ τους οἱ ἀντιμέτωποι!...

Στὴ Φυγαλεῖα λένε πὼς στὰ μέρη ἐκεῖνα στὰ ἀρχαία χρόνια γίνθηκε μεγάλος καὶ φονικὸς πόλεμος. Ἄλλοι ἀπὸ τοὺς ἐμπολέμους ἔκαμαν κάστρα στὰ βουνὰ τῆς Μάνης καὶ ἄλλοι στὰ βουνὰ τῆς Μεσσηνίας. Ὁ πόλεμος

(Συνέχεια στὴ σελίδα 1152)

Η ΧΙΟΝΑΤΗ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ

Τό παραμυθόδραμα του "Αντερσεν ή «Χιονάτη» είναι βέβαια περισσότερο προσηρμοσμένο σέ νοοτροπία παιδιών τών βορείων χωρών. Μά καί τά δικά μας δρουν οί ήρωές του τούς είναι ξένο, είναι γεγονός ότι τό παρακολουθούν μέ ενδιαφέρον, κι' ακόμη περισσότερο όταν γίνεται θεατρικό έργο, όποτε ζωντανεύεται στή σκηνή μέ τήν έπιμέλεια καί τήν από πάσης απόψεως καλαισθητική εμφάνιση καί διδασκαλία, όπως συνέβη στίς προχθεσινές παραστάσεις του θεάτρου «Ρέξ».

Μά πρέπει νά δώσουμε έστω καί μέ συντομία τήν υπόθεση του ωραίου αυτού παραμυθιού. "Ετσι θά τό ξέρουν έστω καί ως παραμυθί καί οί άλλοι συναγωνιστάι που δέν τό είδαν ως έργον θεατρικόν.

"Εκεί στίς μακρινές βόρειες χώρες ζούσε ό μικρός Πέτερ μέ τήν γιαγιά του καί τό θείο του. "Ο Πέτερ είναι μαθητής, μά αγαπά καί τό παιγνίδι καί συχνά ό θεός καί ή γιαγιά τόν συμβουλεύουν νά μελετά. Κοντά στο σπίτι τους είναι τό σπίτι της μικρής Κέρντας που ζή μέ τήν μητέρα της καί τή μικρή της αδερφούλα τήν Μάλι. "Ο Πέτερ καί ή Κέρντα είναι δυό πολύ αγαπημένοι φίλοι καί διαβάζουν μαζί, παίζουν μαζί καί μαζί περιποιοῦνται καί τά λουλούδια του μικρού των κήπου. Μαζί τους παίζει συχνά καί ό θεός του Πέτερ ό όποιος συχνά τούς διηγείται καί διάφορα παραμυθία.

Μιά μέρα τούς διηγήθηκε τό παραμυθί κάποιου μάγου που κατασκεύασε έναν καθρέπτη, καί μέσα στον καθρέπτη αυτόν όποιος κοίταζε έβλεπε τά ωραία πράγματα νά φαίνονται άσχημα. "Ο μάγος λοιπόν τόσο περηφανεύθηκε γιά τήν εφεύρεσί του αυτή, ώστε θέλησε νά πάη στον ούρανό καί νά τήν δείξη καί στους άγγέλους. Μά αυτό βέβαια δέν ήταν σωστό κι' ό θεός έκαμε ώστε νά τσακισθί ό καθρέπτης αυτός καί νά γίνη χιλιάδες εκατομμύρια μικρά κομμάτια που σκορπίσθηκαν σέ όλη τή γή. "Από τά μικρά αυτά κομμάτια άν τύ-

χη καί μη κανένα στο μάτι ενός ανθρώπου τότε ό άνθρωπος αυτός βλέπει όλα τά πράγματα άσχημα καί μαζί τό κομμάτι του καθρέπτη από τό μάτι πηγαίνει στην καρδιά καί τότε γίνεται κακός καί όλα τά άπλά καί τά ωραία τά βλέπει άσχημα καί άναποδα.

Μιά μέρα λοιπόν, μπήκε καί στο μάτι του Πέτερ ένα τέτοιο κομμάτι κι' έφτασε ως τήν καρδιά του καί από τότε ό Πέτερ έγινε κακός καί ή συμπεριφορά του προς τήν Κέρντα ήτανε πολύ άσχημη. Κάποτε που χιόνιζε ό θεός του Πέτερ είπε πώς ήρθαν οί «άσπρες μέλισσες» καί μ' αυτό έννοούσε τίς νιφάδες του χιονιού που όταν πέφτουν μοιάζουν αλήθεια σάν μέλισσες. "Ο Πέτερ τότε τόν ρώτησε άν έχουν καί οί μέλισσες αυτές τή βασίλισσά τους καί ό θεός του είπε πώς έχουν μία βασίλισσα ωραία—τή Χιονάτη—που αλλοίμονο σέ κείνον που θά τήν δει. Μιά μέρα όμως ήρθε ή Χιονάτη μέ τό λευκό της έλκηθρον καί είπε στον Πέτερ πώς θέλει νά τόν πάρη στα παλάτια της καί νά τόν έχη μαζί της κι' εκεί θά τόν κάμει ευτυχισμένο. "Ο Πέτερ έπεισθη τότε καί έφυγε μαζί της αφήνοντας τό σπίτι του καί τή φίλη του τήν Κέρντα γιά νά ζήση μαζί μέ τήν Χιονάτη.

"Η Κέρντα όμως που άγαπούσε πολύ τόν Πέτερ άμα κατάλαβε πώς ή Χιονάτη τόν άρπαξε από κοντά της, άπεφάσισε νά πάη νά βρή τά παλάτια της Χιονά-

της καί νά πάρη πίσω τόν Πέτερ. "Εφυγε λοιπόν από τό σπίτι της καί γυρνούσε σέ βουνά καί σέ δάση γυρεύοντας τόν Πέτερ.

"Επήγε στον κήπο της μάγισσας "Αλμούνθ που θέλησε νά τήν κρατήσει μαζί της μά εκεί γνωρίστηκε μέ τόν Σπρίφιζ τόν ράπτη καί τήν Κουρούνα, ένα καλό πουλί που θέλησαν νά τή βοηθήσουν κι' έφυγαν μαζί νά βρουν τόν Πέτερ.

"Η Κουρούνα που πετούσε τής είπε πώς ζέρει ένα



"Ο Πρίγκιπας, έχοντας κοντά του τήν Κέρντα, περιμένε τίς πριγκηποούλες.

παλάτι άπάνω σέ ψηλές κορφές που ζή κάποιος Πρίγκιπας. Κι' ή Κέρντα νόμισε πώς ήταν αυτός ό Πέτερ κι' έτσι έξεκίνησαν μέ τό ράφτη καί μέ τήν Κουρούνα καί πήγαν στο ωραίο παλάτι του. Μά εκεί είδε πώς δέν ήταν ό Πέτερ. "Ο Πρίγκιπας όμως τήν έκαλοδέχτηκε κι' έπειδή εκείνη τήν ήμέρα θά διάλεγε άνάμεσα από πολλές πριγκηπισσες εκείνη που θάκανε γυναίκα του τήν κάθησε δί-

πλα στο θρόνο του νά του δώση κι' αυτή τή γνώμη της. "Αρχισαν λοιπόν ναρχωνται οί διάφορες ύποψήφιες—ή πριγκήπισσα Ψηλομύτα, ή πριγκήπισσα Σαλάτα, ή πριγκήπισσα Χρυσάφι, ή πριγκήπισσα Παρηγοριά, ή πριγκήπισσα Μερσεντές καί ή πριγκήπισσα Αστιχένια. "Απ' αυτές ό Πρίγκιπας διάλεξε τήν καλύτερη καί ύστερα έντυσε τή Κέρντα μέ ζεστά φορέματα, τής έδωκε καί ένα έλκηθρο καί τήν άφησε μαζί μέ τήν Κουρούνα καί τόν Ράπτη νά φύγουν γιά νά βρουν τόν Πέτερ. "Υστερα από πολλές περιπέτειες που έπεσαν μέσα μέ λημέρια ληστών έφτασαν τέλος στο παλάτι της Χιονάτης κι' εκεί ή Κέρντα μέ τήν αγάπη της έθέρμανε τόσο τήν καρδιά του Πέτερ, ώστε του έφυγε τό κομμάτι του μαγικού καθρέπτη από τό μάτι καί τήν καρδιά του καί τόν πήρε ξανά στο σπίτι του, όπου έφτασαν τή βραδυά των Χριστουγέννων καί κεί τόν δέχτηκαν όλοι μέ χαρά καί μέ δάκρυα.

Αυτό μέ συντομία είναι τό παραμυθί της Χιονάτης που ή Περιφερειακή Διοικήτρια Θ. "Αθηνών κ. Α. Μαντζούφα έφρόντισε νά παιχθί σέ σειρά παραστάσεων στο θέατρο «Ρέξ» μέ τόση επιτυχία, που έσκόρπισε τή χαρά καί τή συγκίνηση καί τήν ευθυμία σέ χιλιάδες νέους καί παιδιά της "Οργανώσεως που τό παρηκολούθησαν καί τό χειροκρότησαν.

Τό έργο παίχθηκε από παιδιά έρασιτέχνες συναγωνιστές των Π. Δ. άρρένων καί θηλέων "Αθηνών, που άείζουν πραγματικά όλους τούς έπαίνομε γιά τήν ωραία καί έφταγμένη απόδοσι των ρόλων των. Καί μαζί όλα τά συγχαρητήρια γιά κείνους που τόσοον έκοπίασαν νά παρουσιάσουν τό έργον μέ τόσην άριότητα. Τόν κ. Μουζενίδη γιά τήν σκηνοθεσία, τόν κ. Ποιηρίδη γιά τή μουσική, τόν κ. Κλώνη γιά τήν σκηνογραφία, τήν Δδα Σακελλαρίου γιά τήν χορογραφία, τήν κ. Ν. Μαρσέλλου-Γλυκοφίδη γιά τήν διεύθυνσι της σκηνής.

Γ. Κ.



Οι μικροί ηθοποιοί της «Χιονάτης»



18.

(Συνέχεια)

— Έμπρός λοιπόν! Πήγαινε να έτοιμασής κι' ο Θεός της Ελλάδας μαζί μας!

Κι' αληθινά ο Θεός της Ελλάδας ήταν μαζί τους.

Ξημέρωσε η μεγάλη μέρα. Χύμηξαν πρώτοι οι Αθηναίοι φωνάζοντας:

— Έξω! Έξω! Μακεδόνες!

Ο Φίλιππος ακολουθώντας το πονηρό του σχέδιο, διέταξε τους δικούς του να υποχωρήσουν σιγά. Οι Αθηναίοι πήραν θάρρος, έτρεχαν να τους φτάσουν, λαχάνιαζαν. Κι' ο Φίλιππος τους κοίταζε με το καμπόνηρο μάτι του κι' έλεγε γελώντας:

— Οι κακόμοιροι οι Αθηναίοι! Δεν ξέρουν πιά να νικήσουν!

Όστόσο ο Αλέξανδρος, καθάλλα στο Βουκεφάλα, είχε δρμήσει αντικρύ του, στους Θηβαίους. Η σύγκρουσι ήταν φοβερή. Οι Θηβαίοι πολεμούσαν με μεγάλη γενναιότητα. Κι' απ' όλους πιά γενναίους οι τριακόσιοι του Ίερού λόχου. Αυτοί πολεμούσαν πάντα δρμίοι κι' είχαν όρκειστη να πεθάνουν, μά να μην υποχωρήσουν.

Έτσι δρμίοι σκοτώθηκαν όλοι. Μά η δρμή του Αλέξανδρου ήταν τόσο μεγάλη, που οι Θηβαίοι δεν μπόρεσαν πιά ν' αντέξουν, λύγισαν κι' άρχισαν να φεύγουν.

Είδε ο Φίλιππος και διέταξε άμέσως άντεπιθείσι. Οι Αθηναίοι, κουρασμένοι όπως ήταν, κλονίζονται. Βλέπουν τους Θηβαίους να φεύγουν, κυριεύονται από πανικό. Άρχίζουν να φεύγουν κι' αυτοί.

Γυρίζει τότε ο Αλέξανδρος, ρίχνει-

ται στο κέντρο από τ' άριστερά ρίχνεται κι' ο Φίλιππος από τὰ δεξιά, τρέπεται και τὸ κέντρο σὲ φυγή. Ο Φίλιππος καθάλλα στο άλογό του χυμáει άκάθεκτος. Μά τὸ άλογό του σκοντάφτει σ' ένα βράχο κι' ο Φίλιππος γκρεμίζεται. Οι έχθροί τὸν κυκλώνουν.

Άκουμπημένος στο βράχο ο Φίλιππος μάχεται γενναία. Μά οι έχθροί είναι πολλοί, κινδυνεύει. Τὸν βλέπει ο Αλέξανδρος, τρέχει σάν άστραπή με τὸ Βουκεφάλα. Τρέχουν πίσω του κι' οι σύντροφοί του. Διασκορπίζουν τους έχθρούς, ο Φίλιππος σώζεται.

Ο Φίλιππος τότε έπιασε τὸ χέρι τοῦ γιου του:

— Σοῦ έδωκα μιά φορά τὴ ζωή, Αλέξανδρε! Έσύ μοῦ τὴν έδωκες δυὸ φορές, τοῦ λέει. Δυὸ φορές μ' έσωσες ως τώρα...

— Άς μὴ χάνουμε καιρό, πατέρα! Καθαλίκεψε τὸ άλογό σου, νά σὲ δοῦν οι φαλαγγίτες μας, νά μὴ νομίσουν πὼς σκοτώθηκαν. Κι' έμπρός!

Όρμησαν πάλι κυνηγώντας τους Αθηναίους. Άξαφνα ο Φίλιππος σταμάτησε τὸ άλογό του. Στράφηκε στὸν Αλέξανδρο πὸς έτρεχε δίπλα του.

— Αλέξανδρε, εἶπε, κοίταζε!

Σ' ένα βράχο είχε υπερδευτή ο χιτώνας κάποιου Αθηναίου πὸς έφευγε κατατρομαγμένος. Σήκωνε τὰ χέρια και φώναζε βοήθεια.

Ο Αλέξανδρος κοίταζε τὸν πανικόδλητο φυγάδα.

— Τὸν γνωρίζεις; εἶπε.

— Ο Δημοσθένης! Έκαμε ο Αλέξανδρος κατάπληκτος.

Ο Φίλιππος γέλασε, κέντησε τὸ άλογό του.

— Δημοσθένη! Δημοσθένη φίλε, φώναζε, στάσου!

Μά πὸς ν' άκούση ο Δημοσθένης! Ξεμπερδεψε από τους βράχους, βγήκε με σκιομένο χιτώνα, και κοίταζε πίσω του. Τὸν έφταναν πιά οι Μακεδόνες, θά τὸν έπιαναν αἰχμάλωτο. Τί νά κάμη; Πέταξε τὴν άσπίδα του γιά νά μὴ τὸν βαραινῇ κι' άρχισε νά τρέχη με τὰ πόδια στη ράχι!

Ο Φίλιππος έσκασε στὰ γέλια.

— Μάζεψε τὴν άσπίδα του! πρόσταξε ένα στρατιώτη. Μετά τὴ μάχη μοῦ τὴ δίνεις. Θέλω νά τοῦ τὴ στείλω δῶρο, νά με θυμάται.

Ο ήλιος πιά βασίλευσε. Ο Φίλιππος έδωκε διαταγή στο στρατό του νά σταματήσει.

— Φτάνει! εἶπε. Δεν είναι έχθροί μας νά τους έξοντώσουμε. Είναι άδερφοί μας, τιμωρήθηκαν άρκετά, φτάνει!

Στρατοπέδεψαν στὴς δχθες τοῦ παταμού. Ο Φίλιππος έστρωσε πλούσια τραπέζια, άρχισε νά τρώη και νά πίνη με τους φίλους του, γιορτάζοντας τὴ νίκη. Ο Αλέξανδρος κουρασμένος ξεπλώθηκε στὴ σκηνή του και φώναζε τὸ Στέφανο.

— Φέρε μου, εἶπε, Στέφανε, τὸ μαντά μου.

Ο Στέφανος έτρεξε, τοῦ τὸν έφερε.

Ο Αλέξανδρος έθγαλε ένα κύλινδρο από μαλακό δέρμα. Τὸν ξετύλιξε! ήταν γεμάτος μικρά μικρά γραμματάκια.

— Ξέρεις τί είναι αυτό; ρώτησε ο Αλέξανδρος.

— Ξέρω, αποκρίθηκε ο Στέφανος, πὸς έθλεπε συχνά τὸ βασιλόπουλο νά τὸ διαβάξη.

— Τί;

— Ο Όμηρος.

— Ναι, μοῦ τὸν χάρισε ο δάσκαλός μου ο Αριστοτέλης και δεν τὸν άποχωρίζουμαι ποτέ. Κάθισε λοιπόν στο σκαμνί αυτό κι' άρχισε νά μοῦ διαβάξης.

Ο Στέφανος κάθισε στο σκαμνί και με ζωηρή φωνή άρχισε νά διαβάξη τους στίχους τοῦ Όμήρου. Ο Αλέξανδρος έκλεισε τὰ μάτια του εὐτυχισμένος και σὲ λίγο τὸν πήρε ο ύπνος.

Κ ε φ. 28.

Ο Φίλιππος ήταν τώρα κύριος τῆς Ελλάδας.

— Πρέπει νά τιμωρήσουμε άλύπητα τους έχθρούς νά μὴ σηκώσουν πιά κεφάλι, τοῦ εἶπε ο γενναίος στρατηγός του ο Ατταλός.

— Ναι! Ναι! φώναξαν κι' οι άλλοι στρατηγοί.

— Ποιους έχθρούς; ρώτησε ο Φίλιππος καρφώνοντας τὸ πονηρό του μάτι άπάνω τους.

— Νά, τους Θηβαίους, τους Αθηναίους, τους Πελοποννησίους...

— Αυτοί έχθροί μας; Μά ξεχνάτε πὼς εἴμαστε Έλληνες;

Όλοι σώπασαν ντροπιασμένοι.

Ο Αλέξανδρος άκουγε και θαύμαζε τὸν πατέρα του. Μεγάλος νοῦς, έθλεπε μακριά, ένοιωθε μέσα του δλη τὴν Ελλάδα ένωμένη, ένα βασίλειο άδιαίρετο, άδερφωμένο, παντοδύναμο.

Ο πατέρας του, συλλογίζονταν ο Αλέξανδρος, άρχίζει τὸ μεγάλο έργο, έγώ θά τὸ τελειώσω. Ο πατέρας μου εἰρηνεύει δλη τὴν Ελλάδα και τὴν ένώνει! έγώ θά γίνω άρχηγός τῆς



Η σύγκρουσις ήταν φοβερή.

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΤΕΝ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΑΓΡΑΦΗ

[illegible]

Η δουλειά

Σάν άκουσε πώς έπρεπε ν' αφήση τὸ σχολεῖο καὶ νὰ δουλέψῃ γιὰ νὰ βοηθήσῃ τ' ἀδερφάκια της, νόμισε πὼς κάποιος τὴν ἔλυνε μ' ἓνα καζάνι ζεματιστὸ νερό. Κοίταξε τὴ μητέρα της μ' ἐρωτηματικὸν ὕφος ἐνῶ τὰ μάτια της βούρκωναν.

— Ναί, Μαρία παιδί μου, τῆς λέει ἡ μητέρα της, πρέπει νὰ δουλέψῃς τώρα πού πέθανε ὁ πατέρας σου γιὰ νὰ μπορέσουν καὶ τ' ἄλλα παιδιά νὰ μορφωθοῦν λίγο. Ἐσὺ ἔμαθες ἀρκετά γράμματα... Βέβαια θάτανε καλύτερα ἀν τέλειωνες τὸ γυμνάσιο, θὰ μπορούσες νὰ βρῆς μιά καλὴ θέσι... Σκέψου ὅμως, ἡ συνταξὶ τοῦ μακαρίτη τοῦ πατέρα σου εἶναι πολὺ μικρή... Πέντε ἀνθρώποι πὼς θὰ τὰ καταφέρουμε;

Ἡ Μαρία κατάλαβε τὴ στενοχώρια τῆς μητέρας της, ὥστόσο εἶπε:

— Δυὸ τάξεις εἶναι ἀκόμα, μαμά...

— Δυὸ τάξεις... δυὸ χρόνια... δὲν θὰ τὰ καταφέρουμε Μαρία... Ἀς μάθουν καὶ τ' ἀγόρια ὅσα ἔμαθες ἐσὺ, γιὰ νὰμποροῦν νὰ βγοῦν στὴν κοινωνία μιά μέρα... Ἐσὺ, εἶσαι κορίτσι, δὲν θάσαι πάντα ἀναγκασμένη νὰ ἐργάζεσαι γιὰ νὰ ζῆς...

Τὸ κορίτσι δὲν εἶπε τίποτ' ἄλλο, χαμήλωσε τὰ μάτια γιὰ νὰ μὴ δῇ ἡ μητέρα του πὼς κλαίει καὶ πῆγε στὸ δωμάτιό του.

Ἦτανε ὁ καιρὸς πού θὰ γραφότανε στὸ σχολεῖο κι' εἶχε τακτοποιήσει τὸ γραφεῖο της μὲ τὰ περυσινὰ βιβλία, ὡς πού νάθλεπε ποιά θὰ χάριζε στὸν ἀδελφὸ της καὶ ποιά θὰ κρατοῦσεν ἐκείνη.

Τ' ὄνειρό της ἦτανε νὰ σπουδάσῃ, νὰ πάῃ στὸ πανεπιστήμιο καὶ νὰ γίνῃ μιά καθηγήτρια τῆς φιλολογίας.

Πολλές φορές ὠραματιζότανε τὴν ἐποχὴ πού θὰ καθόταν στὴν ἔδρα καὶ θὰ δίδασκε.

Ἀκόμα σὰν κάποιος καθηγητὴς ἡ καθηγήτρια δίδασκε, ἡ Μαρία ἀφαιρούσαν τόσο καὶ νόμιζε πὼς εἶναι ἐκείνη στὴν ἔδρα.

Πολλές φορές τὴν μάλωσαν οἱ καθηγητές της. Κάποτε μάλιστα ἡ ἀφηρημάδα της γίνεκε ἀφορμὴ νὰ γράψῃ γιὰ τιμωρία ἑπτὰ φύλλα ἀπὸ τὴν ἱστορίαν. Ὅμως τὸ κορίτσι πού εἶχε φαντασία, δὲν ἔβαζε γιῶσι καὶ τὰ ὄνειροπολήματά γιὰ τὸ μέλλον δὲν εἶχαν τελειωμό.

Τώρα ὁ θάνατος τοῦ πατέρα της γκρέμιζε ὅλα τὰ ὄνειρά της. Θὰ τῆς στοίχιζε πολὺ πού θάφευγε ἀπὸ τὸ σχολεῖο...

Κάθησε μπροστὰ στὸ γραφεῖό της, κουλούριασε τὰ χέρια της, ἀκούμπησε τὸ κεφάλι της κι' ἄρχισε νὰ κλαίῃ σιγὰ. Ἐμείνε κάμποση ὥρα ἔτσι ὡς πού ξεκαθάρισε ἡ σκέψι της. Τὸ σπῆτι της τὴν εἶχε ἀνάγκη. Ἦτανε τὸ πρῶτο παιδί κι' ὥρεσε νὰ γνωιστῇ γιὰ τ' ἄλλα κι' ἐκείνη κάθεται καὶ κλαίει.

Σηκώθηκε καὶ κοίταξε ἓνα μικρὸ καθρεφτάκι. Τὰ μάτια της εἶχανε κοκκινίσει καὶ τὰ μαλλιά της κόλλησαν

ἀπ' τὰ δάκρυα στὸ κούτελο. Παρουσίαζε μίαν ἀστεία εἰκόνα. Ντράπηκε γιὰ τὴν ἀδυναμία της. Ἀναλογίστηκε τὰ λόγια τῆς μητέρας της καὶ εἶδε πόσο ἦσαν σωστά καὶ δίκαια, πλύθηκε, φτιάχτηκε καὶ πῆγε κοντὰ της.

— Μαμά, τί δουλειὰ νομίζετε πὼς μπορῶ νὰ κάνω;

— Μά... ξέρω κι' ἐγώ; Θὰ τὸ ποῦμε στὸ θεῖο σου πού ἔχει ἀνώτερη θέσι στὸ Ὑπουργεῖο καὶ θὰ μᾶς ὁδηγήσῃ.

Μίλησαν στὸ θεῖο κι' ὁ θεῖος σὲ φιλικὰ του πρόσωπα χωρὶς ἀποτέλεσμα. Σ' ὅλες τῖς δημόσιες θέσεις ζητοῦσαν ἀπολυτήριον γυμνασίου. Καὶ λοιπὸν τί θάκαναν τώρα; Ὁ καιρὸς περνοῦσε καὶ τὰ οἰκονομικά τους στενοχώρα.

Ὅσο ἔμενε ἀνεργὴ ἡ Μαρία φρόντιζε τὸ σπῆτι, βοηθοῦσε τὴν μητέρα καὶ διάβαζε τ' ἀδερφάκια της. Τὰ ρούχα της ὅμως πάλιναν κι' ἡ λίγη τροφὴ τὴν ἀδυνατίζε μέρα μὲ τὴ μέρα. Σάν καμμιά φορὰ τύχαινε νὰ συναντήσῃ καμμιά συμμαθήτριά της στὸ δρόμο, ἐνοιοῦθε κάτι νὰ τῆς πιέξῃ τὴν ψυχὴ καὶ γύριζε ἀλλοῦ τὸ πρόσωπο. Μὰ δὲν ἔχασε τὸ θάρρος της.

— Πρέπει νὰ δουλέψω καὶ θὰ δουλέψω, εἶπε μιά μέρα στὴν μητέρα της. Ἄν ἤμουν ἀγόρι θὰ πῆγαίνα σ' ὅποιον αὐτὸ δουλειὰ. Δὲν ἔχει σημασία πὼς δὲν βρίσκω θέσι σὲ δημόσια ὑπηρεσία... Ἡ δουλειὰ δὲν ἔχει ντροπὴ.

— Τί θὰ κάνῃς, Μαρία, παιδί μου; τὴ ρώτησε ἡ μητέρα της.

— Ἀρσέ με μητέρα καὶ θὰ δῆς...



— Καμαρώστε καὶ τὸ δικό μου ..

Τόκ... τόκ... τόκ... Ἡ Μαρία σκυμμένη στὸν ἀργαλειὸ πετᾷ τὴ σαίτα καὶ πατᾷ τὸ πέταλο. Οἱ κλωστὲς διασταυρώνονται. Στῆμόνι καὶ φάδι σμίγουν καὶ τὸ ἑλληνικὸ ὄφασμα ἐτοιμάζεται. Ὑστερα σταματᾷ, παίζει μὲ τὰ δάχτυλα καὶ τὰ χρωματιστὰ κοτὸν καὶ ζομπιλιάζει μὲ νησιώτικα σχέδια. Δὲν χρειάστηκε πολὺς καιρὸς γιὰ νὰ γίνῃ μιά τέλεια ἀνυφάντρα καὶ νὰ παίρνῃ ἓνα καλὸ μεροκάματο.

Σοδαρὴ καὶ μετρημένη εἶχε κατορθώσει νὰ τὴν συμπαθοῦν καὶ νὰ τὴν ἐκτιμοῦν στὸ ἐργοστάσιο. Στὴν ἀρχὴ στενοχωρήθηκε.

Μιά διαφορὰ ἀνάμεσα στ' ἄλλα κορίτσια ἦτανε αἰσθητὴ. Σιγὰ σιγὰ ὅμως μὲ μιά οἰκειότητα πού ἀναπτύχθηκε ἀνάμεσά τους, παρατήρησε πὼς πολλὰ κορίτσια, ἀν καὶ δὲν ἤξεραν γράμματα, εἶχαν καλοὺς τρόπους κι' εὐγενικὴ ψυχὴ. Ἐδεσε φίλια μὲ ἀρκετὲς κοπέλλες καὶ καμμιά φορὰ ὀστερ' ἀπ' τὴ δουλειὰ, πῆγαίναν στὸ Ζάππειο, στὸ Βασιλικὸ Κήπο ἢ στοὺς μεγάλους δρόμους τῆς Ἀθῆνας νὰ χαζέψουν σὲ καμμιά βιτρίνα.

Ἡ Μαρία ἦτανε ἓνα ἀπλό κορίτσι. Ποτὲ δὲν ἐπιθυμοῦσε ὅ,τι δὲν μπορούσε νάχῃ καὶ σὰν ἔθλεπε τῖς φίλες της νὰ σταματοῦν καὶ νὰ λένε μὲ πόνο ἢ θαυμασμό: «Ἀχ! νάχα τοῦτο τ' ὄμορφο καπελάκι, ἄχ αὐτὴ ἡ μεταξωτὴ κάλτσα εἶναι τρέλλα! Θὰ τὴν πάρω!» χαμογελοῦσε καὶ προσπαθοῦσε νὰ τοὺς ἐμπνεύσῃ τῖς σκέψεις της γιὰ τὴν ἀπλότητα. Οἱ φίλες της δὲν τὴν ἐνοιοῦσαν.

— Ἀχ καὶ μὲν Μαρία! Προνόμιο τῶν πλουσίων θάναί ἡ μεταξωτὴ κάλτσα; Ὅ,τι καὶ νὰ πῆς... τὸ πόδι εἶναι ὁμορφότερο μέσα σὲ μιά τριζάτη μεταξωτὴ κάλτσα!

Δὲν θὰ γίνουμε καλύτεροι ἀνθρώποι, κορίτσια, μὲ τὴν μεταξωτὴ κάλτσα. Πρῶτα αὖ, ἀπὸ τὴν ἀπλότητα μιά δραχμὴ ν' ἀγοράσω ἓνα ὁμορφο βιβλίο ἢ ἓνα καλὸ περιοδικό... Νὰ πᾶμε σ' ἓνα καλὸ κινηματογράφο... σὲ καμμιά συναυλία...

Δὲν συμφωνοῦσαν πάντα μαζί της, μὰ τὸ κορίτσι δὲν στενοχωριοῦταν. Γύριζε μὲ τὸ χαμόγελο στὸ σπῆτι, διηγώντας στὴν μητέρα πόσες πῆχες πανὶ ὕφανε καὶ συζητοῦσε γύρω ἀπ' τὸ ἐπάγγελμά της μὲ τὴν ἴδια ἀγάπη καὶ περηφάνεια σὰν νάτανε μιά καθηγήτρια. Βρῆκε πὼς κι' ἐδῶ μπορούσε νὰ δημιουργήσῃ, νὰ ἐμπνεύσῃ ὁμορφα σχέδια καὶ νὰ προσέξῃ ὥστε νὰ βγῇ ἓνα σωστὸ καλλιτέχνημα μέσα ἀπὸ τὰ χέρια της.

Καὶ κάποτε, σὰν οἱ παλῆς της συμμαθήτριες θὰ τὴν καλοῦσαν νὰ παρακολουθήσῃ μιά τους διάλεξι ἢ ἓνα μάθημα, τὸ ἴδιο περήφανα θὰ μπορούσε καὶ κείνη ν' ἀπλώσῃ ἓνα μεταξωτὸ ἑλληνικὸ μαντήλι ἢ ἓνα μπαμπακερὸ φουστάνι καὶ νὰ τοὺς πῇ:

— Καμαρώστε καὶ τὸ δικό μου δημιουργημα. Εἶμαι μιά ἀνυφάντρα... μιά ἑλληνίδα ἀνυφάντρα!

Θάλεια Ι. Καλλιγιάννη



1131

Η Α' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

Πολλές δόξες και πολλά μεγαλεία είδε το Ζάππειο από τότες που ο μεγάλος Έλληνας που του δώσε τ'ονομά του έκανε να ύψωθῇ περήφανο μέσα στο πανέμορφο τοπίο, μαρτυρώντας την αγάπη τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς πρὸς τὸ καλὸ καὶ τὸ ὡραίο.

Γιατὶ ἀληθινὰ κάθε Ἑλληὴν θὰ ἤθελε, ἂν ἦτανε σὲ θέσι, νὰ χαρίξῃ καὶ εἶναι τέτοιον φόρο ἀγάπης πρὸς τὴν πατρίδα του. Ποιὸς ξενητεμένος τὴν ἔεχασε καὶ ποιὸς πλούσιος δὲν τῆς δώρισε ἀπὸ τὰ πλούτη του; Ὅπου νὰ γυρίσουμε τὸ μάτι σὲ κάθε γωνιά τῆς Ἑλλάδος βλέπουμε τὰ δῶρα τῶν παιδιῶν τῆς νὰ τὴν στολίζουν καὶ νὰ τὴν εὐεργετοῦν.

Ἡ δόξα ὅμως ποὺ τὸ Ζάππειο εἶδε τὴν Κυριακὴ ἐκείνη τῆς 26 τοῦ Μάη ἦτανε μιὰ δόξα πρωτόφαντη καὶ ἐξαιρετικὴ. Τῆς Ἑλλάδος ἡ νιότη, τοῦ λαοῦ μας ὁ ἀνθός, παρουσίαζε ἀπτά

καὶ παραστατικὰ τὴ δημιουργικὴ τοῦ θέλῃσι καὶ τὴ δυναμικὴ τοῦ προσπάθειαι. Ἐκεῖ μέσα ἀνάγλυφα ἔχει στηθῇ ὁ βωμός πάνω στὸν ὁποῖο σήμερα θυσιάζει ἡ νεαρὴ ἑλληνικὴ ψυχὴ. Σοβαρὴ, δραστήρια καὶ ἐπίμονη ἀκολουθεῖ τὸ μονοπάτι, ποὺ τῆς ἔδειξε ὁ Ἀρχηγός τῆς βαδίζοντας πάντα πρὸς τὸν ἀνήφορο. Δὲν θὰ μποροῦσε κανεὶς μας πρὶν ἀπὸ μερικὰ χρόνια νὰ φαντασθῇ πὼς ἡ ἑλληνικὴ νεότης ἦτανε δυνατό νὰ ἀφήσῃ τὴ μαλθακότητά καὶ νὰ ἐργασθῇ, νὰ ξεχάσῃ τὰ κοῦφια λόγια, τὰ φλύαρα, καὶ ν' ἀγαπήσῃ τὰ ἔργα τὰ σιωπηλά.

Ἡ ἔκθεσις τῆς Ε.Ο.Ν. μᾶς δείχνει θαυμάσια ὁλόκληρη τὴ νέα Ἑλλάδα σὲ μιὰ ἀναγέννησι πνευματικὴ καὶ ψυχικὴ, ποὺ σπάνια φάνηκε σ' ἄλλους λαοὺς μέσα σὲ τόσο λίγο χρονικὸ διάστημα. Μᾶς γεμίζει ἐνθουσιασμό γιὰ τὸ παρὸν καὶ μᾶς κάνει νὰ πιστεῦ-

ουμε σὲ μιὰ μελλοντικὴ ἀνθησι ἑλληνικὴ, ὅπως ποτὲ πρὶν.

Τὶ καρπούς μπορεῖ νὰ δώσῃ τέτοια σπορά μέσα σὲ τέτοιο χωράφι κρίνοντας ἀπὸ τὴν ἔκθεσι αὐτὴ μαντεύουμε χωρὶς δυσκολία.

Ἐφτασαν μόνο μερικὰ χρόνια καὶ μερικοὶ καλοὶ σποράδες, πληρωμένοι ἀπὸ τὴν πνοὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ, γιὰ νὰ καλλιεργήσουν τὴν ψυχὴ τῆς νεότητος καὶ νὰ τὴ σπείρουν μὲ τὸ καλὸ στᾶρι.

Ἔτσι δημιουργήθηκε σήμερα ἓνας νέος τύπος παιδιοῦ καὶ ἐφήδου, ἓνας νέος τύπος κοριτσιοῦ, ποὺ ξεπερνώντας τὸ κατῶφλι τῆς ἀδράνειας καὶ τῆς ψυχικῆς ἀδυναμίας καὶ ἐξαρτήσεως πλέει μὲ γεμάτα τὰ πανιά πρὸς τὴν συμπλήρωσι τοῦ ἀνθρωπίνου ἑαυτοῦ του. Ξετυλίγει ὅλες τὶς δυνατότητες ποὺ ὑπάρχουν μέσα του καὶ θεραπεύει ὅλα τὰ ἐνδιαφέροντά του. Δοκιμάζει τὶς ἱκανότητές του καὶ ἀκονίζει τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ψυχὴ του δημιουργώντας καὶ ἐφευρίσκοντας σὲ ἐπιπεδα, ποὺ πρὶν τοῦ ἦτανε κλειστά καὶ σκοτεινά. Σήμερα τὸ παιδί ἀπόκτησε τέσσερα μάτια καὶ οἱ αἰσθήσεις του πήραν μιὰ ὀξύτητα ἀγνωστὴ γι' αὐτὸ πρὶν. Οὔτε τὸ ἴδιο, οὔτε καὶ μεις φανταζόμαστε πὼς εἶχε μέσα του τὴν ἀντίληψι, τὴν δεξιότητα, τὴν καλλιτεχνικότητα, τὴν οἰκονομική ὀλικοὺ καὶ χώρου, τὴν ἐφευρετικότητα. Εἶδα ἔργα παιδιῶν, σκαπανέων δέκα χρονῶν, σ' αὐτὴ τὴν ἔκθεσι, ποὺ μὲ κόρφωσαν στὴ θέσι μου μ' ἀνοιχτὸ στόμα. Εἶδα ἐκθέσεις τέτοιες ἄλλων λαῶν, ὅμως σὲ καμμιά τὰ θαύματα τοῦ δικοῦ μας. Ἐνα πορταῖτο τοῦ Ἀρχηγοῦ μὲ κραγιόν, ἀπὸ ἓνα φαλαγγίτη. Ἦτανε τόσο ἀληθινὸ στὴν ἔκφρασι, εἶχε τόσο ἐσωτερικότητα, ποὺ κανένας ὄριμος πορτραῖτιστας δὲν θὰ μπορούσε ἴσως νὰ δώσῃ. Ἐδῶ ἔπαιξε βέβαια πολὺ ρόλο ἡ πίστι τῆς νεαρῆς ψυχῆς. Μ' αὐτὸ τὸ κλειδί ὁρῆκε ὁ νέος τεχνίτης τὴν ἰσχυρὴν λάμψι καὶ δύναμι, ποὺ ἦτανε χυμένη στὸ πορταῖτο. Μὰ ἂς μιλήσουμε μὲ τὴ σειρά, γιατί καὶ ἡ ἔκθεσι αὐτὴ δείχνει μιὰ καλλιτεχνικὴ μεθοδικότητα καὶ ἀρχιτεκτονικὴ, ποὺ ἀ-

ληθινὰ ἀποτελεῖ θαῦμα, τὴ στιγμή ποὺ εἶναι ἡ πρώτη καὶ ποὺ στὸ εἶδος αὐτὸ εἰμεις ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα δὲν ἔχουμε ἀκόμα παράδοσι.

Χρυσὸς ὁ ἥλιος τοῦ δειλινοῦ σκορπίζονταν στὸ μεγάλο γῶλ ποὺ στὰ ἐγκαίνια ἐγίνετο ὁ ἀγίασμός καὶ τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» μαζί μὲ τὶς εὐχές γιὰ τὸν Ἀρχηγὸ καὶ τοὺς συνεργάτες τῆς Ε.Ο.Ν. ὁψώνονταν μὲ τὴ γλυκεῖα βυζαντινὴ τους μελωδία πρὸς τὰ κιονόκρανα καὶ τὰ τόξα. Σὰν νὰ ὕμνοῦσε μιὰ Ἀνάστασι τῆς δημιουργικῆς θέλησης τῆς Νιότης κείνη τὴν ὥρα.

Μ' ἓνα κομψὸ ψαλίδι, ποὺ νόστιμα ἦτανε καὶ τὸ σῆμα τῆς Ε.Ο.Ν., ὁ διπλοπέλεκυς, ἔκοψε ὁ Ἀρχηγὸς τὴν κορδέλλα τῆς εἰσόδου, ποὺ ὡδηγοῦσε πρὸς τὶς θαυμάσιες φωτισμένες αἰθουσες. Μπροστὰ Ἐκείνος καὶ πίσω οἱ καλεσμένοι, σὰν πρωθιερεὺς καὶ σὰν πιστοί, ἔμπαιναν σιωπηλοὶ στὸ ἱερὸ ἐκεῖνο σοβαροὶ καὶ ἐκπληχτοὶ ἀπὸ τὰ πρῶτα ἤδη δείγματα τῆς νεανικῆς ἐργασίας.

Πέντε μεγάλες αἰθουσες, ἀπὸ πάνω ὡς κάτω, εἶναι στολισμένες καὶ γεμισμένες μὲ τὴν ἐξιστόρησι τῆς δράσεως τῆς Ε.Ο.Ν. πάνω σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ζωῆς τῆς.

Κί ἀρχίζει ὁ ἐπισκέπτης νὰ βλέπῃ καὶ ν' ἀρουνγκράζεται σὰν ἀπὸ ἓνα ἀόρατο ὀμιλητὴ τὸ μεγάλο ρῆμα τῆς ἀρχικῆς δημιουργίας τῆς Ὁργανώσεως. Τὰ σύμβολά τῆς καὶ τὰ ἐμβλήματα τῆς ἔρχονται ἀπὸ κολὸ μακριά. Αἰῶνες καὶ χιλιετηρίδες γυρνᾶει ὁ νοῦς πίσω. Πρὸς τὸ μινωικὸ πολιτισμὸ μὲ τὸ διπλοπέλεκυ, τὸ δαῖγμα τῆς ἀνθρωπίνης καὶ θεϊκῆς σύγχρονα ἐξουσίας. Γιατὶ τότε ὁ βασιλιάς ἦταν καὶ Ἀρχιερέας. Πρὸς τὸν Σπαρτιατικὸ πολιτισμὸ μὲ τ' ἀτσαλῆνια κορμιά καὶ τὴν ἀλύγιστη ψυχὴ, μὲ τὴ γνῆσι αὐτοῦ ἀνδρα ἀρετὴ καὶ τὴν αὐστηρὴ πειθαρχία. Ἡ πηγὴ καὶ ἡ φλέβα, ποὺ ἡ σημερινὴ νεότης πίνει καὶ μεγαλώνει.

Μέσα στὴ δευτέρῃ αἴθουσα ἀπλώνεται πολὺ ὁμορφα καὶ μεθοδικὰ μιὰ πελώρια εἰκόνα τῆς δημιουργίας καὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς Ε.Ο.Ν. ἀπὸ τότες ποὺ πρόβαλε δει-



Ὁ Ἀρχηγὸς μὲ τὸν Κυβερνητικὸ Ἐπίτροπο ἐπισκέπτονται τὴν ἔκθεσι στὸ Ζάππειο.

Ἡ τρίτη αἴθουσα εἶναι
ἓνα ξεκούρασμα ματιῶν

Ο επίσκοπτος προχωρεί

κ. 'Αλεξ. Ν. Κανελλοπούλου

Κατά τὰ ἑγκαίαια τῆς Παελληνίου Ἐκθέσεως
Νεολαίας ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Νεολαίας
κ. Κασιδιάρης προσεφώνησε τὸν Πρόεδρον τῆς
Κυβερνήσεως κ. Ἰωάννη Μεταξά ὡς ἑξῆς:

Ἀρχηγέ,

Ἡ ἔκθεσις αὐτῇ, ἡ πρώτη τῆς Νεολαίας, τὴν ὁποίαν, καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ἐκθέσει, ἐπὶ τῇ δια να δοθῇ ἡ δυνατότης στὴν κοινωνίαν νὰ λάβῃ μιὰ ἀσυνδρά ἰδέαν μιᾶς μόνο πτυχῆς τοῦ ὑπερέχου δημιουργήματός σας, ποῦ ὀνομάζεται Ἑθνικὴ Νεολαία. Ξέρουμε ὅτι τὸ ἔργο βρίσκεται ἀκόμῃ στὴν ἀρχὴ του. Ξέρουμε τίς ἀπαιτήσεις του καὶ ξέρουμε ὅτι ἡ ἔκθεσις αὐτῇ, ὅπως κάθε ἐκ δῆλωση τῆς Νεολαίας, εἶναι ἔργο δικό σας. Ἐνὰ μέρος τοῦ ἔργου σας, ποῦ ἐμπιστευθεὶς κατεστὰ χέρια τῶν παιδιῶν τῆς Ἑλλάδος. Διότι τὴν πραγματοποιοῖσι τῶν ὧσων παρουσιάζει καὶ τὴν πολλὴν ἄλλων ποῦ δὲν ἐμφανίζονται καὶ πρὸς αὐτὴν ἐπὶ τῇ ἐκθέσει, ἐν τῇ αὐτῇ τῇ Νεολαίας τὴν κατέστησε δυνατὴ μόνο ἡ δικὴ σας ἀλάνθαστη καθοδήγησις καὶ ἡ δικὴ σας ζωοδότρια πνοή, μὲ τὴν ὁποίαν ἐνεφυσήσατε πίστι καὶ ἀτελείωτο ὁρμητικὸ ἐνθουσιασμὸ στὰ ἀγόρια καὶ τὰ κορίτσια τῆς Ἑλλάδος, ἐξασφαλίζοντες μεγάλον, ἄξιον καὶ λαμπρὸν τὸ μέλλον τῆς πατρίδος. Σας δίνουμε ὅλοι μαζὶ τὴν διαβεβαίωσιν, πῶς ἐμπνεόμενοι ἀπὸ σας, ἐπὶ τὰ καὶ ἀρχήν μας, θα μὴ φέμε σὲ καὶ καταπολεμῶντας μας ἐπὶ σὺν να τὴν σκεπτομένη πρόδο καὶ ἀνέλιξι, ἀνταποκρινόμενη στὴν ὑψηλὴ ἐπιστολή, στὴν ὁποία ἐτάξατε τὴν Νεολαία καὶ σύμφωνη μὲ τὴν διαρκῶς ἐντεινωμένη μαχητικὴ καὶ ἀγωνιστικὴ τῆς ἐνεργὸν πίστι. Τὸ σπᾶντα ἐμπρὸς ἐπὶ τῇ αὐτῇ γιὰ τὴν τὴν ἐπιτυχί τῆς 4ης Αὐγούστου, τὴν προσαγῇ τῇ δικῇ σας, τὸ ρυθμὸ τοῦ διαρκῶς συνεχιζομένου ἀγῶνος καὶ συνεπὲς τὸ καθήκον καὶ τὸ ἀποσὸ τῆς αὐτῇ μας, τοῦ καὶ ὁλοκληρωτικὰ ὁρμητικὴ στῇ ἐκτελεστικῇ, στῇ διαρκῇ ἐκτελεστικῇ καὶ πάντα καὶ ὅπου καὶ ὅποτε μᾶς χρειασθῇ, ὅπου καὶ ὅποτε μᾶς ἐπιβάλλῃ ἡ ἰδεολογία μας, μὲ ὁποιαδήποτε θυσία, δικαιώνοντες τὴν ὑπαρξί μας, θὰ μᾶς βῇ τὴν πάντα καὶ πάντα τοιοῦτοι καὶ ἔσονται γιὰ ὅλα. Ὑπάρχουμε γιὰ σᾶς καὶ γιὰ ὅτι περιέχει ἡ 4η Αὐγούστου, μοναδικὴ καὶ μόνιμος ἑλληνικὴ πραγματικότης, μόνος δρόμος γιὰ τὸ μεγαλεῖον τοῦ Ἑλλήνου καὶ τῇ δόξῃ τῆς Ἑλλάδος. Ὑπάρχουμε καὶ θα ὑπάρξωμε πάντα γιὰ τὸν ἀσπαικτὸ ἀγωνιστῇ. Ἡ ἰδέα καὶ σεῖς εἴσατε γιὰ μᾶς τὸ πᾶν. Καὶ γιὰ τὸ πᾶν, τὰ πάντα, πάντοτε! Ἐν μέρει ὅλοι τῶν Συναγωνιστῶν καὶ τῶν Συναγωνιστριῶν σας παρακαλῶ, Ἀρχηγέ, νὰ ἐγκαινιάσετε τὴν Α' Παγκλητικὴν Ἐκθεσὶ τῆς Νεολαίας σὺν δικῷ σας ἔργῳ ποῦ εἶναι, Συναγωνιστῆς καὶ Συναγωνίστριας, πίστι σὺν Ἀρχηγῷ, ὅ, πιστὶ σὺν ἀγῶνι. Ζητῶ ὅ

καὶ φυγῆς. Κορμιά γερά,
χαριτωμένες, στρατόπεδα,
κατασκοπήσεις, δασάλωμα
κορμιοῦ καὶ φυγῆς! Καὶ

ξελογιασμένους καὶ χωρὶς
 τερτῇ αἵθουσα. Ψυχαγωγεῖ
 καὶ αὐτὸν ἡ ἱστορημ
 στοὺς τοίχους ψυχαγωγία



ΟΙ Ιερίσημοι στήν Ἑκθεσί τῆς Ε Θ Ν.

και το θαυμάσιο, νόστιμο
και τεχνικό πρόπλασμα έ-
νός καταπράσινου δάσους
μέ τις κατασκήνωσεις και
τό ποτάμι που τρέχει... ά-
ληθινα και τραγουδεί σιγα-
νά στη μέση της οάλας.
Πολιτική και ιδεολογική
διαφώτισι. Δείχνονται όλα
τά μέσα που χρησιμοποι-
ούνται για αυτό. Βιβλίο,
διάλεξι, περιοδικό, θέατρο,
κινηματογράφος, μουσική
κ. λ. π.

Ἡ κέμπτη αἰθουσα δὲν
ιστοριεῖ μόνον τὰ κοινωφε-
λῆ τῆς Ε.Ο.Ν. ἔργα, τὴν
ἐθελοντικήν ἐργασία καὶ
τὶς αὐτοθυσίαις τῆς, ἀλλὰ
μᾶς δέχνει καὶ τὰ τεκμή-
ρια τῆς ἐργασίας τῶν μι-
κρῶν καὶ μεγάλων τῆς μι-
λῶν ἀπὸ ὅλες τῆς Ἑλλάδος
τὶς γωνιές, τὰ βουνὰ καὶ
τὰ νησιά τῆς, τὶς πόλεις
καὶ τὰ χωριά. Ἐκεῖ πάν-
στὰ μεγάλα τραπέζια εἶναι
τοποθετημένη ὅλη ἡ δράσις
τῶν παιδιῶν τῆς
ποῦ θέλει νὰ ἀναδύσῃ ὅ-
λες τὴς πολιτιστικῆς τῆς ἀ-
ξίες στὴ λαϊκὴ τέχνη.

Καὶ τί νὰ δῇ κανεὶς καὶ
ν' ἀφήσῃ! Τῆς Κρήτης

πολλή αγάπη. Ήτανε τόσο
έλληνικό! Κουκλές, πουλά-
κια, παιχνιδάκια, όλα με
την ελληνική σφραγίδα. α

λαομένη κάλτσα, κουτιά
σπίριτων, χαρτιάκια από κα-
ραμέλλες, κουρελάκια, ευ-
λαράκια, σπάγους, φαθά-
κια) Έργα των πολύ μι-
κρών. Μέσα τους όμως έ-
βλεπες τό ένστιχτο και έλ-
ληνική η νοήσεις και τής
έλληνικής λαϊκής ψυχής.

“Ένα πανηγύρι, μιὰ γιορτή, ένα αναγάλλισμα είναι η έκθεση αυτή! Τόνοιωθε ό Άρχηγός και μεις μαζί του. Ήτανε διάχυτη αυτή η γιορτάσιμη διάθεση, που γεννούσε τό νοιάσιμο της όπληξης αυτής νεανικής δημιουργίας όσο παληή κι όσο άκόμα έλλοιπες κι άν είναι. Όταν ένα παιδί 8 χρόνων μπορεί σήμερα ν’ αποδείξει τέτοια δεξιότητα στο φτιάξιμο της γιορτιάς και έγγονής (μιά γουστόζικη προπλαστική είκόνα), αύριο θα μάς δώσει έναν τέλειο έργάτη ο ό-

αὐτῇ

γὰρ ἀπομιμήσεις εἶναι
πολιτισμῶν, ποῦ μᾶς ἐκα-
ναν νὰ ἐρχάσουμε τίς

[Faint, illegible handwritten notes]

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΦΙΛΟΙ

ΥΠΟ Η. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

13.

(Συνέχεια)

Δείξε του ποιά είναι τό χρέος του σήμερα και θά σ' ἀκούση. Πρίν νά δώσετε ρυθμό και τάξη στη μοναστική ζωή πρέπει νά τήν ασφαλίσετε. Δέ χτίζει κανείς πρίν θεμελιώση. Ἀλλοιῶτικα τό ἔργο του εἶναι πρόσκαιρο.

Κι' ἄλλα κι' ἄλλα πολλά ἀκόμα. Δέν εἶπαν τά ἐπιχειρήματα γιά μιὰ τέτοια δουλειά. Ἀνακάτεψε και τά ρητά ἀπό τίς γραφές. Τό κυριώτερο, τόν ἔκαμε νά πιστέψῃ πῶς μονάχα ὁ Νικηφόρος μπορεῖ νά ὑποτάξῃ τήν Κρήτη. Οἱ Σαρακηνοί τόν τρέμουν και ὁ λαός και ἡ σύγκλητος δέν ἔχουν σέ κανένα ἄλλον ἐμπιστοσύνη... Ὁ Ἀθανάσιος δέν τοῦ ἀπάντησε πάλι ἀμέσως. Πάντα ἔδαζε τό κακό στό νοῦ του. Ὁ Σατανᾶς, βλέπεις, παίρνει χίλιες μορφές και μᾶς παρουσιάζεται ἔτσι πού δέν τό φανταζόμαστε γιά νά μᾶς πλανέσῃ. Πρέπει νά εἰμαστε «ἀθῶοι ὡς αἱ περισσεύει» καί «φρόνιμοι ὡς οἱ ὀφείεις».

Πάλι ἀγρύπνησε και προσευχήθηκε γονατιστός ὅλη τή νύχτα κι' ἀξημέρωτα πῆγε και ξύπνησε τό Λέοντα.

— Πᾶμε, τοῦ εἶπε. Τίποτ' ἄλλο.

Ἡ πορεία ὡς τή Θεσσαλονίκη ἦταν πολύ κοπιαστική. Ὁ Ἀθανάσιος μέ κανένα τρόπο δέ θέλησε νά μεταχειριστῇ μεταφορικά μέσο... Τραβοῦσε ἀποστολικά. Μὲ τό ψηλόλιγνο κορμί του, τό ἀποσκελεθρωμένο, φάνταζε σά σκιάχτρο... κι' ὅμως τί ἀντοχή πού τήν εἶχε!

Στή Θεσσαλονίκη ἔφτασαν τήν παραμονή τ' Ἀπ. Δημήτρη και ξέρομε ὅλα τά καθέκαστα ἐδῶ πῶς κόνεψαν στό παλάτι τοῦ Ἐπαρχοῦ, πῶς ἔλαβαν ἐπίσημα μέρος στίς τελετές και τίς λιτανεῖς, πῶς μάθανε γιά τήν καταστροφή τοῦ μοναστηριοῦ στὸν Ἀθῶνα ἀπό τοὺς Σαρακηνοὺς. Αὐτό μάλιστα τό τελευταῖο ἔκαμε τόν Ἀθανάσιο νά μὴν ἔχῃ πιά καμιά ἀμφισβολία γιά τήν ἀπόφαση πού εἶχε πάρει πῶς ἦτανε θεάρεστη... Ξέρομε ἀκόμα γιά τό περίφημο δέπνο πού ἔγινε στό ἀρχοντικό τοῦ Πρωτοσπαθάρη κύρ Γρηγοῦρα, γιατί αὐτό στάθηκε ἀφορμὴ στό Γρηγόρη Κομητᾶ κι' ὕστερα στοὺς δύο τοῦ οἴλου νάρθουν μιὰ ὥρα ἀρχήτερα στή βασιλεύουσα και νά καταταχτοῦνε στό στρατό. Ἐδῶ στή Θεσσαλονίκη ἔμαθαν και τό θάνατο τοῦ βασιλιᾶ Κωνσταντίου

κι' ἔφυγαν ἀμέσως μ' ἓνα βασιλικό πλῶμα γιά νά προλάβουν τά γεγονότα πού μπορούσαν νά συμβοῦν ἀπό τό κόμμα τῆς Αὐγούστας Ἑλένης.

Τό ἀντάμωμα τῶν δύο φίλων ἦταν ἀλήθεια συγκινητικό. Ὁ Νικηφόρος ἔπεσε στά πόδια τοῦ Ἀθανασίου πού εἶχε χρόνια νά τόν δῇ και μέ πολύ κόπο τόν γνώρισε... τόσο οἱ ταλαιπωρίες και οἱ στερήσεις εἶχανε ἀλλάξει τόν ὄχιον ἀνθρώπο.

«Ποῦ ἔδυσαι τό κάλλος;» Τ' ὁμορφο στρουμπουλὸ καλογεροπαῖδι, ὁ καλοδεμένος νέος ἀργότερα πού μπορούσε νά γονατίσῃ ἓνα βῶδι, δέξ τον πῶς ἔχει γίνει... Ἐλῶσε, θαρρεῖς, σάν τό κερί κι' ἀποπνευματώθηκε και δέν εἶναι πιά «ἐκ τοῦ κόσμου τοῦτου». Μονάχα τά μαῦρα του μάτια ἔλαμπαν σάν ἀναμμένα κάρβουνα ἐκεῖ μέσα στίς ἱσκιερὲς βαθιὲς κόγχες.

Ὁ Νικηφόρος ντρεπότανε πού ἔβλεπε τόν ἑαυτό του τόσο στιβαρό και τόσο νέο ὡς τόσο δὲ χρειάστηκε πολύ δυσκολία γιά νά μεταπειστῇ. Φῶς φανερό πῶς ἡ ἀποστολή του δέν εἶχε τελέψῃ στό στρατό. Ἡ διήγηση μάλιστα τοῦ μικροῦ Κομητᾶ γιά τήν καταστροφή τοῦ μοναστηριοῦ τοῦ ἔκαμε μεγάλη ἐντύπωση.

Ἐπρεπε μιὰ ὥρα ἀρχήτερα νά σκαρῶσῃ καρᾶδια, νά ἐτοιμάσῃ στρατό,

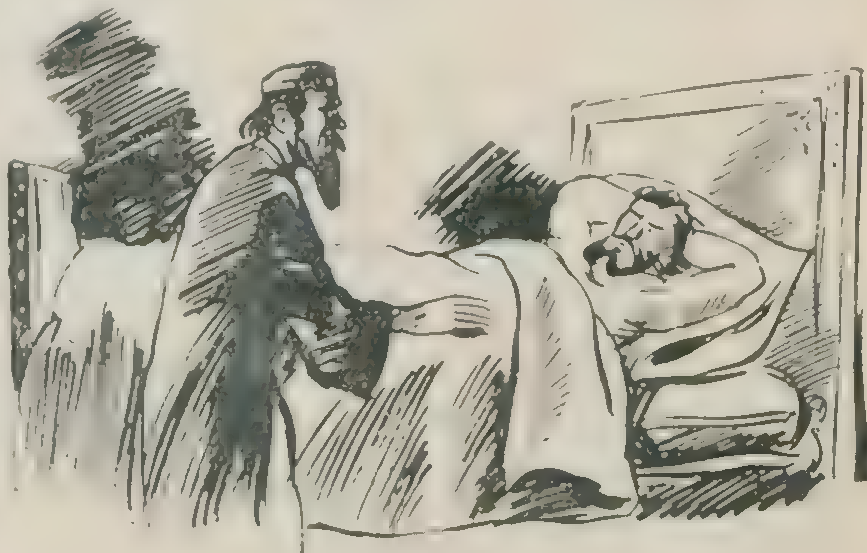
νά τόν γυμνάσῃ, νά τρέξῃ ἀπάνω κάτω, ἀπό τὸν αὐτοκράτορα Ρωμανό ὡς τὸν τελευταῖο στρατιώτῃ γιά νά σκορπίσῃ σ' ὅλους πίστη και ἱερὸ ἐνθουσιασμό... νά νικήσῃ κάθε ἀντίδραση πού θά τοῦ φέρῃ ἡ παλατιανὴ κλίκα ἀλλοῦ φοβερίζοντας, ἀλλοῦ δίνοντας ὑποσχέσεις. Ἡ πάλῃ μέ τὸν ἐχτρὸ δέν τὸν κούραζε ὅσο αὐτὴ ἡ ἀχαρὴ προσπάθεια νά συμβιδάσῃ τὰ μικροσυμφέροντα τῶν ἀνθρώπων και τίς ἀντίθετες φιλοδοξίες, νά πάρῃ τὴ λάσπη νά τήν πλάσῃ μέσα στὰ χέρια του και νά τῆς φυσήσῃ πνοή.

Γιά τὴν τελευταία ὅμως αὐτὴ δουλειὰ λογάριζε πολὺ στὴ βοήθεια τοῦ ἀδερφοῦ του. Ὁ Λέων ἀλήθεια δέν εἶχε τό ταῖρι του· μπορούσε νά κἀνῃ και τοὺς πρὸ ἀδιδάφορους νά ἐνδιαφεροῦνε γιά μιὰ ὑπόθεση. Εἶχε τὴ γνώμη πῶς οἱ ἀνθρώποι εἶναι κάτι σάν τὰ καραγκιοζᾶκια· φτάνει νά βρῇς τὴν κλωστή πού χρειάζεται νά τραβήξῃς γιά νά κινηθοῦν ἔτσι ἡ ἀλλοιῶτικα, ὅπως θέλεις εσύ. Μὰ δέν εἶναι ἐύκολο γιατί οἱ κλωστὲς εἶναι πολλές κι' ἓνας ἀνηξερὸς δὲ θά τὰ καταφέρῃ νά ξεκρίνῃ ἀνάμεσά τους, τὴ μιὰ, τὴ μυστική πού δὲ κάμῃ τό θάυμα.

Τρία χρόνια εἶχαν περάσει. Στά λιμάνια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἶχαν μαζεωτῇ μισθοφόροι ἀπ' ὅλα τὰ θέματα τῆς αὐτοκρατορίας κι' ἄλλοι ἐτοιμάζονταν νά ξεκινήσουν ἀπὸ τὰ στρατολογικά κέντρα τοῦ ἐσωτερικοῦ. Τρεῖς χιλιάδες, λένε, καράβια καπνοῦργια, μικρά και μεγάλα, στέκανε ἔτοιμα στὰ παραδοστάσια.

Ὁ Νικηφόρος ἔτρεχε παντοῦ, ἐπιθεωροῦσε, εἶδνε διαταγές. Ὁ Γρηγόρης Κομητᾶς σ' ὅλο αὐτό τό διάστημα δὲ μάκρυνε μιὰ μέρα ἀπὸ κοντὰ του. Πειθαρχικός κι' εὐσυνειδητός, καθῶς ἦταν, ἔκανε μέ προθυμία και ἀκρίβεια κάθε δουλειὰ πού τοῦ μπιστευότανε ὁ στρατηγὸς κι' ἔμαθε τόσο καλά τίς ἰδιοτροπίες του και κατάφερε ἔτσι νά συμμορφωθῇ μ' αὐτές, πού ποτὲς δέν ἀκούσε ἀπὸ τό στόμα του παρατήρηση.

Καὶ δέν ἦταν αὐτό μὰ τὴν ἀλήθεια καθόλου ἐύκολο και συνηθισμένο. Γιατί ὁ Νικηφόρος συχνὰ θύμωνε μέ τό παραμικρὸ και συναρπασμένος ἀπὸ



Ὁ Ἀθανάσιος ξύπνησε πρῶτ-πρῶτ τὸν Λέοντα.

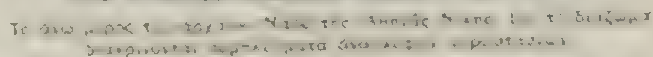
[illegible]

27. ΗΤΕΡΗ ΠΡΟΚΑΤΑΡΤΙΚΗ ΟΥΣΙΑ
ΕΠΙΧΩΡΙΣΤΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ

On the 15th of October, 1870, the

1901

100



3. The first of these is the fact that the system is not in a steady state. The system is in a steady state only if the rate of change of the system is zero. In this case, the rate of change of the system is not zero, and the system is not in a steady state.

[illegible]

One, for the other to be a
to be a member of the group.

22. Ημερ. Αρμόδια Οργ. : Ο Α
Ελεγκτής Επείγει Επ' αυτ. Εκατό

E. coli O157:H7

...the

7. 50-100, 100-200, 200-300, 300-400, 400-500, 500-600, 600-700, 700-800, 800-900, 900-1000, 1000-1100, 1100-1200, 1200-1300, 1300-1400, 1400-1500, 1500-1600, 1600-1700, 1700-1800, 1800-1900, 1900-2000, 2000-2100, 2100-2200, 2200-2300, 2300-2400, 2400-2500, 2500-2600, 2600-2700, 2700-2800, 2800-2900, 2900-3000, 3000-3100, 3100-3200, 3200-3300, 3300-3400, 3400-3500, 3500-3600, 3600-3700, 3700-3800, 3800-3900, 3900-4000, 4000-4100, 4100-4200, 4200-4300, 4300-4400, 4400-4500, 4500-4600, 4600-4700, 4700-4800, 4800-4900, 4900-5000, 5000-5100, 5100-5200, 5200-5300, 5300-5400, 5400-5500, 5500-5600, 5600-5700, 5700-5800, 5800-5900, 5900-6000, 6000-6100, 6100-6200, 6200-6300, 6300-6400, 6400-6500, 6500-6600, 6600-6700, 6700-6800, 6800-6900, 6900-7000, 7000-7100, 7100-7200, 7200-7300, 7300-7400, 7400-7500, 7500-7600, 7600-7700, 7700-7800, 7800-7900, 7900-8000, 8000-8100, 8100-8200, 8200-8300, 8300-8400, 8400-8500, 8500-8600, 8600-8700, 8700-8800, 8800-8900, 8900-9000, 9000-9100, 9100-9200, 9200-9300, 9300-9400, 9400-9500, 9500-9600, 9600-9700, 9700-9800, 9800-9900, 9900-10000, 10000-10100, 10100-10200, 10200-10300, 10300-10400, 10400-10500, 10500-10600, 10600-10700, 10700-10800, 10800-10900, 10900-11000, 11000-11100, 11100-11200, 11200-11300, 11300-11400, 11400-11500, 11500-11600, 11600-11700, 11700-11800, 11800-11900, 11900-12000, 12000-12100, 12100-12200, 12200-12300, 12300-12400, 12400-12500, 12500-12600, 12600-12700, 12700-12800, 12800-12900, 12900-13000, 13000-13100, 13100-13200, 13200-13300, 13300-13400, 13400-13500, 13500-13600, 13600-13700, 13700-13800, 13800-13900, 13900-14000, 14000-14100, 14100-14200, 14200-14300, 14300-14400, 14400-14500, 14500-14600, 14600-14700, 14700-14800, 14800-14900, 14900-15000, 15000-15100, 15100-15200, 15200-15300, 15300-15400, 15400-15500, 15500-15600, 15600-15700, 15700-15800, 15800-15900, 15900-16000, 16000-16100, 16100-16200, 16200-16300, 16300-16400, 16400-16500, 16500-16600, 16600-16700, 16700-16800, 16800-16900, 16900-17000, 17000-17100, 17100-17200, 17200-17300, 17300-17400, 17400-17500, 17500-17600, 17600-17700, 17700-17800, 17800-17900, 17900-18000, 18000-18100, 18100-18200, 18200-18300, 18300-18400, 18400-18500, 18500-18600, 18600-18700, 18700-18800, 18800-18900, 18900-19000, 19000-19100, 19100-19200, 19200-19300, 19300-19400, 19400-19500, 19500-19600, 19600-19700, 19700-19800, 19800-19900, 19900-20000, 20000-20100, 20100-20200, 20200-20300, 20300-20400, 20400-20500, 20500-20600, 20600-20700, 20700-20800, 20800-20900, 20900-21000, 21000-21100, 21100-21200, 21200-21300, 21300-21400, 21400-21500, 21500-21600, 21600-21700, 21700-21800, 21800-21900, 21900-22000, 22000-22100, 22100-22200, 22200-22300, 22300-22400, 22400-22500, 22500-22600, 22600-22700, 22700-22800, 22800-22900, 22900-23000, 23000-23100, 23100-23200, 23200-23300, 23300-23400, 23400-23500, 23500-23600, 23600-23700, 23700-23800, 23800-23900, 23900-24000, 24000-24100, 24100-24200, 24200-24300, 24300-24400, 24400-24500, 24500-24600, 24600-24700, 24700-24800, 24800-24900, 24900-25000, 25000-25100, 25100-25200, 25200-25300, 25300-25400, 25400-25500, 25500-25600, 25600-25700, 25700-25800, 25800-25900, 25900-26000, 26000-26100, 26100-26200, 26200-26300, 26300-26400, 26400-26500, 26500-26600, 26600-26700, 26700-26800, 26800-26900, 26900-27000, 27000-27100, 27100-27200, 27200-27300, 27300-27400, 27400-27500, 27500-27600, 27600-27700, 27700-27800, 27800-27900, 27900-28000, 28000-28100, 28100-28200, 28200-28300, 28300-28400, 28400-28500, 28500-28600, 28600-28700, 28700-28800, 28800-28900, 28900-29000, 29000-29100, 29100-29200, 29200-29300, 29300-29400, 29400-29500, 29500-29600, 29600-29700, 29700-29800, 29800-29900, 29900-30000, 30000-30100, 30100-30200, 30200-30300, 30300-30400, 30400-30500, 30500-30600, 30600-30700, 30700-30800, 30800-30900, 30900-31000, 31000-31100, 31100-31200, 31200-31300, 31300-31400, 31400-31500, 31500-31600, 31600-31700, 31700-31800, 31800-31900, 31900-32000, 32000-32100, 32100-32200, 32200-32300, 32300-32400, 32400-32500, 32500-32600, 32600-32700, 32700-32800, 32800-32900, 32900-33000, 33000-33100, 33100-3

... ..

[illegible]



Σκαπάνισσαι Ἑλληνικοῦ Σχολείου Κοινότη-
τος «Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου» εἰς
Τζέρσεϋ Σίτυ τῆς Νέας Ἱερσέης τῶν Ἡν.
Πολιτειῶν. Διευθύντρια τοῦ Σχολείου ἡ κ.
Εὐαγγελία Σουβάλ. Ἡ ὀργάνωσις τῶν μαθη-
τῶν εἰς τμῆμα Νεολαίας ἐγένετο ὑπὸ τοῦ κ.
Ἀντ. Στρατάκου, συνταγματάρχου καὶ τοῦ κ.
Α. Δεδοπούλου προέδρου τῆς Ὁμοσπονδίας
τῶν Ἑλληνικῶν Σωματείων Ἀμερικής. Τὰ
ὀνόματα τῶν εἰς τὴν φωτογραφίαν μαθητῶν
δημοσιεύονται κατὰ σειρὰν εἰς τὴν σελ. 1152.

La Vie en Sicile

Δέν είναι ή πρώτη φορά πού ή στήλη αὐτή ἀσχολεῖται μέ τό σχολικό θέατρον καί τοὺς ἀνθρώπους πού καταγίνονται μ' αὐτό.

Μην ταραχύνεσαι, κύριε, με ταπεινά σου δικά
μαρτυρία, γιατί κάποτε το μέγα σου όνομα
που όποιο όφελος, ή άγνωση σου που ή
μαρτυρία σου ή λήθη δική σου άφίλει για πάντα
περίσσορο σου όλα τα όφελος του κόσμου.
Με χαρά μου σου γράφω πως είναι λαμπρά
στην όνεια της, γάλα ήπει πέντα όφελος και
είσαι με άνακομφηγή τώρα πολύ. Ποτέ δεν ή
βλέπεις χωρίς να θυμηθείς πάντα καθώς και τον
καλό σου σύντροφο Ματτίαν

Σε γλυκοφιλό,
η παραμόνα σου
γρήρα Αιταρριπυια:

[illegible]

— «Ὡς που ν' ἀπαντήσῃ ὁ πατέρας με
μὴν κάνεις ὑποθέσεις, σὲ παρακαλῶ!
— Δὲν τίς κάνω ἐγὼ» τοῦ τίς κάνεις, ἀπα-
λὲς πῶς ὁ πατέρας σου μπορεῖ νὰ ἔχη ἑξά-
σις

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, πρὸ ἡμέρας τοῦ ἡ βροχῆς, πᾶσι
τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀδελφαῖς ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ, ὡς καὶ
ἐπὶ τῇ οὐκ ἐκκλησίᾳ, ἐπὶ τῇ οὐκ ἐκκλησίᾳ, ἐπὶ τῇ οὐκ ἐκκλησίᾳ,
καὶ ἐπὶ τῇ οὐκ ἐκκλησίᾳ, ἐπὶ τῇ οὐκ ἐκκλησίᾳ, ἐπὶ τῇ οὐκ ἐκκλησίᾳ,
καὶ ἐπὶ τῇ οὐκ ἐκκλησίᾳ, ἐπὶ τῇ οὐκ ἐκκλησίᾳ, ἐπὶ τῇ οὐκ ἐκκλησίᾳ.

Μας, φώναξε πάλι
μιας άνοιξης μέρας
Τότε, το βίβλιό μου
είχε σελίδα 100. Η
από πατέρα μου δεν έλειπε. Αφού περ-
νούσε η πρώτη έκκληση, χαμογέλασε. Αφ-
ότου το γουόλφντ του είχε κάτι το τρα-
νό σκληρό πάντα όμως ήταν χαμογέλιο.

Δυστυχῶς δὲν εἶναι πολλοὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅσοι ἀσχολοῦνται μὲ τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ λόγου, ἐνῶ ἀντιστρόφως εἶναι τόση μεγάλη ἡ ἐπίδρασις του εἰς τὴν παιδικὴν ψυχὴν, παρ' ὅλες τῆς ἀντιγνῳμῆς μερικῶν ἐκπαιδευτικῶν. Ἄλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦς ὀλίγους αὐτοῦς πάλιν εἶναι ἄρκετοι ποῦ τὸ παιδικὸν θέατρον καὶ γενικώτερον τὴν παιδικὴν λογοτεχνίαν, τὰ βλέπουν μόνον ὡς ἓνα πόρον, πρᾶγμα ποῦ εἶναι ἰδιαιτέρως ἀξιοκατάκριτον. Ὅπως ἀπὸ τοῦς καλοῦς ἐργατοῦς τῆς παιδικῆς λογοτεχνίας, διὰ τὸν ὁποῖον καὶ ἄλλοτε ἡ στήλη αὕτη εἶχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀσχοληθῇ εὐφύμως, εἶναι καὶ ὁ κ. Ζ. Παπαμιχαλόπουλος, ὁ ὁποῖος προσφάτως ἐξέδωκε τρία μουσικὰ θεατρικὰ ἔργα διὰ τὰ ἑλληνόπουλα: «Τὴν πριγκίπισσα Γόρι», «Τὴν Χιονάτη καὶ τοὺς ἑπτὰ νάνους» καὶ τὴς «Βασιλικῆς Μαρ

Θὰ ἤθελα νὰ τονίσω τὴν ἱκανοποίη-
σιν πού γεννοῦν τὰ τρία αὐτὰ παιδικὰ
ἔργα, τὰ ὁποῖα ὁ κ. Παπαμιχαλόπου-
λος ἔγραψε προφανῶς ἔχων διαρκῶς
κατὰ νοῦν ὅτι ἕνα παιδικὸν ἔργον ἔχε-
σκοπὸν μὲν νὰ διασκεδάσῃ τὸ παιδί,
ἀλλὰ συγχρόνως καὶ νὰ τοῦ ἐξυψώσῃ
τὸ ἦθος καὶ νὰ τοῦ γεννᾷ εὐγενέστερα
αἰσθήματα. Τὸ ὑπογραμμίζω αὐτὸ
διότι ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι μερι-
κὲς κωμωδιοῦλες ἂν παιδιά, πού ἴ-
κουσα εἰς τὸ ραδιοφῶνον, κάθε ἄλλο
ἢ μ' ἐνθουσίασαν. Δὲν διαπλάττονται
ἡ ψυχὴ καὶ τὸ ἦθος τοῦ παιδιοῦ μὲ τ
νὰ μιλοῦν διαρκῶς περὶ φαγητῶν, περ
πενασμῆων, περὶ πονηριῶν καὶ ἐν
γλώσσῃ πολλὰκις πού δὲν δικίαι
... ἀλλ' ὁ κόσμος εἶναι δεκτικὸς
ἐννοήσεων ἐπιδράσεων, τὰς ὁποῖα
ἑξυρίζει ν' ἀσκήσῃ καλὴ παιδαγωγικὴ

[illegible]

πλοίο του στόλου περιᾶ και τροφοδο-
τεῖ τοὺς φαραοφύλακες και τοὺς φά-
ρους και ὅλη θεύγη γιὰ νὰ ἔξαναγυ-
ρίσῃ στὸ ὀρίσμενο χρονικὸ διάστημα.
Θρύλοι και παραμύθια, περίεργες
ἱστορίες, λειψανά μύθων ποὺ ἔχουν τὴν
ἀφετηρία τους πολλὲς φορὲς στὰ βάθη
τῶν αἰώνων, συλδένονται μὲ τὰ ἠθασκά
και μὲ τὸ δυνάμει των. "Ὅλα αὐτά, νη-
οῖα, στερεές, περιγραφὰς, θρύλους, πα-
ραμύθια, ζωντανὲς εἰκόνες, μαζί με
τοὺς μικροὺς καὶ μεγάλους τῶν ἀνθρώπων
ποὺ ζοῦν γαμμένοι «στὸ δυνεῖον τοῦ πε-
λάγου και τοῦ οὐρανοῦ» μᾶς δίνει ὁ
συναδέλφος κ. Α. Πετρομανιᾶτης στὸ
βιβλίου του «Φαραοφύλακες». Εἶναι τὸ
δουροσερύτερο καὶ γραφικώτερο βιβλίου,
ἀν μὴ ἐπιτρέπεται ἡ λέξις, ποὺ ἐγρά-
φη στὰ τελευταῖα χρόνια. Κι' αὐτό, ὅ-
πως και τὸ βιβλίου τοῦ κ. Παναγιωτο-
πούλου, μᾶς γνωρίζει τὴν Ἑλλάδα
ἀπὸ ὅλες τῆς τίς μορφές.

Τὰ ποιήματα τῆς κ. Τίλλας Μπαλλῆ τιτλοφοροῦνται «Εἰρμιοί» καὶ δὲν εἶναι βέβαια σατυρικά, μολοντοὶ θὰ ἡμποροῦσε νὰ διακρίνη κανεὶς σποραδικὰ μιὰ ἀγνή σατυρική διάθεσι. Γιά νὰ τὴ κρίνῃ κανεὶς τὰ ποιήματα τῆς κ. Μπαλλῆ δὲν χρειάζεται νὰ ξέρῃ ἂν εἶναι μιὰ ποιήτρια πού τῶρα ἀρχίζει νὰ γραφῇ, ἢ μιὰ ποιήτρια πού ἔχει ἤδη προχωρήσῃ στὸ δρόμο τῆς. Καθὼς τὸνίσω τὴ λέξι αὐτῇ ἐποήτρια, γιατί δὲν χρειάζεται νὰ τονισθῇ ἐδῶ πῶς μεταξὺ στιχοπλόκου καὶ ποιητοῦ ὑπάρχει κολοσσοεῖς διαφορά. Ἡ κ. Μπαλλῆ εἶναι μιὰ ποιήτρια δοκιμημένη καὶ ἂν εἶναι φανερό πῶς τῆς λείπει ἡ τεχνική καὶ πῶς ἀκόμη ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται ὀρισιμένες ἐπιδράσεις ἀπὸ τὰ μέχρι τοῦδε διαβάσματά της. Στὴ συλλογὴ τῆς βρίσκει κανεὶς μερὰ καὶ ποταγματικά ὄρατα τραγοῦδια. Εἰς τὰς ἐπὶ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 7

Εἶναι γὰρ γέλια, ὡς καὶ τὰ ἄλλα
ἔστι, καθὼς μᾶς· ὡς καὶ τὰ ἄλλα
ἢ οὐσίαι, οἱ ἀνθρώποι, τὰ πᾶσι
καὶ τῶσα ἰὰ ποῦ ἡ ἀνοή-
τὸ περιβόλι τ' ὄριο
ὁ οὐρανὸς τ' ἄστρα
ἢ ὡς, καὶ ποῦ, ὡς καὶ τὰ ἄλλα

1. Η ΕΡΕΥΝΑ ΕΙΣΑΓΕΙΝ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ ΣΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ
 2. Η ΕΡΕΥΝΑ ΕΙΣΑΓΕΙΝ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ ΣΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ

Εἶναι γὰρ γέλια καὶ γὰρ κ
ἔτοι, καθὼς μᾶς ἔμενον

1. The first part of the paper is devoted to a review of the literature on the topic.

А. А. Боровиков, кандидат технических наук, доцент, профессор кафедры «Автоматизация технологических процессов и производств» (АТТ) Пензенского государственного университета (ПГУ), Пенза, Россия, e-mail: borovikovaa@mail.ru

A.
... ..
... ..

1139

1. ΜΕΤΑΞΑΣ

Νέο κορίτσι,

*Αγαπητή μου Φαλαγγίτισσα.

Ἡ ἐκδήλωσις τοῦ πολιτισμοῦ ἐνὸς λαοῦ εἶναι θανάμεσα σὲ ἄλλα καὶ ἡ λογοτεχνία. Φυσικὰ καὶ ὅλες οἱ ἄλλες ὠραῖες Τέχναι, μουσικὴ, ζωγραφικὴ, γλυπτικὴ, μαὶ πρὸ πάντων ὁ γραφτὸς λόγος, γιατί μπορεῖ νὰ γίνῃ εὐκολα στοὺς πολλοὺς προσιτὸς. Ὁ καλλιτεχνικὸς ὁμῶς αὐτὸς λόγος, ποὺ ἀποτελεῖ τὴ λογοτεχνία ἐνὸς λαοῦ, πρέπει νὰ φέρῃ καὶ τὴν ψυχικὴ σφραγίδα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, γιὰ νὰ μπορῇ ἐπάξια νὰ φέρῃ καὶ τὸ ὄνομα του, ποῦ θὰ ἀποτελῇ γι' αὐτὴ τίτλο εὐγενείας.

Δυστυχώς τα περασμένα χρόνια λίγο προσέχονταν από τους λογογράφους μας αυτή η μεγάλη και απαραίτητη αλήθεια. Γι' αυτό πολύ συχνά εμείς που σπουδάσαμε και ζήσαμε μακριά στα ξένα ακούγαμε με πόνο να μας λένε πως δεν έχουμε νεοελληνική λογοτεχνία, γιατί δεν βλέπει κανείς πουθενά τη σφραγίδα του Έλληνικού λαού. Δεν ήταν ψέματα ή γνώμη αυτή. Κι' αν κάπου παρουσιάζονταν κάποιος συγγραφέας εδώ στον τόπο μας αληθινά ελληνικός, περιούσε άπαρτηρήτος και ίσως ειρωνικά κρινόμενος από τους πολλούς, που είχανε άπορροφηθῇ από ξένες ιδέες, ξένα έργα, ξένους συγγραφείς. Πέρασαμε στη λογογραφία μας μία πολύ τραγική περίοδο. Είμαστε βαρεια σκλαθωμένοι από έργα βορεινών πρό πάντων συγγραφέων, που μάς έφερναν νικημένους και χωρίς θέλησι στο άρμα των. Φτερουγίζαν μέσα στο μυαλό μας δνόματα παράξένα "Ιψεν και Γκέιγερσotάμ, Χάρισουν και Ρούμπινστάιν. Μπορεί αυτό να είναι μαέστροι στο λόγο, μά στη δική μας ψυχή είχανε πάρει δυσανάλογα πολύν χώρο και είχανε ξεστοπίσει κάθε τι τῷ ελληνικῷ

Κι' έτσι σιγά σιγά και ο συγγραφέας προσπαθούσε να τους μιμηθεί και το κοινό που διάβαζε περιφρονούσε το κάθε βιβλίο, που δεν ήταν γεμάτο ανάλογες απομιμήσεις. Μα, είχανε συνεισφέρει το έξωτικό ύφος και οι παραξενιές — για κείνους δεν ήταν τίποτα άλλο παρά η εκδηλώσιμη της



✱ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ✱

λαϊκής των ψυχής — που σὲ μᾶς φυσικά ἦταν ξένη καὶ γι' αὐτὸ παράξενη. Ἔτσι καταντήσαμε στὴν ἀρχὴ τῆς μετastροφῆς, δηλαδὴ ἀμέσως μετὰ τὴν 4ην Αὐγούστου τοῦ 1936, νὰ μὴ ξέ-
ρουμε τί θέαμα ἦταν σωστὸ νὰ δώ-
σουμε στοὺς ἀνθρώπους μας. Καὶ δι-
ναμε τὴν «Ἔντα Γκάμπλερ» τοῦ Ί-
ψεν σὲ μιὰ ἐργατικὴ παράστασι. Ὁ
θεατὴς ἐφευγε στενοχωρημένος καὶ ἡ
πρόθεσι καὶ ὁ σκοπὸς τῆς ψυχαγω-
γίας καὶ ὑπολασθάνουσας διδοχῆς
σκόνταζε. Δὲ γινόταν δηλαδὴ τίποτα
μέσα στὴν ψυχὴ τοῦ ἐργατῆ θεατῆ.

Τώρα όμως μέσα σ' αυτά τα τέσσα-
ρα χρόνια γίνθηκε μία αληθινή γιγαν-
τιαία εργασία και στο έπλεον της λο-
γοτεχνίας και γενικά της Τέχνης. Έ-
λευθερη πρέπει πάντα να μείνη στ' α-
λήθεια η Τέχνη. Έλευθερη όμως δέν
σημαίνει ξεπεσμένη, ξεσκισμένη και
παλινωμένη από ξένων λαών εκδηλώ-
σεις. Τί να την κάνουμε αυτή την τέ-
χνη, πού δέ θά μάς μιλήσῃ γιά τό δι-
κό μας κόσμο και τάδικά μας δεδο-
μένα, γιά τούς δικούς μας πόνους καί
τίς δικές μας χαρές; Έμεῖς θέλουμε
διαβάζοντας ἕνα ἔργο, πού ἔχει τήν ἀ-
ξίωσι νά λέγεται τεχνικό, νά βρίσκου-
με μέσα τόν ἑαυτό μας ἤ τήν Ἑλε-
νη τή φίλη μας, τόν Κώστα τόν γνωστ-
μας. Πῶς ἡνδιαφέρει ἡ Ἱγκμποουργκ
καί ὁ Βέρνερ; Ἄν στήν περασμένη
συγχρομένη ἐποχή αὐτά ἔκαναν ἐντύ-
πωσι ἦτανε γιὰτί τό ἔργο πού ἔγρα-
φον Ἕλληνες συγγραφείς ἦτανε νο-
θευμένο καί τό γοῦστο τοῦ ἑλληνικοῦ
κοινοῦ διαστρεβλωμένο.

Ἦσαν δὲ οὗτοι ἄνθρωποι, πού χα-
ρις νὰ εἶναι συγγραφεῖς, ἀπὸ ἐπιστολὰς
ἐκείνων, ποὺ ἐκείνην τὴν ὥρην
οἱ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς ἐκείνοις
ἐπὶ τοῖς σχολῆς ποὺ θέλαμε νὰ μιμηθοῦμε.
Ἔβλεπαν πῶς τὸ νόθο διώχνει οἰγὰ
οἰγὰ τὸ γνήσιο καὶ ἀληθινὸ καὶ πῶς
ἡ Τέχνη θὰ καταντήσῃ ἑνας Τρα-
γῆδος. Ὅλα ἐκεῖνα τὰ δόγματα,
ποὺ ἐξεπτάχθηκαν μὲ τὰ ξενικά νό-
ματα, ἐξηρηρατισμοὶ, σοφιστικοί,
φουτουρισμοί, κυδισμοί καὶ χίλια

δυὸ ἄλλα εἰς ἑσμὸς μᾶς τραβοῦσαν
ὅλο πρὸς τὸ κούφιο καὶ τὸ φλύαρο

Κι' έπειτα οι γράφοντες έλεγαν πώς
δεν τους νοιάζει το κοινό! Μά ίσα
ίσα το κοινό είναι ό καθρέφτης της
ικανότητας του τεχνίτη. Το β.θλιο έ-
παθε κρίσι και σήμερα αγωνίζεται το
Κράτος κι' εδώ να του δώση την αξία
και την περιωπή που του χρειάζεται
έξυγιανόντας το.

Γι' αυτό στη συγκέντρωσι, πού έγινε πριν από κάμποσον καιρό στο Βασιλικό Θέατρο, πού ο 'Αρχηγός μας με τὰ ἴδια του χέρια ἔδωσε τὰ κρατικά βραβεῖα στοὺς λογοτέχνες καὶ καλλιτέχνες, εἶπε ἀνάμεσα σὲ ἄλλα ὥραϊα καὶ ἀπλὰ τὰ λόγια πού ἀναφέραμε στὴν ἀρχή.

«Τὶ ἐκινᾶτε καὶ ἐρευνᾶτε ἀπὸ τόσο μακριά; Γιατὶ δὲν γυρίζετε πλὴν σας νᾶ δῆτε; Γύρω σας τρέχει γάργαρα καὶ κρουσταλλένια τῆς λαϊκῆς ψυχῆς

νά βαδίζετε τόσο μακριά για να
πιήτε; Πλάι σας! Δεν έχετε παρά να
γράψετε τα χέρια για να χουφτιά-
σετε το χρυσάφι της ελληνικής ψυχής,
στο παρόν και στο παρελθόν, στην τω-
ρινή της ουσία και στην ιστορία! Έδω
κοντά σας είναι! Χυμένο γύρω σας.
παντού. Γιατί τραβάτε οείς για την
Άλσκα; Προσέξτε, μόνο τότε θα
μπορέσετε να γράψετε έργα που θα
ζήσουν, ειδ' άλλως θα είναι νεκρά στη
γέννησί τους.

«Έτσι τους είπε κι' άρρεσαν τὰ λόγια του, γιατί αὐτὰ ἐγκυμονοῦν τὴς μεγάλης ἀλήθειας μέσα τους ποῦ ἀδριο θὰ καρποφορήσουν γιὰ νὰ δημιουργήσουν τὴ λογοτεχνία ποῦ θάναί αξία νὰ φέρῃ τὸν τίτλο τῆς εὐγενείας — πῶς μεγάλο καὶ πῶς τραπὸ ἀπὸ ὧλων τῶν λαῶν — «Ἑλληνικὴ λογοτεχνία».

“Έχουμε μεγάλη ιστορία έμεις ως λαός πάνω στο ζήτημα αυτό και δεν μπορούμε να γράφουμε και να δια-
... ουμε μέτρια πράγματα, νόθα και
τιποτένια. Το ελληνικό βιβλίο έχει ε-
ξαιρετικές απαιτήσεις γιατί φέρει το

Σ. Καραϊσκάκη

ΕΝΑΣ ΤΡΟΠΟΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ

(*Από μία ομιλία προς τις θαλαγγίζουσες)

[illegible]

σουμε όλες με τα Τδ.α ευγενικά αισθήματα, και θα δούμε
πόσο εύκολα θα πραγματοποιήσουμε τους σκοπούς μας,
δηλ. τους σκοπούς της ΕΠΕΑΕΚ.

[illegible]

Κ. Σξορώνου

ΕΝ ΔΕΡΜΑΤΙΝ

* Η ΠΕΡΙΣΚΕΨΙ ΤΗΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑΣ *

Δέν είναι καθόλου ανάγκη νά ξε-
δέψη κανείς πολλά χρήματα, γιά νά
είναι κομψά ντυμένος. Δέν είναι ανάγκη



κη κάθε εποχή τοῦ ἔτους νά σπάζη
τόσο τὸ κεφάλι του, νά τρέξη σέ σα-
λόνια γιά ν' ἀδειάση τὸ βαλάντιό του
σὶά χέρια τῆς μεγαλόδοξης καὶ με-
γαλόνομης ράφτρας. Ὅταν ἔχη κα-
νεῖς γούστο καὶ περίσκεψι, μπορεῖ νά
ντυθῇ καλά μὲ οἰκονομία καὶ χωρίς
σπαζοκεφαλίες. Κοιτάξτε τὴ ντυλάπα
σας πρὶν ἀκόμα προσῆτε στὴν ἀγορά
νέων φορεμάτων τί μπορεῖ νά διορθω-
θῇ, νά μεταποιηθῇ, νά γίνῃ μοντέρνο.
Φωνάξετε στὸ σπίτι σας μιά ράφτρα
— ὑπάρχουν τόσες στὴν Ἀθήνα τεχνί-
τρες κι' ὄχι μὲ υπερβολικὲς ἀπαιτή-
σεις — καὶ συμβουλευθῆτέ τὴν. Δείξε-
τέ της τὰ φορέματά σας, κοιτάξτε τὰ
νέα φηγουρίνια καὶ μαζί της πάρετε
ἀποφάσεις. Πρὸ παντός μὴν ἀφήνετε
φορέματα νά κρέμονται ἀχρηστά. Φκι-
άστε τὰ ἔτσι ποῦ νά μποροῦν καὶ πάλι

νά φορεθοῦν. Δείξτε δὴν σας τὴν ἐ-
φευρετικότητά — ἢ γυναικά μὲ λίγη
καλὴ θέλησι εἶναι πάντα ἐφευρετικὴ —
καὶ τὸ γούστο. Θά ἔχετε τότε φκιαγ-
μένο ἀπὸ τὴ ράφτρα σας ἕνα φόρεμα
ἀλλιώτικο ἀπὸ τὸ περσινὸ καὶ κανεῖς
δέν θά μαντεύῃ πῶς δέν εἶναι νέο.

Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸν οἰκονομεῖτε τὰ
λεπτά ποῦ θά ζωδεύατε γιά ἕνα νέο
φόρεμα, τὰ καταθέτετε στὸ ταμειετή-
ριο καὶ ἔχετε ἐν ὥρᾳ ἀνάγκης ἕνα μι-
κρὸ ἀπόθεμα γιά σᾶς καὶ γιά τὰ παι-
διά σας.

Δέν εἶναι ὠραῖο οὐτε καὶ φρόνιμο νά
κάνῃ μιά γυναῖκα τρία τέσσερα φορέ-
ματα τὴν ἐποχὴ καὶ νά μὴν ἔχη ἀπό-
θεμα οὔτε μιά δραχμὴ γιά μιά δύ-
σκολη τῆς ζωῆς της στιγμὴ.

Τὸ ἴδιο μέτρο οἰκονομίας καὶ περὶ-
σκεψῆς ὅς ἐφαρμόζουμε καὶ στὰ ρού-
χα τῶν παιδιῶν μας καὶ δὲ θά χά-
σουμε.

ΕΝΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΠΟΥΛΟΒΕΡ

Ἡ ἐποχὴ μᾶς ἀναγκάζει νά κάνου-
με ὅποιαδήποτε οἰκονομία μποροῦμε.
Γι' αὐτὸ ἡμεῖς οἱ γυναῖκες πρέπει νὰ
ἐξασκηθοῦμε σ' αὐτὴ μὲ ὑπομονὴ καὶ
πεῖσμα.

Ἕνα τέτοιο πουλόβερ μποροῦμε νά
φκιασοῦμε χωρὶς νά ὑποδληθοῦμε σὲ
πολλὰ ἔξοδα. Ἀπὸ διάφορα παλιά
μάλλινα ποῦ δέν μποροῦμε νά χρησι-
μοποιήσουμε ξηλώνουμε τὰ μαλλιά.

Γιά νά τεντώσουν καὶ νά πάρουν τὴν
ἀρχικὴ τους ὄψιν τὰ τυλίγουμε πάνω
σὲ σανιδάκια μακριὰ ἢ χαρτόνια καὶ
τὰ κρατοῦμε πάνω ἀπὸ ἀτμό. Ὅταν

στεγνώσουν τὰ τυλίγουμε σὲ κουδά-
ρια.

Ἀπὸ τὰ διάφορα χρώματα σὲ ἁρμο-
νικὴ σειρὰ βαλμένα μποροῦμε νά φκι-
άσουμε ἕνα καινούργιο πουλόβερ, ποῦ
πολύ θά μᾶς ἐξυπηρετήσῃ, πρὸ πάν-
των σὲ ἐκδρομὲς τώρα τὸ καλοκαίρι.
Ἀντὶς γιά μαλλιά μποροῦμε νά μετα-
χειρισθοῦμε καὶ κλωστὲς διαφόρων
χρωμάτων, ἀν τύχη καὶ βρισκωνται
στὸ σπίτι μας.

Καθὼς βλέπετε στὴν εἰκόνα τὸ που-
λόβερ εἶναι πολὺ νόστιμο. Ἐχει ἀρκετὸ
γούστο καὶ καμμιὰ μας δέν θά δι-
στάσῃ σὲ μιά ἐκδρομὴ νά τὸ φορέσῃ
μὲ μιά σκούρα φούστα.



ΚΑΘΑΡΙΣΜΑ ΨΑΡΙΟΥ

1ον) Ἀφαιροῦμεν τὰ λέπια ξύνι-
τας μὲ μαχαίρι ἀπὸ τὴν οὐρὰ πρὸς
τὸ κεφάλι. 2ον) Τὰ πτερύγια, τὴν οὐ-
ρά καὶ τὸ κεφάλι ἄλλοτε τὰ κόπτομε
καὶ ἄλλοτε τὰ κρατοῦμε (ἐξαρτᾶται
ἀπὸ τὸ μαγεῖρεμα καὶ ἀπὸ τὸ εἶδος
τῶν ψαριῶν). 3ον) Ἀφαιροῦμεν τὰ
σπάρραχνα καὶ τὰ ἐντόσθια, ἐκτός ἀν
τὸ ψάρι εἶναι πολὺ μικρὸ, ὅπως ἡ μι-
κρὴ μαρίδα. Εἰς τὰ ψάρια μάλιστα αὐ-
τὰ δέν ἀφαιροῦμε τὰ λέπια μὲ τὸ μα-
χαίρι διότι λειώνουν, ἀπλῶς τὰ τρί-
βουμε ἑλαφρά μὲ τὸ χέρι μας. Τὰ ἐν-
τόσθια τ' ἀφαιροῦμε μαζί μὲ τὰ σπάρ-
ραχνα ἀπὸ τὸ κεφάλι, εἴτε ἀπὸ τὴν
κοιλία τὴν ὁποία ἀνοίγουμε μ' ἕνα κο-
φτερὸ μαχαίρι.

Τὰ πλένουμε πολὺ καλά προσέχον-
τας μὴν μείνῃ στὸ κεφάλι αἷμα πηγμέ-
νο, τὰ ἀλατίζουμε καὶ ἀρνίουμε νά
στραγγίσουν ἐπὶ τινὰ ὥρα, γιά νά
ἀπορροφήσουν ἁλάτι καὶ κατόπιν τὰ

μαγερεύουμε. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἁλάτι χύ-
νει πολὺ νερὸ, γι' αὐτὸ τὰ βάζομεν
σ' ἕνα τρυπητὸ νά στραγγίσουν προτοῦ
τὰ μαγευρέψουμε καὶ τὰ ξεπλένομεν
γιά νά φύγῃ τὸ περιττὸ ἁλάτι.

ΨΑΡΙ ΒΡΑΣΤΟ

Ἀφαίρεισε τὰ λέπια, τὰ πτερύγια,
τὰ βράγχια καὶ τελευταῖα τὰ ἐντό-
σθια ἀνοίγοντας τὸ ψάρι ὀλίγον στὰ
πλάγια, πλύνε το δυὸ τρία νερά, ἁ-
λάτισέ το καὶ ἀφῃσέ το νά στραγγίσῃ
μισὴ ὥρα. Βάλε τόσο νερὸ ὥστε νά
σκεπάζῃ τὸ ψάρι, πρόσθεσε μερικὰ
κρεμμύδια, 2-3 σέλινα καὶ καρόττα.
Ἀφοῦ μισοβράσουν πρόσθεσε μερικὲς
πατάτες. Ἐάν τὸ ψάρι θὰ σερβιρισθῇ
μὲ μαγιονέζα, τότε δέν θά εἶναι ἀ-
νάγκη νά προσθέσουμε λάδι.

Ἐάν ὄχι, τότε προτοῦ βγάλουμε τὰ
λαχανικά βάζομε τὸ λάδι.

Ἀφαιροῦμε τὰ λαχανικά ἀπὸ τὸ

ζουμί καὶ ρίπτομε μέσα τὸ ψάρι γιά
νὰ βράσῃ 8-10 λεπτά τῆς ὥρας.

Ἀφοῦ βράσῃ τὸ βγάζομε μὲ προ-
σοχήν, ἀφήνουμε νά κρυώσῃ καλὰ καὶ
ἀφαιροῦμε τὸ δέρμα καὶ τὰ κόκκαλα
οχίζοντας τὸ ψάρι πλαγίως.

Ἐάν θέλωμε τὸ σκεπάζομεν μὲ μα-
γιονέζα, τὸ γαρνίρομε μὲ διάφορα λα-
χανικά καὶ τὸ σερβίρομε.

ΣΟΥΠΑ

Ὑπολογίζομε μιά κουταλιά ρύζι
γιά καθὺν αὐτοῦ.

Πρὸ βράσῃς τὸ ρύζι νά σιμῇ ὀνὰ
μὲ ἕνα λίτρο νερό καὶ ὅταν ἔσῃ ἡμι-
μαγειρῶν ἀφαιροῦμε τὸ νερὸ καὶ
τὸ ρύζι τὸ ἀποστράγγουμε.

Ἀφ' οὗτου ἀφαιροῦμε τὸ σπέρμα, βάζομε
τὸ ρύζι σὲ πλῆθος νερό καὶ τὸ βρά-
ζομε ἐν τῇ ἡμέρᾳ. Ὅταν ἔσῃ ἡμι-
μαγειρῶν ἀφαιροῦμε τὸ νερὸ καὶ τὸ
ρύζι νά σιμῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ καὶ πάλι
νὰ κερῇ ἀπὸ τὸ νερὸ, συνεχῶς πρὸς
μὲν διὰ τὸν καιρὸν.

Ο ΕΘΕΥΡΕΤΗΣ
ΤΗΣ ΚΑΜΠΑΝΑΣ

ΤΑ ΠΡΩΤΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ

ΕΝΑΣ ΚΑΛΟΣ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΡΧΗΣ

TO PHAINOMENON
TOY OYRANIOY TOEY

ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΡΟΛΟΪ

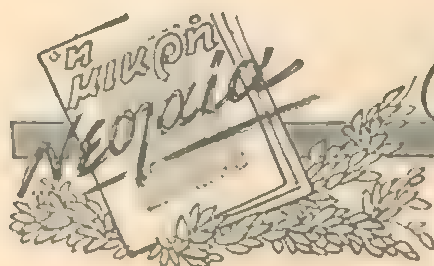
Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΩΝ ΚΕΡΑΥΝΩΝ

Ἐπιδοῶ ὁ Ἥλιος ἐπὶ τῆς Γῆς;

ΠΟΙΑ Η ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ
ΤΟΥ ΥΔΑΤΟΣ ΤΩΝ ΦΡΕΑΤΩΝ

Ο ΟΡΚΟΣ
ΣΕ ΑΙΔΟΦΟΡΟΥΣ ΛΑΟΥΣ

ΣΕΙΡΙΟΣ



Ο ΚΗΨΟΣ



ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ

Συνεχίζοντας ο κ. Τομεάρχης μᾶς μίλησε ὑστερα γιὰ τὴν συμπεριφορά πού πρέπει νάχουμε μεταξύ μας. Μᾶς εἶπε λοιπὸν πὼς ὁ Σκαπανέας πρέπει νὰ εἶναι βέβαια ζωηρός, μὰ αὐτὸ δὲν θὰ πῇ πὼς πρέπει νὰ βρίζη τοὺς συναδέλφους του ἢ νὰ τοὺς κτυπᾷ. Οἱ ἀστειότητες πού γίνονται εἴτε μὲ τὰ λόγια εἴτε μὲ χειρονομίες δὲν ἀπαγορεύονται, βέβαια, μὰ πρέπει νάχουν ὠρισμένα ὅρια, ὥστε νὰ μὴ προσβάλλουν τὸν ἄλλο ἢ νὰ τὸν κάνουν νὰ θυμῶνῃ.

Ὁ Σκαπανέας δὲν πρέπει νὰ εἶναι γκρινιαρὴς καὶ μὲ τὰ μούτρα κατεβασμένα. Πρέπει νὰ εἶναι πάντα γελαστός, εὐθυμος, πρόθυμος καὶ σὸ παιγνίδι καὶ στὴν ὕπηρεσία.

Μπροστὰ στοὺς ἀνωτέρους του νὰ στέκεται ἀντρείκια παίρνοντας τὴ στάσι τῆς προσοχῆς καὶ μιλῶντας μὲ θάρρος. Δὲν εἶναι καθόλου ἀξίος συναγωνιστῆς ἐκεῖνος πού τρέμει μπροστὰ στοὺς ἀνωτέρους καὶ τὰ χάνει ὅταν πρόκειται νὰ ἀπαντήσῃ στὰς ἐρωτήσεις τους. Ὁ Σκαπανέας πρέπει νὰ ἔχῃ πάντοτε τὸ θάρρος τῆς γνώμης του, νὰ ἐρωτᾷ καὶ νὰ λύνῃ τὰς ἀπορίας του, νὰ δέχεται εὐχαρίστως τὶς παρατηρήσεις γιὰ τὰ σφάλματά του, τὰ ὁποῖα νὰ φροντίζῃ νὰ διορθῶνῃ. Καὶ πρὸ πάντων νὰ εἶναι φιλαλήθης καὶ εἰλικρινής. Σκαπανέας πού μεταχειρίζεται ψέματα εἴτε γιὰ νὰ σκεπασθῇ τὰ σφάλματά του, εἴτε ἀπὸ φόβο γιὰ νὰ πῇ τὴν ἀλήθεια, αὐτὸς δὲν εἶναι καθόλου ἀξίος νὰ ἀνήκῃ στὴν Ε.Ο.Ν. Ἐτσι ἐτελείωσε τὴν ὁμιλία του ὁ Τομεάρχης μας. Μὰ θυμοῦμαι κι' ἐγὼ ἀλήθεια πού ὁ Ἀρχηγὸς μίλησε πολὺ αὐστηρὰ γιὰ κείνους πού λένε ψέματα, αὐτοὺς εἶπε πὼς δὲν τοὺς ἀγαπᾷ.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΣΚΑΠΑΝΕΑΣ

ΤΑ ΣΚΑΠΑΝΑΚΙΑ ΜΑΣ



1) Ἰολάντα Βλάχου. 2) Γεώργιος Πουλάκης. 3) Ἀντωνίης Σουντουλίδης. 4) Ὀλγα Ζαχαρία.

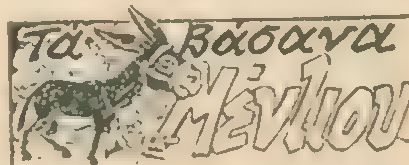
Τὸ παραμυθάκι μας.

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ Η ΑΡΚΟΥΔΑ

Ἦταν ἓνας βαρὺς κι' ἀγριὸς χειμώνας. Πολλοὶ ἀνθρώποι εἶχαν ξεπαγιάσει καὶ πολλὰ πρόβατα καὶ πουλιὰ ἐπεφταν νεκρά ἀπὸ τὸ κρύο.

Ἕνα ὄρφανὸ κι' ἀπροσάτευτο παιδί, πού εἶχε φύγει ἀπὸ τὸ χωριὸ του καὶ πῆγαν μὲ τὰ πόδια σὲ κάποια πολιτεία γιὰ νὰ βρῇ δουλειά, ἐκινδύνευε νὰ πεθάνῃ στὸ δρόμο ἀπὸ τὸ κρύο. Τὸ εὐσπλαχνίσθηκε ὁμιῶς ὁ ἐπιστάτης ἑνὸς μεγάλου κτήματος καὶ τὸ ἔβαλε νὰ πλαγιάσῃ στὸν σταῦλο. Ἐκεῖ τὸ παιδί ἔβαζε νὰ βρῇ λίγη ζεστασιά στὰ ἀχυρά, ἀλλὰ τοῦ κάκου, τὸ κρύο ἦταν τόσο πολὺ, πού οὔτε τὰ ἀχυρά δὲν τὸ ζέσταιναν.

Τότε τὸ παιδί προχώρησε στὰ σκοτεινὰ κι' ἔφτασε σ' ἓνα μεγάλο σιδερένιο κλουβί, ὅπου ἦταν κλεισμένη μιὰ ἀγρία ἀρκούδα. Τὸ παιδί, χωρὶς νὰ καταλάβῃ τίποτε, πέρασε τὸ χέρι του μέσα ἀπὸ τὰ σίδερα καὶ ἀγγίξε τὸ ζεστὸ καὶ μαλακὸ σῶμα τοῦ θηρίου. Μὰ καὶ πάλι δὲν πρόσεξε τίποτε καὶ ψάχνοντας νὰ βρῇ ζεστασιά, πέρασε ἀπὸ τὰ σίδερα καὶ πῆγε καὶ ἔαπλωσε κοντὰ στὸ ζεστὸ καὶ μαλακὸ ἐκεῖνο σῶμα, πού δὲν εἶχε καταλάβῃ πὼς ἦταν ἀρκούδα! Κι' ἐνῶ ἐκεῖνο, κατὰ-



10.

(Συνέχεια)

Ἡ θεὰ Ἀλεπού τοῦ πάτησε μὲ δύναμι τὸ πόδι. Ὁ γέρο Λύκος θυμήθηκε πάλι τὴ συμφωνία κι' ἡσύχασε λιγάκι.

— Καλὰ λοιπὸν, εἶπε. "Ἄς ἐξομολογηθῶμε, ἀδέρφια μου, κι' ἄς πῇ ὁ καθένας τί ἔχει στὴ συνείδησί του.

— Κι' ὁ φταίχης θὰ θυσιαστῇ! φώναξε ἡ θεὰ Ἀλεπού μ' ἐνθουσιασμό. Ὁ φταίχης νὰ θυσιαστῇ γιὰ νὰ σωθοῦν οἱ ἄλλοι, οἱ ἀθῶοι, φώναξε πάλι. Ἐμπρός, ἄς ἐξομολογηθῶμε. Ἄν εἶμαι ἐγὼ ὁ φταίχης, νὰ μὲ σκοτώσετε ἀμέσως. Νά, εἶμαι ἔτοιμη!

— Κι' ἐγὼ! κι' ἐγὼ! φώναξε ὁ Γέρο Λύκος κι' ἔρριξε μιὰν ἀγρία ματιά στὸν κακομοῖρῃ τὸν κύρ Μέντιο.

Μοιᾶκα ὁ κύρ Μέντιος δὲν ἐβγαξε ἄχνα. Κάποια μικρὴ ὀψία πέρασε ἐπὶ τέλους ἀπὸ τὸ κεφάλι του.

— Ὁρκίσου κι' ἐσύ, τοῦ φώναξε τώρα ὁ Γέρο Λύκος χωρὶς καμμιὰ εὐγένεια. Ὁρκίσου, γιατί ἀλλιῶς... κι' ἔτριξε τὰ δόντια.

— Ὁρκίζομαι... μουρμούρισε ὁ γαῖδουράκος κι' ἀναστέναξε.

— Ἄς ἀρχίσωμε ἀπὸ σένα, κουμπάρε! εἶπε ἡ θεὰ Ἀλεπού μὲ βιάσι. Ἐξομολογήσου τὰ κρίματά σου.

— Δὲν ἔκανα τίποτα! Δὲν ἔκανα τίποτα! φώναξε ὁ Γέρο Λύκος. Παίρνω γιὰ μάρτυ μου τὸ βοσκὸ καὶ τ' ἀρνιά! Παίρνω γιὰ μάρτυ μου τὰ κουνέλια καὶ τοὺς λαγούς. Εἶμαι ἀθῶος!

— Σκέψου καλὰ, κουμπάρε, ἐπέμενε ἡ θεὰ Ἀλεπού, καὶ τοῦκλεισε τὸ μάτι. Δὲν ἔχεις κανένα βάρος στὴν καρδιά σου; Μὴν ἔκλεψες ποτὲ ἀρνιάκια;

— Ἐ, Ἐ... πνίγω καμμιὰ φορὰ μιὰ δεκαριά... Ναι, εἶναι ἀλήθεια... Μὰ δὲ φαντάζομαι νὰ ἔχῃ σημασία...

— Αὐτὸ θὰ τὸ δοῦμε, φίλε μου, εἶπε ἡ ἀλεπού μὲ σοδαρότητα. Μὰ μοναχὰ καμμιὰ δεκαριά;

— Ἐ, Ἐ... ἔκαμε πάλι ὁ Γέρο Λύκος καὶ κοντοστάθηκε. Καμμιὰ εἰκοσαριά... καμμιὰ τριανταριά... Βλέπεις, εἶναι σκοτάδι... δὲ βλέπω καλὰ μὲς στὴ νύχτα... Τὰ πνίγω, ρουφῶ λίγο αἷμα καὶ φεύγω χωρὶς νὰ θέλω τὸ κακό τους...

Ἡ θεὰ Ἀλεπού ἔμεινε λίγη ὥρα συλλογισμένη: Ἐάφνου τὰ μάτια της ἱλαμψάν.

Γιὰ λίγες μας, κουμπάρε, ρώτησε, ὅταν πνίγῃς τ' ἀρνιάκια, το καίνεις ὅπο κακία;

Ναι, ὅσο γι' αὐτὸ ἔχει! φώναξε ὁ Γέρο Λύκος. Τ' ἀνάγω τ' ἀρνιάκια παρὰ πάλι. Ὁ πόσο τ' ἀγαπῶ, τ' ἀρνιάκια! Μὰ βλέπεις, κουμπάρε,



Ἰνὸν ὁκαδανέων



κοπο καὶ νυσταγμένο, ἀποκοιμῶταν. ἡ ἀρκούδα ἀνοίξε τὰ πόδια της καὶ ἀφῆσε τὸ παιδί νὰ κοιμηθῇ ἀνάμεσά τους ἀνετα, σάν στὴν ἀγκαλιά της!

Τὸ πρῶτὸ ποὺ τὸ παιδί ἐγύπνησε, εἶδε πὼς ἦταν ἐξαπλωμένο ἀνάμεσα στὰ πόδια τῆς ἀρκούδας! Μὰ δὲν φοβήθηκε.



Μόνο ἐσκέφθηκε: «Ἀφοῦ ὁ Θεὸς μὲ προφύλαξε ὅλη τὴ νύχτα, δὲν ἔχω πιά τίποτε νὰ φοβηθῶ ἀπὸ τὸ θηρίο». Ἐγείδευσε λοιπὸν τὴν ἀρκούδα, βγῆκε ἀπὸ τὰ σίδερα καὶ πῆγε νὰ βρῇ τὸν ἐπιστάτη γιὰ νὰ τὸν βοηθήσῃ στὴ δουλειά, χωρὶς νὰ τοῦ πῇ τίποτε γιὰ τὴν ἀρκούδα.

Πέρασαν ἔτσι μερικὲς μέρες καὶ τὸ

ἔξυπνα καὶ κουτὰ

Ὁ Τοτὸς ἐξηγεῖ στὴ Λιλίκα τί εἶναι ὕγρον ἢ ρευστόν. Καὶ τῆς λέγει:

— Νά, ρευστό εἶναι ὅ,τι τρέχει. !

Κι' ἡ Λιλίκα:

— Ὡστε κι' ἐμεῖς ὅταν τρέχουμε, εἴμαστε ρευστά;

παιδί ἐκοιμῶταν πάντα στὴν ἀγκαλιά τῆς ἀρκούδας. Ἔνα πρῶτὸ ὁ ἐπιστάτης μῆκε στὸν σταύλο καὶ εἶδε τὸ παιδί ποὺ κοιμῶταν μέσα στὸ κλουβὶ τοῦ θηρίου, ἀνάμεσα στὰ πόδια του. Τὸ ἔβλεπε καὶ δὲν μποροῦσε νὰ τὸ πιστέψῃ. Κατὰπληκτος καὶ φοβισμένος φώναζε καὶ τὸν ἰδιοκτήτη τοῦ κτήματος, ὁ ὁποῖος ἐπίσης ἐξέπληγν καὶ ἐθαύμασε. Τὸ παιδί ἐγύπνησε, γάδευσε ὅπως πάντα τὴν ἀρκούδα καὶ βγῆκε ἡσυχὰ κι' εὐχαριστημένο ἀπὸ τὸ κλουβί. Κι' ἀπὸ τότε τὸ κράτησαν πιά στὸ κτήμα καὶ τοῦ ἔδωσαν καλὴν ἐργασία. Καὶ τὸ παιδί δὲν ἔπαυσε ποτὲ ν' ἀγαπᾷ καὶ νὰ περιποιεῖται τὴν ἀρκούδα, ποὺ τὸ εἶχε εὐεργετήσῃ.

«Ο ΣΚΑΠΑΝΕΑΣ»

Ξέρω κάποιον Σκαπανέα με χαρούμενη καρδιά τὴ στολή του σάν φορέει ὅλο τρέχει καὶ πηδᾷ.

Ξέρω κάποιον Σκαπανέα με γαλάζια φορεσιά, παντελόνι καὶ μπλουζάκι καὶ γερὴ περπατησιά.

Ξέρω κάποιον Σκαπανέα με χαρούμενη καρδιά, σέβεται τὸν Βασιλέα ἀγαπᾷ τὸν Μεταξᾷ.

Ἀνδρέας Στ. Εὐαγγελάτος
ΣΚΑΠΑΝΕΑΣ

καμμιὰ φορὰ πεινάω... Κι' ὅταν πεινάω... κι' ἔγλειψε τὰ χεῖλιά του.

— Κακόμοιρε Λύκο! εἶπε ἡ Ἀλεπού με συμπόνια. Ἐχεις δίκιο. Ἀφοῦ πεινᾷς εἶσαι συχωρεμένος. Ὁ νόμος τὸ λέει καθαρά: «Ὅποιος πεινάει ἔχει δίκιο!»

— Ἡ σειρά σου τώρα, κουμπάρα! εἶπε ὁ Γέρο Λύκος. Θά σὲ δικάσω. Ἐξομολογήσου τὰ κρίματά σου.

— Κρίματα, ἐγώ; Μὰ κοίταξε λοιπὸν τὰ χέρια μου, φίλε μου! Δὲν εἶναι κάτωσπρα; Τὸ χρῶμα τῆς ἀθωότητάς!

— Δὲν εἶπες ποτὲ ψέματα;

— Ψέματα; Τί θὰ πῇ αὐτό; Δὲν ξέρω τί σημαίνει αὐτὴ ἡ λέξι. Μπορεῖς νὰ μοῦ ἐξηγήσῃς;

— Ὡ πόσο εἶσαι ἀθώα! εἶπε ὁ Γέρο Λύκος. Ἡμουνά βέβαιος. Μὰ δὲ χῆλεψες ποτὲ τὰ ἀγαθὰ τοῦ πλησίον σου;

— Ἐγώ; Ἐγὼ τέτοιο πράμα! Μὲ κάνεις νὰ κοκκινίξω, φίλε μου. Κοίταξε, ὅλη μου ἡ γούνα κοκκινίσε. Ἐγὼ ποὺ ἱδρῶσα μιὰν ἑταιρία γιὰ τὴν προστασία τῶν ἀδύναμων ζώων: τίς μυῖγες, τὰ κουνούπια, τίς πεταλούδες...

— Χμ! Χμ! μούγκρισε ὁ Γέρο Λύκος καὶ στήλωσε μὲ τὸ κακὸ του μάτι τὴν τσάντα τῆς θεῆς Ἀλεπούς. Καὶ τὰ κοττόπουλα:

— Ἐ, ἔ, τρῶω καμμιὰ φορὰ κανένα... μὰ γιατί πρέπει νὰ υπερασπίσω τὴ ζωὴ μου, εἶπε ἡ Ἀλεπού με περηφάνεια. Καταλαδαίνεις, τὰ κοττόπουλα ρίχνονται ἀπάνω μου... Λοιπὸν...

— Τὰ κοττόπουλα ρίχνονται ἀπάνω σας, ἀγαπητή μου! εἶπε ὁ κύρ Μέντιος καὶ χαμογέλασε μὲ διάκρισι.

— Καταλαδαίνεις, ἀγαπητέ μου μαεστρὸ, ἡ νύχτα εἶναι σκοτεινὴ. Γυρνώντας σπῖτι μου χάνω καμμιὰ φορὰ τὸ δρόμο... Κι' ἐγὼ δὲν ξέρω πὼς βρίσκω καμμιὰ φορὰ μέσα σ' ἕνα κοττέτσι... Τότε ὁ κόκορας μοῦ χύνεται καὶ θίγει νὰ με πιεῖ. Φώναζει τις κοττες του, κι' αὐτὲς μὲ τὰ ραμφιά τους ὁρמוῦν νὰ μὲ καταξέσκισουν... Τὰ κοττόπουλα, μὲ τὰ τρομερά τους νύχια ρίχνονται ἀπάνω μου ἀπ' ὅλες τίς μεριές... Ἡ ζωὴ μου κινδυνεύει. Τότε κι' ἐγὼ, τὸ ἐνστικτο τῆς αὐτοσυντήρησης βλέπετε...

Καταλαδαίνω! Καταλαδαίνω! φώναξε ὁ Γέρο Λύκος. Νόμιμη ἀμύνα. Μὰ τὰ τρῶς ὕστερα, τὰ κοττόπουλα;

— Ἀχ, τὰ κακόμοιρα, ἀναστεναξε ἡ θεῖα Ἀλεπού. Για λυπάμαι. Θέω μπορεῖσα νὰ τ' ἀρῶω νὰ βρωμῶσουν;... Μὰ δὲν εἶναι κρίμα τόσο ὠραία πλάσματάκια νὰ βγάλουν τέτοια μεροδιὰ καὶ νὰ γαθοῦν με τέτοιο τρόπο;

— Ἐχεις δίκιο, κουμπάρα, αὐτὸ ποὺ κάνεις εἶναι πολὺ ὠραίο, εἶπε ὁ Γέρο Λύκος. Ἀλλωστε ὁ νόμος τὸ λέει πολὺ καθαρά. Κάπου τὸν διάβασα, μὰ δὲν τὸν θυμάμαι. Δὲν ξέρω, λατινικά ἦτανε... Ἔτσι κάπως: «Ὁ σκοπὸς ἀγιάζει τὰ μέσα»...

Τὰ μέσα, τὰ μέσα! διαρῶσῃ ἡ θεῖα Ἀλεπού ἐνδοσυσταμένη τὰς θατὴ γλυτῶναι τοῦτο φτηνά.

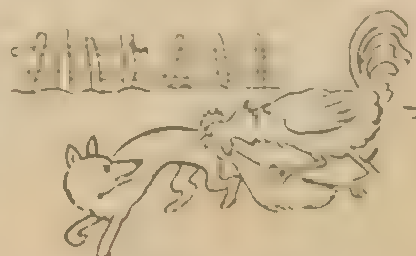
— Συχωρεμένη νᾶσαι λοιπόν! Ἐκαμε ὁ Γέρο Λύκος.

— Ἡ σειρά σου τώρα, ἀγαπημένε μου μαεστρὸ, εἰπε τότε ἡ θεῖα Ἀλεπού στὸν κύρ Μέντιο, τοῦ εἰς: βαλεῖ το κεφάλι μεσ' στὰ πόδια τοῦ καὶ καθοταῖ πολὺ σκαλογοισμένος. Ἐχεις τίποτα νὰ μας πῃς;

— Τίποτα! Τίποτα... ἀναστεναξε ὁ κύρ Μέντιος καὶ σήκωσε τὸ κεφάλι.

— Γιὰ σκέψου καλὰ, εἶπε ἡ θεῖα Ἀλεπού με πολὺ αὐστηρὸ τόνο. Τὰ μάτια σου εἶναι πολὺ αἰμοδόρα... Βλέπω...

— Ὅχι, ὄχι... εἶπε ὁ κύρ Μέντιος καὶ κούνησε ἡσυχὰ τὸ κεφάλι. Εἰ-



Ὁ κόκορας... μοῦ χύνεται νὰ με

μαὶ πολὺ καλός, πολὺ αἰσθηματικός. Εἶμαι πολὺ καλός, αὐτίστα... ποιητής. Εἶμαι περφεμένος. Ἐγὼ ἱδρῶσα τὴν ἑταιρία τῶν χορτοφάγων. Δὲ θέλω τὸ κακὸ κανένα.

(Ἀκού, θεί)



Γινάνα μαιδούνει

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΜΑΣ

Τά ζωα

ΛΙΓΗ ΕΥΘΥΜΙΑ

Δικαιολογία...

Ο Νίκος στην Ελένη:
—Τί κάνεις εκεί; Μ. Δευτέρα σήμερα και πίνεις γάλα;
Καί ή Ελένη: Μά... μά ήταν χθεσινό!

Πολύ σοβαρό!

Ο Κωστάκης έχασε το μαντήλι του και είναι άπαρηγόρητος.

—Μά επιτέλους, του λέει ένας φίλος του, μην κάνεις έτσι. Ένα μαντήλι είναι αυτό.

—Δεν λυπόμυαι το μαντήλι, απαντά ο Κωστάκης, αλλά του είχα κάνει ένα κόμμο, γιά νά θυμηθώ κάτι σπουδαίο.

Φαινόμενο...

Ο μπαμπάς: Ντίνο ποιος λέγεται ωτακουστής;
Ο Ντίνος: (με στόμφο): Ο άκούων με τὰ ωτα.

Αναλογία...

Σκέψις του μικρού Νάσου, όταν είδε κάποτε τὸ αὐγὸ τῆς στρουθοκαμήλου, μεγάλο σὰν πεπόνι:

—Φαντάσου λοιπόν τὸ αὐγὸ τοῦ ἐλέφαντος τί μεγάλο θὰ εἶναι!

Απορία...

Ξεκινᾷ ὁ σιδηρόδρομος καὶ ἡ μικρὴ Νίνα ρωτᾷ τὴν μαμά της:

—Μαμά, τώρα πάμε ἢ ἐρχόμαστε;

Γι' αυτό...

Ο πατέρας: Βλέπεις; Πάντα μὲ τὴν βροχὴ βγαίνουν τὰ μαντάρια.

Ο γυιός: Γι' αὐτὸ μπαμπά ἔχουν σχῆμα ὀμπρέλλας;

Ο νικητής...

—Λοιπόν Τάκη, πῶς πήγε χθές ἡ πάλη σου μὲ τὸν Γιώργο;

—Ε, καλὰ... πότε ἐγὼ ἤμουν ἀπὸ κάτω του, πότε ἐκείνος ἀπὸ πάνω μου... Στὸ τέλος ὁμοῦς φοβήθηκε καὶ τῶκοφε λάσπη. Νά δὴς ὁμοῦς ποῦ τὸν περνοῦσα καὶ στὸ τρέξιμο... ἤμουν πολὺ πιὸ μπροστὰ ἐδῶ.

Ὁριζοντίως:

1) Περιφέρεια ὅπου εὐρίσκετο ἀρχαῖον ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ εἰς τὴν Πελοπόννησον, περίφημον καὶ διὰ τὸ θέατρόν του. 2) Ἐνα ἀπὸ τὰ κυριώτερα προϊόντα τῆς

1 2 3 4 5 6 7 8 9 Ἑλλάδος (δημ.)

—Πρωτόγονον μέσον φωτισμοῦ (αἰτιατ.). 3) Πρόθεσις καὶ ἀριθμητικὸν —Τραγουδῶ— Μονὰς ἡλεκτρικῆς ἀντιστάσεως. 4) Στεινὸς συγγενὴς—

Ὄργανον αἰσθήσεως (αἰτ.). 6) Κοινὸν στὴν Ἑλλάδα δένδρον (δημ.). —Κάτοικος πόλεως (κλητ.). 7) Νότα—Καθένας—

Ἀρθρον (πληθ.). 8) Ἐξῆς μέσα στὸ κῆτος, κατὰ τὴν Βίβλον (κλητ.). —

Μητέρα (δημ.). 9) Χάρις εἰς αὐτὰς ἔρχονται εἰς φῶς αἱ ἀρχαιότητες (αἰτ. πληθ.).

Καθ' ἑτάως:

1) Δι' αὐτὴν ἠγωνίσθησαν οἱ ἥρωες τοῦ 1821 (ὄνομ.). 2) Μὲ αὐτὸ κινεῖται ἡ βάρκα (δημ.).—Θηρίον. 3) Δέκατος τέταρτος—Τρύπα—Δεικτικόν (δημ.). 4) Ὁ πατὴρ τῶν Θεῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων, ὅπως λέγεται ἀπὸ τὸ λαὸν—Ὀλόκληρος. 6) Νερὸ—Τραγουδῶ. 7) Αἰγυπτιακὴ θεότης τοῦ ἡλίου—Δηλητήριον—

ΑΦ. 8) Δρόμον (αἰτ.).—Λίμνη τῆς Ἀφρικῆς. 9) Ἀπ' ἐκεῖ ἦταν ὁ Σαμαρείτης (γεν.).

Τονόγριφος

Σ' ἕνα ἄρωμα ποῦ ἔρεϊς ἂν τὸν τόνο μεταφέρῃς μίαν πόλιν στὴ στιγμή γίνεται Γερμανικὴ.

Ν. ΓΙΑΚΟΥΜΗΣ

Ἀναγραμματισμός

Τὸν ἀδελφὸ τοῦ σκότωσε τὸν χάλασα κι' ἐγώ! Καὶ κράτος σου τὸν ἔκανα παλιὸ καὶ μακρινό.

Π ΠΑΔΟΥΛΑΣ

Αἰνίγματα

Κόκκινο σπῆτι, πράσινα τζάμια, Ἀράπηδες χορεύουνε μέσα στὰ φυλλοκάρδια.

Δ. ΚΟΦΙΝΗΣ

...

Χιλιάδετα, χιλιάρτυρα Χίλια νά πῆς νά μὴν τὸ [βρῆς:

Χιλιάδετα, χιλιάκουπα Χίλια νά πῆς νά μὴν τὸν [βρῆς:

Γ. ΒΙΣΒΙΚΗΣ

Στοιχειόγριφος

Σὲ μίαν πόλιν τῆς Ἑλλάδος ἂν προσθέσης ἕνα γράμμα καὶ μοῦ πῆς ποῖὸ εἶναι κείνο γιὰ τὸν κόπο ποῦ θὰ κάνῃς, ὅσα ἔχω σοῦ τὰ δίνω.

Ν ΘΩΜΑΣ ΠΑΗΣ

Συλλαβόγριφος

Νότα μὲ ζῶφ ἐνώνω τὸν τόνο κατεβάζω. Καὶ πόλιν ἀρχαία ἐλληνικὴ εὐθὺς παρουσιάζω.

Σ. ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ

ΛΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ 33ου ΦΥΛΛΟΥ

Τρίγωνον: Δράμα—Ρωμὴ

Κρυπτογραφικόν: Ἡράκλειον, Ἡραυλὴν, Κέα, Ἰόνιον, Κερί, Ρέα, Ἑλένη, Ρίον, Ἡρα.

Ποικ. Ἀκροστιχίς: Βερόλιον (Βέλιον), Γεώργιος, Δαρεῖος, Ἀήλος, παραλλα, Κροατία, Μιτυλήνη, Τηλέμαχος, Ἀμβούργοι).

Πυράμις: Φ, Κᾶς, φαῖος, Ρακίνας, περιστρά, ΦΩΚΙΣ.

Παροράματα: 1) Ἀπάντων Πατρὶς ἀγιώτερον. 2) Ὁ δαίλος τῆς Πατρίδος προδότης ἐστίν.

Ποστ. ἐρωτήσεις: Ὁ μῦθος, ἡ Μήλας, τὸ μῆλον. Ἀπρόοπτον: Ἐξ Ἀργους, διότι ἡ μήτηρ τῆς Καρίας εἶναι Ἀργεῖα!...



Δὲν εἶναι κανένας φουτουριστικὸς πίνακας...

Ὁ σκιτσογράφος ποῦ ἐφτείαζε τὴν εἰκόνα υπέρβηγε ἐπιτήδες τίς γραμμές: Πουλιά, ψάρια, ἐρπετὰ καὶ κάθε λογῆς ζῶα εἶναι σχεδιασμένα, τὸ ἕνα ἐπάνω στὸ ἄλλο. Ἐκεῖνο ποῦ πρέπει νὰ κάμετε, εἶναι νὰ βρῆτε ποιά ζῶα ὑπάρχουν στὴν εἰκόνα, πράγμα ποῦ θὰ ἐπιτύχετε ἂν προσέξετε λίγο.

Γιὰ τὴ λύση τοῦ προβλήματος δὲν χρειάζονται ἐιδικές γνώσεις.

Παρατηρητικότης

Θέλετε νὰ μάθετε ἂν εἴσθε παρατηρητικοί; Ἀπαντήστε στὶς ἐξῆς ἐρωτήσεις:

—Πόσα μαντήλια ἔχετε;

—Πόσα σπιτία ὑπάρχουν στὴ σειρὰ τοῦ δικοῦ σας, στὸ ἴδιο οἰκοδομικὸ τετράγωνο;

—Πόσα περίπου σκαλοπάτια ἔχει ἡ σκάλα τοῦ σπιτιοῦ ἢ τοῦ σχολείου σας; Ἀπαντήσατε σωστά;

Παροράματα

Μπορεῖτε νὰ βρῆτε τίς λαθασμένες λέξεις, νὰ τίς ἀντικαταστήσετε μὲ τίς σωστές, ὥστε νὰ σχηματισθοῦν φράσεις μὲ νόημα;

1) Ἡ χύμα εἶναι κρότος. 2) Οἱ πάστοι φύλοι εἶναι σπάνιοι.

3) Ὁ χούς εἶναι μέρος τοῦ χώματος.

4) Ὁ Κάπρος εἶναι νόσος.



Κεντρική Διοίκησης

Η Α.Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΝΕΟΜΑΙΑΣ

Τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἐπισκεψθὴ τὴν α' πανελλήνιον ἑκθεσὶν τῆς Νεολαίας εἰς τὸ Ζαπτεῖον ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Κ.Ε.Ν. καὶ τοῦ Γ.Α.Ο.Υ., ὁ ὁποῖος, ῥεζιμένοι ἐντὶ ἀρκούντων ἐξετάσεως μὲ μεγάλαν ἐνδιαφέροντα τὰ διαφόρα ἐκθέματα καὶ ὅτι σχετικὸν μὲ τὴν ἐπιδείξει τῆς ἐργασίας τῆς Νεολαίας εἰς κάθε πεδίου βραβυῶν καὶ τῆς ἐξήγησας τὴν ἱκανοποιήσιν τοῦ δι' ὅσα εἰσῆλθον. Τὴν ἑκθεσὶν ἐπισκέψθη ἐπίσης ἐκ νέου ὁ Ἀρχηγὸς κ. Ι. Μεταξᾶς καὶ ἡ κ. Α. Μεταξᾶ. Ὅμοιος ἐπισκεψθήσαν τὴν ἑκθεσὶν ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Παπαδάκης, ὁ ἐφυπουργὸς τῶν Συνταξιοφικῶν καὶ ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Παιδείας καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐκ τῶν κ. κ. Ὑπουργῶν.

ΤΑ ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΚΡΟΤΩΝ
ΔΙΑ ΤΗΝ Ε. Ο. Ν.

Ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ VIII συνοριακοῦ
Ὑποτομῶς ἀπεστάλη τὸ κάτωθι ἔγγραφο
πρὸς τὴν Κεντρικὴν Διοίκησιν τῆς Ε.Ο.Ν.

«Λαμβάνω τὴν τιμὴν καὶ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι
 τὰς τὰ προσωριζόμενα διὰ τοὺς ἀκρι-
 τὰς αξιωματούχους τε καὶ ὁπλίτας τῆς περιφε-
 ρείας τοῦ Γοιμεῦ μας ἐλήφθησαν καὶ διενε-
 μήθησαν εἰς αὐτοὺς.

Οὐ ἀρίστης μας, πιστοὶ ἐκτελεστοὶ τοῦ καθήκοντος των καὶ ἀκαίρητοι φρουροὶ τῶν πιστῶν μας, ἀπέχονται πρὸς τὸ πρῶτον, δὲν παύουν τὰ θαυμαστά καὶ ἐκτελεσθέντα ὑπὸ των προγόνων των ἔργα καὶ ναίει ἡ τοιομή ἀπὸ πάσαν στήνῃν καὶ τρέχουν καὶ αὐτοὶ οὐκοῦν τοὺς καλὸν τὸ καθήκον των, ὅπως αἰσθύνονται τὴν ἀγαθὴν Πατρίδα των, ἥτις τοσοῦν λαμπρὴν ἱστορίαν ἔχει καὶ αὐτὴ τὴν ὅποιαν ἀρκεῖται καθημερινῶς παραδείγματι τῆς ἐκείνης ἀρετῆς καὶ ἀνδρείας.

Εἰς τὸ ἔργον, ὡς ὅπου ἐπὶ τοῦτο ὁλόγη-
σεν, ἀλλὰ ἐδοξεν, ἔρχεται μὴ ἀλλή δυνά-
μις, μὴ ἄνευθεν νοήσας, ἥτις διασπαρά-
σσει μὴ τὰς ἐκείνης ὑμῶν τοῖς Κρατοῦς
τῆς ἐκ Λαοκρατίας, τῆς ἐκ τοῦ τοῦ τοῦ
τῆς εἶναι συμπαροστέτης ἑοῦον τῶρα ὅσον
καὶ εἰς τὰς χαλεπὰς στιγμὰς ἀν ποτε ἤβελον
ἐπὶ τοῦτο.

Δι' όλα τὰ ἀνωτέρω οἱ ἀκρίται μας ἀξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται ἐκφορᾶν πρὸς τὴν Ε.

Ο.Ν., ητις αποτελεί τὸ σωτήριο τῶν στρατιωτῶν τοῦ ἔγγυς μέλλοντος, τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας, εὐχόμενοι αὐτοῖς, ὥς ἀφ' ὧν εἰς τὸν ἰδανικὸν των προορισμὸν ἐκ' ἀγαθῆς τῆς ἀνοσημῆς μας Πατριδοῦ.

Ο ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.
ΕΠΙ ΤΗ ΓΕΝΝΗΣΕΙ ΤΟΥ ΕΠΙΔΟΞΟΥ
ΔΙΑΔΟΧΟΥ

Ὡς γνωστόν, τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἡ Α. Β. Υ. ἡ Προκαθημένη ἐφύλαξε ἰσχυρὰ ἱκανὴν ἀνάστασιν ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἀπηγγέθη δι' 101 κατωτέρω ἐφορμητῶν ἐκ τοῦ τιμωροῦ τοῦ Λεκαζήτου.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰαίας ἡμέρας ἀκα-
δῆς παρεστήθη ἡμεῖς μετὰ τοὺς ὁμοαγχι-
ται, συστροφόμενοι ἀπὸ ἐκδρομῆν, ἐπὶ-
θῆναι ἐκ τῶν Ἀνακτόρων τοῦ παλαινοῦ
Πρυτανείου καὶ ἐξήκωρα, ὡς αὐτοὶ ἐνὸς
σώματος

Την επομένη και ώρα 11.30 π.μ.
έγινε κατ' αρχήν ο καθής παραλαβής
10 για Φωτογράφιες καί Φωνογραφήσεις
Αυτών που τω Ανεκτόφον του Ψευ-
δους Η. Μ. λόγω δεισιμας αλληγορητική
ένος 1. έρωτα

[illegible]

Αἱ ἐργασίαι τῆς Β' Συνδιασκέψεως τῶν Περιφερ.
Διοικητῶν τῆς Ε.Ο.Ν.

Κυριακή 19 Μαΐου 1940. 10 π. μ.:
Κήρυξις της Επάρξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ
2 συνδριου ὑπὸ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ διαδόχου
Παύλου, παρουσίᾳ τοῦ Ἀρχιεποῦ τῆς Κυ-
βερνήσεως, Ὁμιλία Ἀρχηγοῦ 11 π. μ.:
Κατάπαισι σθεναρὸν εἰς τὸν Ἀγματοῦν
Στρατιωτὴν, 11.30: Στέγις κοινοφροσύνης ἐν
τῇ Κ. Δ. 12 μ. 2 μ. μ.: Παρουσίασις Πε-
ριγραφικῶν Διοικητῶν εἰς τὸν Ἀρχηγόν.
5.30 μ.μ.: Καλλιτεχνικὸ ἀγὼνις παρουσίᾳ
τοῦ Ἀρχιεποῦ, 10 μ. μ.: Φιλικοί γυμναεῖς
ἐν τῷ «Ἀκροπόλ Παλάσῳ, πορευθεὶς ὑπὸ τοῦ
Κυβερνήτου Ἐπιστροφὴν πρὸς τὴν τῶν
Περιφερειακῶν Διοικητῶν καὶ Διοικητριῶν.

Δευτέρα 20 Μαΐου.— 9 π. μ. 7.30
μ. μ. καὶ 4 μ. μ.—1 μ. μεσοσηκτιον: Συνέ-
δρια, Γενική εἰσήγησις Κυβερνητικοῦ Ἐπι-
τρόπου.

Τρίτη 21 Μαΐου. - 9 π. μ. 1.30 :
καί 4 μ. μ. 5.30 π. μ.: Συνέλευσις της εκ-
κλησίας εκ μέρους του Κυβερνητικού Έ-
πιτροπείου, ή οποία εγένετο παρουσία της Α.
Β. Υ. του Διαδόχου και του Αρχηγού της
Κυβερνήσεως. Ο Αρχηγός μετέθεεν έρω-
τας εις την συνέλευσιν, παροχών ελαττω-
ληνώντων ώρισμένων όδηγιαι και κατευθύν-
σεις.

Τετάρτη 22 Μαΐου.— 9.30 π. μ.—1.30 π. μ.: Έκκλησι-
σμηματικός Εὐαγγ. και παρακολούθησι
ἐκπαιδευτικῶν. 4-10.30 π. μ.: Συνεδρίασις
παρουσίας τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου και
τοῦ Ἀρχηγ. τῆς Κυβερνήσεως. Εὐλογία
III Γεωργίου και Πολιτικῆς Διαφωτισμοῦ
και III Γεωργίου. Ἐκδόσις εὐλογητικῶν ἐπι-
κολούθησιν αὐτῶν. Ὁ Ἀρχηγ. λαβε-
 μέρος ἐργῶν ἐκ ταύτης. 11 π. μ.: Ἐν-
δοκ. γέννησιν τοῦ τ. Α. Διοικήσεως τῆς
μηνὸς τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων ἐκ τῶν
χικῶν κέντρων ἐκ φραγκοκλήσιον.

Π. 227 23 Μαΐου. — 9 π. μ. — 1.30
μ. 2. Επίσημη παρουσία της Α. Β. Υ.
του Δ. Γ. και του Αρχηγού της Κυβερ-
νήσεως. Ο Αρχηγός φέρεται επίσης να
είναι παρών και ο υφ' αὐτοῦ Εισηγητής IV
του τμήματος III Γραφείου και Καλλιτεχνικού
Τμήματος. Συζητήσεις. 4-10.30 π. μ. : Εί-
σοδος. Διευθυντικός μηχανισμός και Διευ-
θετησμός. Συζητήσεις μόνον επί
θέσεως. 10.30 π. μ. : Είσοδος. Επισήμως παρόντες ταινιών.

Παρασκευή 24 Μαΐου.— 9.30 π.μ.
— 1.30 μ.μ. Πανελλήνιο Α Β Υ Δ εγχείρημα
Εισιγήσεις & Γραφείο. Υγειονομικής Υπηρεσίας και Διευθύνσεως Ραδιοφωνίας. 3.10

μ. μ.: Συνεδρίασις παρουσία τῆς Α. Β. Υ.
τοῦ Διαδόχου καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερ-
νήσεως. 11: Παρακολούθησις εἰς θέατρον
«Ὀλύμπια» χορωδίας Καβάλλας.

Σ 466 στον 25 Μαΐου. - 8 π.μ. 2.30 μ.μ.: Εισηγήσεις και συζητήσεις Γενικής Συνέλευσης Οικονομικών Υπαρχόντων, Διευθυντών συγχρηματοδότητων οργανισμών, Πρωτοίας και Διευθυντών συντονισμού εκπαιδευτικών. 3.30 μ.μ.-8 π.μ.: Συζητήσεις επί εισηγήσεων Διευθυντικών Αρχών, επί εισηγήσεων και ερωτήσεων Διευθυντικών Αρχών και εκπαιδευτικών έργων. Γενική συνέλευση VI Γραφείο Σχολικών Γραφείο Έκδοσης, π.μ. και μ.μ. Διευθυντική Σύσκεψη και Αρχική και I Γραφείο.

Κ. ρισακη 26 Ματα 9 π.μ. Αρ-
ξας εργασιων και ομιλια Κ. Επιτροπης
Ομιλια Αρχηγου. 11.30 π.μ. Εταιρειες
Εκδρομης επαγγελματιων στελιχου 8 μ.μ.
Ομιλια Κ. ρισακη 7.30 μ.μ.
Αρχηγο 10.30 μ.μ. Χοροδ-
γηση 11.30 μ.μ. Αρχηγο 10.30 μ.μ.
Γενμα 11.30 μ.μ. Αρχηγο 10.30 μ.μ.
μην Π. 11.30 μ.μ. Αρχηγο 10.30 μ.μ.
και Διοικη-

Δι' τὴν 27 Μαρτ 9 130 π μ
 ἔλαβον ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ Ἀποστό-
 λου τὸν ἅγιον ἄρτον ὡς καὶ ἡμεῖς
 ἐπὶ τῇ 27 Μαρτ 8 30 π μ.
 ὡς ἐπὶ τῇ 27 Μαρτ 8 30 π μ.

Τρίτη 28 Μαΐου.— 9 π. μ.—1 μ.μ.:
Συνεργασίαι Περιφερειακῶν Διοικήτων καὶ
τοὺς Διευθυντοὺς τῶν Γραφείων Κεντρικῆς
Διοικήσεως. Κοινὴ σύσκεψις Μονίῳ Ἐπι-
τροπῆς διευθυντικῆς ἀγωγῆς μετὰ Περιφε-
ρειακῶν Διοικήτων καὶ Διοικητῶν. 5 μ.μ.:
Εἰσηγασὶς Βαθιμοφώνων.

Τετάρτη 29 Μαΐου. Παρακολούθησε
καθ' όλην την πρωίαν έκπαιδύσεως εις
Σχηματισμούς Ε.Ο.Ν.

[illegible][illegible]

ΕΙΣ ΤΟ «ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ»

Εἰς τὸ «Στήλη τοῦ στρατιώτου» τοῦ Ἰω.
Παζουρί Συντάγματος καὶ τοῦ «Συντάγματος
Εὐδώνων Φρουρᾶς Ἀθηνῶν», τὰ ποῖα ἀνα-
γράφονται εἰς τὴν Ἑθνικὴν Ὁργάνωσιν Νοτολαί-
ας, εἰς συγκρίτησιν ἀστράτων ὁμοίων
ὁ Διευθυντὴς Κοινοφωλῶν Ἔργων τῆς Κεν-
τρικῆς Διοικήσεως τῆς Εὐχ. Ὁ. γὰρ Γεωργί-
ου Στεφανίδη τῆς Χωροσ.

Η Ε.Ο.Ν. ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΤΗΣΙΑΣ
ΛΕΚΗΣΕΙΣ ΑΕΡΑΜΥΝΗΣ

Για τις πληροφορίες αυτές του 'Ισραήλ έτη-
σας συλλήψεις άφρα, της έκτα μετασχόν και
τα κατά τούτοις εθνικά εκπαιδευμένα τμή-
ματα της Εθνικής Οργάνωσης Νεολαίας

Τα εν λόγω τμήματα της Ε.Ο.Ν., συνετή-
ρωσαν ήδη την σχετική εκπαιδευσίν των καί
θά πιδούν εις την διάδοσιν των έχόντων την
έτσιον των φοκέρων.

ΑΙ ΘΕΡΙΝΑΙ ΚΑΤΑΙΚΗΝΩΣΕΙΣ
ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΝΕΟΜΙΑΣ

[illegible][illegible][illegible]



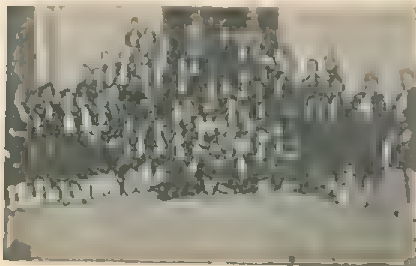
ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κίνησις Περιφερειακῶν Διοικήσεων

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΔΡΑΜΑ.—Τὴν 17ην Μαΐου ὁ Διοικητὴς τῆς Ὑποδιοικήσεως Ε.Ο.Ν. Δράμας ἐπισκέφθη τὴν Σχολὴν ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων σπουδῶν Ὑποδιοικήσεως Δράμας καὶ ἐμίλησε πρὸς τοὺς βαθμοφόρους μὲ θέμα: «Τὸ Ἰστανικὸν τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ πῶς θὰ ἐργασθῇ ὁ βαθμοφόρος διὰ τὰ διδασκόμενα».

Εἰς τὸν ἐπιστάδα Κινηματογράφον «Α'» προβλήθη ἡ ληροδία ταῖνα κατὰ τὴν παρελάσιν τῶν τμημάτων τῆς Ε.Ο.Ν. Δράμας ἐκκαίριον τῆς Ἑθνικῆς ἐορτῆς τῆς 25ης Μαΐου. Τὴν ἐν λόγω ταῖναν παρακολούθησαν πάντες οἱ βαθμοφόροι, Φαλαγγίται καὶ Σκαπανεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως Δράμας. Ἡ ταῖνα



Ἐκδρομὴς Φαλαγγίταις Δράμας εἰς Πύργον Ἡλίας.

ἦτο λαν ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν συνηγήθησαν εἰς φιλικὸν ποδοσφαιρικὸν ἀγῶνα αἱ ομάδες τοῦ 1ου καὶ 2ου Λόχου τοῦ 1 τμήματος τῆς 281ης Φάλαγγος.

Τὴν 21ην Μαΐου ὁ Γενικὸς Ἐπόπτης Ε.Ο.Ν. Δράμας Νομάρχης κ. Κ. Δήμας, συνοδευόμενος ἀπὸ τοῦ Α' Ἐπιτελοῦς τῆς Περιφ. Διοικήσεως, ἐπισκέφθη τοὺς Φαλαγγίτας καὶ Σκαπανεῖς τοῦ Σχηματισμοῦ Μαυραλευκῆς Ὑποδιοικήσεως Δράμας.

Τὴν 22αν Μαΐου οἱ Ἐπιτελεῖς Διευθύνται Γραφείων καὶ Διευθύνσεων τῆς Περιφ. Διοικήσεως καὶ Ὑποδιοικήσεως Ε.Ο.Ν. Δράμας, ὡς καὶ οἱ Διοικηταὶ μοιάδων παρακολούθησαν τὴν ἐκείσιν εἰς τὸν Κινηματογράφον «Α'» διὰ τὴν ἐκείσιν ἀπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἐταιρείας Ψυχικῶν Ἐρευνῶν κ. Ἀγγ. Τανάγρα μὲ θέμα: «Ψυχικὰ φαινόμενα».

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΣΠΑΡΤΗ.—Ἐξέδραμεν εἰς τὴν πόλιν μας πρὸς ἐπισκεψὶν τῶν ἀρχαιοτήτων ὁμάς βαθμοφόρων ὁθλίων τῆς Ὑποδιοικήσεως Πρωτευούσης τῆς ἡγεσίας τῆς Ὑποδιοικήσεως Βελισσαροπούλου καὶ τῆς Φαλαγγάρχου Δεληγιάνη.

Ταῦτας ἐπεδέχθησαν ἡ Διοικητρία Λακωνίας μετὰ τῆς Ὑποδιοικήσεως καὶ τοῦ Ἐπιτελοῦς τῆς εἰς τὸν σταθμὸν τῶν αὐτοκινήτων, ἐκχρίσας εἰς αὐτὰς τὸ ἐκάλως ἡλιδας, διάφοροι δὲ Φαλαγγίταις προσέλαρον ἀπὸ τῆς πόλεως.

Ἡ Διοικητρία ὁθλίων Λακωνίας εἶχεν ἐκαστοὺς τὴν ἐπὶ τὸ ἀνεώτερον διαμοῖν τῶν συναγωνιστῶν. Τὸ ἐπώτερον παρτίθον τῆς Διοικήσεως ὁθλίων γέμει, εἰς ὃ ἀνηλλάγησαν θερμαὶ προτάσεις ὑπὲρ εὐδωσίας τοῦ κοινού ἱεροῦ σκοποῦ. Τὴν ἐπαμείναι αἱ βαθμοφόροι τῆς Πρωτευούσης, ἐξαγορεύοντες ὑπὸ τῶν ἡμετέρων, περιήλθον τὴν πόλιν μας καὶ ἐκτελεῖται κατεβουσιασμένη, ἀκούουσαι δὲ μετέδρασαν εἰς τὸν Μουσικόν, ἐνθα διημέρευον. Ἐκεῖ ὁ Ἐφορὸς τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Καραχάλης, ἐγένετο προσεφθεῖς, ἐμίλησε διὰ τὰς βελαντινὰς ἀρχαιοτήτας, μετὰ ταῦτα δὲ παρτίθον γέμει ἀπὸ τοῦ Περιφ. Διοικητοῦ Ἀργείων, εἰς ὃ παρεκάθησαν ὁ κ. Νομάρχης, ὁ κ. Δήμαρχος, αἱ Ἐπιτελεῖς τῶν διοικητικῶν Γραφείων τῆς Ε.Ο.Ν. κλπ. Ὅλη ἡ ἡμέρα διήλθεν ἐν μέσῳ πατριωτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ χορᾶς, τὸ δὲ ἀπόγευ-

μα αἱ συναγωνιστρίαι διεχώρησαν ἐπιστρέφουσαι εἰς Ἀθήνας, κατεβουσιασμένη ἀπὸ τὴν ἐπισημὴν τῶν καὶ συναποκομίζουσαι ἀγκάλας ἀφίεν, τὰ ὅποια προσεφθέρσαν εἰς αὐτὰς τὰς τῶν Φαλαγγιστῶν Σπάρτης.

ΚΟΜΟΤΙΝΗ.

Ἐκτὸς τῶν διδασκόμενων κατὰ τὴν 237ην Φάλαγγιν καὶ Σκαπανεῖς τῆς 237ης Φάλαγγος, γίνονται καὶ ἐφαρμογαὶ τοῦ κοινοῦ στρατιωτικῶν ἀσκήσεων.

Πρὸ ἡμερῶν ἐγένετο εἰς αὐτοὺς μάθημα περὶ καλλιέργειας τῆς πατάτας καὶ τῆς λιπασματικῆς αὐτῆς ἀπὸ γεωπόνου. Μετὰ τὸ μάθημα ἐγένετο καὶ ἐφαρμογὴ τῶν διδασκόμενων εἰς τὰς ἐν τῷ κτήν τοῦ Γυμνασίου φυτευμένας πατάτας.

Ἐξαιρετικὴν κίνησιν παρουσιάζει καὶ ἡ 236η Φάλαγγ. Εἰς τοὺς Φαλαγγίτας τῆς Φάλαγγος ταῦτης ἐδιδάχθησαν τὰ ἐξῆς μαθήματα: Ἐπὶ ὅρου τοῦ Φαλαγγίτου, Ἐπὶ σιλλῆς τοῦ Φαλαγγίτου καὶ Ἐπὶ ἀθλητισμοῦ. Ἐπίσης Φαλαγγίταις τῆς 236ης καὶ τῆς 237ης Φάλαγγος παρακολούθησαν διὰ τὴν Φαλαγγίτου τῆς 237ης Φάλαγγος, τὴν ὅποιαν ἐτίμησε διὰ τὴν παρουσίαν τοῦ ἡ Α. Ε. ὁ Γεν. Διοικητὴς κ. Ε. Καραντῆς, μὲ θέμα: «Αἰσιοδοξία, αὐτοσυνείδησις, ἀποστολιστικὴ, θέλησις κλπ.».

Ὁ καλλιτεχνικὸς ὁμιλος Ε.Ο.Ν. Κομοτινῆς ἀπεβίβασεν εἰς τὴν σκηνὴν μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν θεατρικὸν ἔργον πατριωτικοῦ περιεχομένου.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

ΛΑΡΙΣΑ.—Ζηρησάτη ὑπῆρξεν ἡ κίνησις τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως κατὰ τὸ παρελθόν, 15ῆμερον.

Τὴν 15ην Μαΐου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ.



Αἱ Φαλαγγίταις Λαρίσης δίδουσαι τὸν ὅρκον τῆς Ε.Ο.Ν.

Τὴν 15ην Μαΐου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 16ην Μαΐου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 17ην Μαΐου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 18ην Μαΐου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 19ην Μαΐου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 20ην Μαΐου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 21ην Μαΐου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 22ην Μαΐου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 23ην Μαΐου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 24ην Μαΐου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 25ην Μαΐου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 26ην Μαΐου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 27ην Μαΐου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 28ην Μαΐου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 29ην Μαΐου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 30ην Μαΐου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 31ην Μαΐου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 1ην Ἰουνίου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 2ην Ἰουνίου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 3ην Ἰουνίου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 4ην Ἰουνίου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 5ην Ἰουνίου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 6ην Ἰουνίου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 7ην Ἰουνίου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 8ην Ἰουνίου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 9ην Ἰουνίου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 10ην Ἰουνίου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 11ην Ἰουνίου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 12ην Ἰουνίου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 13ην Ἰουνίου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 14ην Ἰουνίου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 15ην Ἰουνίου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 16ην Ἰουνίου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 17ην Ἰουνίου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 18ην Ἰουνίου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 19ην Ἰουνίου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 20ην Ἰουνίου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 21ην Ἰουνίου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 22ην Ἰουνίου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 23ην Ἰουνίου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 24ην Ἰουνίου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 25ην Ἰουνίου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 26ην Ἰουνίου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 27ην Ἰουνίου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 28ην Ἰουνίου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 29ην Ἰουνίου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 30ην Ἰουνίου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 1ην Ἰουλίου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

Τὴν 2ην Ἰουλίου, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλ., ἐγένετο ἐκδρομὴ τῶν Φαλαγγιστῶν Λαρίσης εἰς τὸν Πύργον Ἡλίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο ἐπιτυχὴς, ληροδία ἀπὸ ἐνστίου ἀπειροπύ.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ



Κινήσεις Περιφερειακών Διοικήσεων

θήματα κοπτικής και ροπτικής, ως και τὰς διδασκαλίας «Οικογένειας», «Οικοκυρικής», «Γρόπος τοῦ ἀναφερέσθαι», «Καθαριότητος» καὶ τὴν διδασκαλίαν «Εὐρηθῆς Ἐργασίας». Πρὸς τὰς μερῶν ἀπασα ἡ δύναμις ἐξέδραμεν εἰς τὰς τοποθεσίας «Ἄνω Ἑλώνας» καὶ «Βρέγγου».

— Μετὰ τὴν ἀφίκανσιν αἱ Φαλαγγίτισαι Ἀσίνης παρεκολλούθησαν τὰς διδασκαλίας εἰδὼς πρὸς αὐτὰς εἶναι μεταξὺ τῶν τὰ ἀδελφὰ καὶ «Οικοκυρική», «ὡς καὶ μαθήματα χειροτεχνίας, ἀθλοῦ καὶ τὸν χορὸν τῶν Καρατίδων.

— Κατὰ τὰς συγκεντρώσεις τοῦ Σχηματισμοῦ Ἡρίων ἐγένοντο διηλεκτικὰ περιεχομένου, ὡς καὶ μαθήματα γυμναστικής, ἀθλοπαιδίων καὶ πατριωτικῶν δαμάτων.

— Αἱ Φαλαγγίτισαι καὶ Σκαπάνισσαι Ἀνωφίου παρεκολλούθησαν τὰς διδασκαλίας «Οικογένειας», «Οικοκυρική» καὶ μαθήματα κοπτικής, κεντημάτων, πλεκτικής, χορῶν καὶ δασμάτων. Ἐλαβον μέρος καὶ εἰς τὰς ἐκδρομὰς τὰς γυναικείας εἰς τὰ χωρία Μπουττία καὶ Λόνικο πρὸς ἐπισκερὶν τῶν ἐκεί Σχηματισμῶν.

— Κατὰ τὰς συγκεντρώσεις τοῦ Σχηματισμοῦ Μέρμπακα ἐγένοντο μαθήματα πρώτων βοηθειῶν.

ΚΥΘΗΡΑ.—Μεγαλοπρεπὲς ἐκπαιδευτικὴ ἡ 76ῃ ἐπέτειος τῆς ἐνδόξης τῆς Ἐπαναστάσεως μετὰ τὴν Ἑλλάδα πᾶσι δὲ τὰς τμήσεις τῆς Ε.Ο.Ν. Κυθέρων, Παντοῦ ἐφάλησαν δοξαλογίαι καὶ ἐγένοντο παρελάσεις τῆς πρωτοβουλίας τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ τῶν Ἀρχόντων.

Ἡ ἱ Τετραρχία Χώρας ἐξέδραμεν εἰς Βισαρρόβια. Ἀκολούθως μετέβη εἰς Μηττά, ὅπου συνηγήθη μετὰ τὴν ἱ Τετραρχίαν Ποταμοῦ. Συνεταγμένοι ἀμφότεροι αἱ Τετραρχίαι μετέβησαν εἰς τὸ μνημεῖον τῶν ἐν πολέμῳ πεσόντων Μηττάτων, ὅπου ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀνεξαρτήτου Φαλαγγῆς Κυθέρων Ζ. Πετρόχειλος κατέθεσεν ἐκ μέρους τῆς Ε.Ο.Ν. στέφανον καὶ διὰ καταλλήλου προσηλαλίας πρὸς τὴν Ε.Ο.Ν. ἐτόνισεν τὴν ἀποστολὴν τῆς καὶ τὴν σημασίαν τῆς διὰ τὸ ἔθνος, ὡς καὶ τὴν ὁμίστην σημασίαν ποῦ εἶχε ἡ παρ' ἑνὸς ἐκαστοῦ ἐπιτέλειος τοῦ καθήκοντος διὰ τὴν πρόδον καὶ εὐμερίαν τῆς Πατρίδος, ἰδιαίτερως δὲ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ ἀρχηγοῦ. Περαιτέρω ἀνέπτυξε τὸ συντελεσθέν θαύμα τῆς μεταβολῆς τῆς 4ης Λύσεως, διὰ τὴν ὁποίαν τὸ ἔθνος εἶρε τὸν πραγματικὸν δρόμον τῶν πεπραγμένων τῶν. Τέλος δι' ἀποστορῆς τὸν πρὸς τοὺς παριστάμενους βαθμοφόρους συνίστησι πιστὴν πρὸς τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς κατευθύνσεις εἰς τὸ νῦν Κράτος καὶ πρὸς τοὺς θεσμούς τῆς Ε.Ο.Ν.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς σημεῖς τελετῆς ἐπιστρέψαν ἀπαντες εἰς Βισαρρόβια, ὅπου διεκολλήσαν κατ' ἐλὴν τὴν ἡμέραν. Τὸ ἐπὶ τῆς ἀνεχώρησαν ἐνδοσιασμένη, ἀφοῦ ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀνεξαρτήτου Φαλαγγῆς Κυθέρων ὑπὸχρήσθη τοὺς κατοίκους τῶν Βισαρρόβιων διὰ τὴν προθυμίαν τῶν καὶ τὰς περιποιήσεις ὡς παρέσχον εἰς τὴν Ε.Ο.Ν.

ΚΡΗΤΗ

ΧΑΝΙΑ.—Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἡ Ε.Ο.Ν. Ἀρρέων Χανίων ἀντεπροσέστη δι' ἑνὸς λόγου εἰς τὴν μετὰ πάσης λαμπρότητος διεξαχθεῖσαν πολυμυκὴν ἑορτὴν τοῦ 14ου Συναγματος, 4 βαθμοφόροι Φαλαγγίται ἀπετέλεσαν τὴν τιμητικὴν φρουρὰν τοῦ μνημείου τῶν ὅπου πατρίδος πεσόντων καὶ ἐπιβλητικὸς στέφανος κατετέθη ἐκ μέρους τῆς ὀργανώσεως διὰ καταλλήλου προσφωνήσεως.

Τὴν 22αν λήξαντος ἐγένετο ἡ ἐνορκίς τῶν γεωργικῶν θεωρητικῶν μαθημάτων πρὸς ἐκπαίδευσιν Φαλαγγιτῶν, παριστάμενοι τοῦ ἀναπληρωτοῦ τοῦ κ. Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ καὶ ἀλλων ἀξιωματικῶν, ὅτις καὶ ἐκαμὲν κατάλληλον ἐπὶ τῆς σημασίας τῶν μαθημάτων τούτων εἰσηγηταί. Ἀκολούθως ὁμιλοῦν ὁ γεωπόνος τῆς Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας κ. Κρίδης. Ἐν καιρῷ δὲ γίνῃ καὶ ἡ σχετικὴ πρακτικὴ γεωργικὴ ἐκπαίδευσις.

Μετὰ ἐξαιρετικῶν ζήλων ἤρξαντο εἰς ἀλόκληρον τὴν ὁμαδίαν οἱ Φαλαγγίται καὶ οἱ μικροὶ Σκαπανεῖς νὰ παρακολουθοῦν τὰ μαθήματα καὶ τὰς ἐργασίας τῶν μεταδοτικῶν σχολείων ἐμβολιασμοῦ ἀγρίων δένδρων.

ΡΕΘΥΜΝΟΝ.—Τὴν Τετάρτην 22αν Μαΐου, ἡμέραν καθιερωμένην διὰ τὴν Ε.Ο.Ν., εἰς τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν Ε.Ο.Ν. Θηλέων Ρεθύμνης συνετελέθη ἡ κατάβηθις ἐργασίας.

Τὴν 3ην πρωτὴν ἐγένετο τὸ μάθημα χοροδίας. Περὶ τὴν 10ην π. μ. εἰς τὸ Γυμνάσιον

Θηλέων ἐγένετο τὸ μάθημα τῆς οἰκοκυρικής, τὸ ὁποῖον παρεκολλούθησαν αἱ βαθμοφόροι καὶ αἱ Φαλαγγίτισαι αἱ ἀποτελοῦσαι τὴν εἰδικότητα ταύτην. Ὡστόσο περὶ τὴν ἰδίαν ὥραν ἐγένετο τὸ μάθημα τοῦ κεντημάτων, τὴν δὲ 11ην τὸ μάθημα τῆς ποθητικῆς ἀεραμνῆς.

Τὸ ἀπόγευμα ἐγένοντο κοινωνικὰς αἱ συγκεντρώσεις ἀπάντων τῶν Λόγων τῶν Θ. 255 καὶ Θ. 256 Φαλαγγῶν.

Εἰς τὰς συγκεντρώσεις ταύτας ἐδιδάχθησαν τὰ ὅσα τοῦ προγράμματος καθορίζοντα μαθήματα ἐθνικῆς ἀγωγῆς, πολιτικῆς διαφωτιστικῆς καὶ στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως.

Τὴν 4ην μ. μ. ἡ Θ. 255 Φαλαγγὶς ἐξέδραμεν πρὸς τὴν τοποθεσίαν Κομπεῖ, κειμένην ἐξω τῆς πόλεως, ἔθα αἱ Φαλαγγίτισαι καὶ Σκαπανεῖσαι ἠγορήθησαν μετὰ διαφόρων παιδῶν καὶ ἐνθα ἐγένετο καὶ τὸ μάθημα τοπογραφίας ὑπὸ τῆς Διοικητρῆς τῆς Φαλαγγῆς.

Τὴν 5ην μ. μ. ἐγένετο τὸ μάθημα νοσοκομειακῆς περιθάλψεως, τὸ ὁποῖον παρεκολλούθησαν αἱ ἐκπαιδευόμεναι ὡς νοσοκόμας, τὴν δὲ 6ην μ. μ. τὸ μάθημα ποδηλασίας.

Τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἡ Περιφερειακὸς Διοικητὴς ἐπεβάρυνε τὴν Φαλαγγὰ Μελάτων καὶ τὸ Τάγμα Κοζαρέας.

Εἰς τὴν Α255 Φαλαγγὰ τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἐγένετο ἡ συνήθης ἐκπαιδευτικὴ Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανεῶν.

Ἐπ' ἐκκαιρία τῆς συστάσεως τοῦ Γεωργικοῦ Συνεταιρισμοῦ Σαχταυρίου ὁ Διοικητὴς τῆς Φαλαγγῆς Μελάτων ὁμιλοῦν εἰς τοὺς συγκεντρωθέντας περὶ Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένετο συγκέντρωσις τῶν Α' καὶ Β' Ταγμάτων τῆς Α255 Φαλαγγῆς, καθ' ἣν ἐληφθῆσαν διάφορα μέτρα διὰ τὴν καλυτέραν ἐμφάνισιν τῆς Φαλαγγῆς κατὰ τὴν προσεχῇ ἐξέλιξιν τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου.

Τὴν Τετάρτην, ἡμέραν ἐκπαιδεύσεως, ἐγένετο συγκέντρωσις ἀλοκληρῶν τῆς Φαλαγγῆς εἰς τὴν πλατείαν Γεωργίου Β', ὅπου ἐλαβον χώραν στρατιωτικὰ δόσεις, ἀκολούθως δὲ οἱ Φαλαγγίται παρεκολλούθησαν τὴν διδασκαλίαν τοῦ θέματος: «Ἱστορία τῶν ἑλληνικῶν πολιτευμάτων». Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐγένετο εἰς τοὺς ἐξωσχολικοὺς Ναυτοφαλαγγίτας διὰ τὸν τοῦ συνεργάτου Παπαγαρίου Ι. μετὰ: «Ὁ ἐργατὴς πρὸς καὶ μετὰ τὴν 4ην Αὐγούστου».

Εἰς τοὺς Σχηματισμοὺς τῆς Α258 Φαλαγγῆς (Ἀμυρίου) ἐγένοντο ἀσκήσεις σχετικαὶ μετὰ τὴν ποθητικὴν ἀεραμνῆν καὶ διδασκαλίαν περὶ χημικῶν ἀερίων καὶ ἀτομικῆς προστασίας κατ' αὐτὰν. Ἐπίσης ἐγένοντο διαλέξεις περὶ φωτισμοῦ, πρώτων βοηθειῶν, μικροβίων καὶ ἐδιδάχθησαν στοιχειώδη μαθήματα ἀνατομικῆς.

Εἰς Ἀγίον Ἰωάννην Ἀμυρίου ἐγένετο ὁπὸ Φαλαγγιτῶν παράστασις τοῦ ἔργου «Ἡ Σκλάβος», αἱ εἰσπρατικὲς τῆς ὁποίας διετέθησαν πρὸς ἀγοράν σιτῶν.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ.—Τὰ μαθήματα νοσηλείας ἐτελείωνον καὶ αἱ Φαλαγγίτισαι ἀκούονταί εἰς τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν εἰς τὸ Πανάνειον Νοσοκομεῖον, μετὰ τὴν λήξιν δὲ καὶ τῆς πρακτικῆς τῶν ἐκαστοῦ δὲ ὑποδιηθέντων εἰς ἐξέτασιν διὰ νὰ λάβουν τὸ δίπλωμα τῆς νοσηλείας.

Τὴν προπαραλθούσαν Κυριακὴν Λόγος τῆς 320ῆς Φαλαγγῆς ἐξέδραμεν εἰς Κνωσὸν, ἐνθα ἐγένετο διὰ τὴν 252ας Φαλαγγῆς ἐξέδραμεν εἰς Ἀγίον Βασιλεῖον καὶ Σηλιάτισσαν, ἀλλὰ δὲ τὴν 252ας Φαλαγγῆς ἐξέδραμεν εἰς ΒΑΜΟΣ.

Τὴν 14ην Μαΐου οἱ Φαλαγγίται Βάμου ἐξέδραμον εἰς τὸ ἱστορικὸν τῆς Κρουνίδας σπήλαιον, ὅπου ὁ κ. Μπουλάκης, ταγμα-



Βαθμοφόροι τῆς Ε.Ο.Ν. Κυθέρων καταθέτοντες στέφανον εἰς τὸ μνημεῖον τῶν ἐν πολέμῳ πεσόντων.

τάρχης Χαροφυλάκης ε. δ., προσεφώνησεν αὐτοὺς καὶ ἀνέπτυξε τὸ ἱστορικὸν τοῦ σπηλαίου τούτου. Ἀκολούθως ὁμιλοῦν βαθμοφόρος καὶ εἰς ἐνδεικνύοντες πρὸς τὴν μνήμην τῶν πεσόντων ἐτηρηθῆ σιγὴ ἑνὸς λεπτοῦ. Παράλληλως ὁ Διοικητὴς τῆς Φαλαγγῆς ἐπεβάρυνε τὸν Λόγον Σελλίων, ὁμιλοῦντος καταλλήλως πρὸς τοὺς μικροὺς Σκαπανεῖς. Ὁ Λόγος Βάμου προέβη εἰς τὸν καθαρισμὸν καὶ δοξολογίαν τῆς μεγάλης δεξαμενῆς τῆς κομποπόλεως καὶ μετὰ ζήλου περιεοίοντα τὰ φυτευθέντα κείρι τοῦ Γυμνασίου δένδρου.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν μετὰ τὸν συνήθη ἐκκλησιασμὸν ἀπηγγέθησαν αἱ Φαλαγγίτισαι εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Χρυσόστομου, ἵνα παρακολουθήσῃ τὴν διδασκίαν τῆς Τετάρτης μετὰ θέμα: «Σκιαγραφία τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Θεοτοκοποιού».

Τὴν διδασκίαν παρεκολλούθησαν πολλοὶ ἐπισήμοι καὶ πλῆθος κόσμου.

Ἡ διηλεκτικὴ μετὰ τὴν ἀφίκανσιν χρώματα ἀνέπτυξε τὸ ἔργον τοῦ καλλιτέχνη, κατήκοος διδασκάλου τῶν ἐνδοφρονῶν τῶν ἀδελφῶν καὶ ἀποσπασσάσα τὰ χειροκροτήματα τοῦ πλήθους καὶ τῶν μελῶν τῆς ὀργανώσεως.

ἩΠΕΙΡΟΣ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ.—Πρὸς ἡμερῶν ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Ἡπείρου κ. Κ. Φιλοσοφάπουλος ὁμιλοῦν εἰς τὸ Κεντρικὸν Γραφεῖον τῆς Ε.Ο.Ν. Ἀρρέων πρὸς δικαιοδοσίαν συγκέντρωσιν τῶν Σχηματισμῶν Ἀρρέων καὶ Θηλέων τῆς πόλεως καὶ τῶν προσεχόντων ἐν μέσῳ ἐνδοσιασθέντων ἐπιστημονικῶν ὅπου τοῦ Βασιλέως, τοῦ Διαδόχου καὶ τοῦ Ἀρχιτοῦ τῆς Κυβερνήσεως. Ὁμιλῶν δὲ κ. Φιλοσοφάπουλος εἶπεν κατ' ἀρχὰς τὸν ὁμιλῶν προσηλαλῶν καὶ τὴν ἀποστολὴν τῆς ὀργανώσεως καὶ ἐτόνισεν τὰς εὐδυναίας τῶν ἀξιωματικῶν ὅτινες ἀνέλαβον νὰ ποδηγηθῶσιν ἐν ἐκατομυρίων νέων. Ἰδίως ὁ ἐκπαιδευτικὸς, ἐνοχλήσιν δὲ κ. Φιλοσοφάπουλος, δεξιλοῦν νὰ ἀναλογισθῶν τὰς πρὸς τὴν Ε.Ο.Ν. ὑποχρεώσεις τῶν, ἀφοῦ αὐτὴ ἀνέλαβεν ἰδίων τῶν κατ' ἐλὸγόν ἔργον, δηλαδὴ τὴν διάπλασιν τοῦ χαρακτῆρος τῶν Ἑλληνοπαίδων. Τέλος συνίστησεν τοὺς χωροὺς μετὰ τὸν αὐτὸν ἐνδοσιασμένον εἰς τὴν ἀλοκληρίαν τοῦ ἀναληφθέντος ἔργου. Τὸς τελευταῖους λόγους τοῦ κ. Γενικοῦ Διοικητοῦ ἀπεδίωξε θέλημα χειροκροτημάτων καὶ ἐπευφημιῶν.

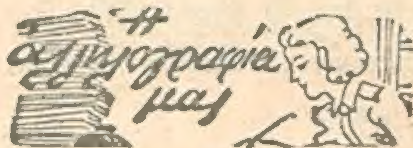
Ἡ ἀθλητικὴ ὁμάς Ε.Ο.Ν. Θηλέων Ἰωαννίνων ἐπαρτιλθεῖσα εἰς τὴν πατρίδα τῆς μετὰ τὴν λήξιν τῶν Β' Πανελληνίων ἀγώνων, ἀποβάνει ὁπίσθεν ὑπογερῶν τῆς νὰ ἐκέρση τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας τῆς πρὸς τὴν Ε.Ο.Ν. Πρωτεύσεως διὰ τὰς περιποιήσεις καὶ στοργικὰς φροντίδας ὧν ἔτυχε παρ' αὐτῆς.

Ἡ ἑλληνικὴ Ἡπειρωτικὴ νεότης ὑπόσχεται εἰς τὴν ἀγωνιστὴν διὰ τὴν πρόδον τοῦ μεγάλου ἔργου, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβεν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς μας καὶ ὁ ἔθνικος μας Κυβερνήτης, καὶ βεβαίως εἰς τὴν ἐργασίᾳ μετὰ τὴν ἀκρατὴν ἐνδοσιασμόν διὰ τὴν νίκην, διὰ τὴν ὁποῖαν θὰ θυσίῃ τὸ πᾶν χάριν τῆς ἐξόδου Πατρίδος τῆς.

Ἐντὸς τοῦ Ἰουνίου θὰ γίνῃ ἡ ὁρκωμοσία τῶν Φαλαγγῶν τῆς Ἑθνικῆς ὀργανώσεως Νεολαίας Περιφερειακῶν Διοικήσεων Ἀρρέων καὶ Θηλέων Ἰωαννίνων. Τὴν ἡμέραν τῆς ὁρκωμοσίας θὰ παραβῶν καὶ αἱ σημαίαι εἰς τὰς ἐν λόγῳ Φαλαγγὰς, τὸν ὁποῖον ἡ δράσις εἶναι ἀξιοσημειώτως καὶ παρακολουθεῖται μετὰ ὑπερφρονῶν ἀπὸ τῶν λαῶν τῆς Ἡπείρου. Ἡ παράστασις τῶν σημαιῶν καὶ ἡ ὁρκωμοσία τῶν Φαλαγγῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων Ἰωαννίνων θὰ γίνων ἐν ἐπισημῇ τελετῇ εἰς τὰ Ἰωαννίνα.

ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ.—Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀπερσιτῆθ' ἡ ἀπομνηνὴν διὰ τοῦ Νομάρχου Θεσσαλονίκης τὸν μεγαλοδύναμον τοῦ θοίνους εἰς τὸν κ. Κωνσταντίνου Τσοῦδου, ἐκ Αἰτίας Φιλιππῶν, διὰ τὰς πολλὰς εὐεργετίας τὰς ὁποίας ἐκαμὲν ὅσως εἰς τὴν ἰδιαιτέραν τοῦ πατρίδα.

Ὁ κ. Κ. Τσοῦδου δὲ ἔδωκεν τοῦ ἀθλήγειρε δημοτικὸν σχολεῖον εἰς Αἰτῶν, ἔκτισε πολλὰς ἐκκλησίας καὶ παντοιοτρόπως ἐξέδρασε τὴν κοινωνικὴν δράσιν του. Μεταξὺ τῶν ἀλλων ἐνέδωκε καὶ δίσκος τοῦ νέου τοῦ χωρίου του μετὰ τὴν στολὴν τῆς Ἑθνικῆς ὀργανώσεως Νεολαίας.



Καθίσταται γνωστόν ότι τοῦ λοιποῦ αἱ πρὸς δημοσίευσιν φωτογραφίαι πρέπει νὰ ἀποστέλλωνται εἰς τὸ Γραφεῖον Τύπου τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως. Πᾶσα φωτογραφία ἀποστέλλομένη εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ περιοδικοῦ (Λευκάρους 19) δὲν θὰ λαμβάνεται ὡς ὄφιν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ε. Ν. ΜΟΣΧΟΝ. Καλὸ τὸ ποίημά σας «Πρωτὴ ζωγραφία», ἂν καὶ ἔχει μερικὰς χαμαφίδας (ἐπὶ θάλασσα ἀπάραξη, καὶ «παλά») ποῦ πρέπει νὰ τὶς ἀποφεύγετε. Τὸ δημοσιεύουμε ἔδω:

Βουνά, κατάφωτες πλαγίαι,
πρασινισμένοι κάμπι,
ζωγραφιστὴ ἡ ἀνατολή,
χρυσὸς ὁ ἥλιος λάμπει.

Τὴ θάλασσα ἀπάραξη
χαϊδεύει τ' ἀέρα
καὶ ἀπαλά, σεννά κυλᾷ
μικρὸ ἕνα καϊκάκι.

Στὴ μαγεμένη ἀκρογιαλιά
τὰ δάχτυλα ξετυλίγει
ἕνας ψωρὰς ποῦ βιάζεται
στὸ φάσμα νὰ φύγῃ.

Καὶ τὰ χαρομένα πουλιά
ποῦ ὅρατα κελαιοῦνε,
ἀπ' τὴ μικρὴ τους τὴ φωλιά
τὸν Πλάστη ὁμιλοῦνε.

ΒΑΣ. Φ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΝ. Τὸ ποίημά σου δὲν εἶναι δημοσιεύσιμο. Ἀλλὰ θὰ σοῦ ποῦμι καὶ μιὰ πατρικὴ συμβουλὴ: Εἴσαι ἕνα Σκαπανάκι καὶ πηγαίνεις ἀκόμα στὸ δημοτικὸ σχολεῖο· τί τὰ θέλεις τόσο σὺντα; Τὰ μαθήματά σου κι' οἱ ἀπασχολήσεις σου στὴ Νεολαία νομίζουμε πὺς εἶναι ἀρκετὰ πρὸς τὸ παρόν. — **ΡΕΝΑΝ ΖΑΧΑΡΙΑ.** Σὰς συγχαίρουμε γιὰ τὰ πατριωτικά σας αἰσθήματα, ποῦ τόσο ζωντανὰ ἐκδηλώνονται στὸ ποίημά σας «Στὸν Ἀρχηγό μας». Τὸ δημοσιεύουμε ἔδω:

Θεοσταλμένα Ἀρχηγέ,
νὰ ζῆς μὲ τὸ Λαὸ Σου.

ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΩΣ ΥΠΕΡΦΥΣΙΚΟΙ ΗΡΩΕΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελίδα 1126)
ἐγίνονταν μὲ βράχους καὶ μὲ τουλοῦ-
πε· ἀπὸ ἐδῶκι καυτερό...

Στὴν Εὐβοίαν διηγούνται ὅτι δύο ἀν-
τρεωμένοι εἶχαν πόλεμον μεταξὺ τους.
Ὁ ἕνας ἦταν στὸ βουνὸ Δέλφι τῆς Εὐ-
βοίας καὶ ὁ ἄλλος στὸ Χτυπιὰ ἀντι-
κρὺ στὴ Βιοιτία. Ἐρρίχναν λοιπὸν ὁ
ἕνας στὸν ἄλλο μεγάλα λιθάρια, ποῦ
περινοῦσαν τὴ θάλασσα τοῦ Εὐβοικοῦ.
Ὁ ἕνας ὅμως, γιὰ νὰ πάρῃ κοντὰ στὸν
ἄλλον καὶ νὰ τοῦ ἐπιτεθῇ μὲ τὰ χέ-
ρια, ἤθελε νὰ κάμῃ ξηρὰ τὴ θάλασσα
καὶ ἔρριχνε ἄφθονον ἄμμο στὴ θάλασ-
σα μὲ τὸ μανίκι του. Δὲν καταφέρει νὰ
στερέψῃ ἡ θάλασσα, μὰ μὲ τὴν ἄμμο
ποῦ ἔρριξε ἐσχηματίσθη μιὰ γλῶσσα
γῆς, ποῦ λέγεται Μανίκι.

Στὸ Μεσολόγγι διηγούνται κάτι ἀ-
κόμα πὺς κατεπληκτικὸ. Μιά φορὰ
δὺο χεροδύναμα ἀδέρφια ἐσῆκωσαν
δολόκληρο τὸ βουνὸ τῆς Βαρὰσοδας,
ποῦ εἶναι μιὰ πέτρα μονοκόμματος, καὶ
τὸ πῆγανιν στὴ Θεσσαλίᾳ γιὰ νὰ τὸ
ρίξουν ἀπάνω στοὺς ὀχτροὺς τους.
Στὸ δρόμο ὅμως τοὺς ἔπεσε καὶ τοὺς
ἐπλάκωσε. Κι' ἔπεσε ἐκεῖ ποῦ βρίσκε-
ται καὶ σήμερα.

Καὶ στὴ Χίο διηγούνται πὺς ὁ βρά-
χος Βενέτικο, ποῦ εἶναι ἀπέξω ἀπὸ
τὴν πόλιν Χίο, βρίσκεται ἐκεῖ ἀπὸ κά-
ποτε ποῦ τὸν ἔρριξεν ἕνας ἀντρεω-

ποῦ χρόνια ἐπείριμε
νὰ ἱδρὶ τὸν ἔρχομὸ Σου.

Ἄγία Λαύρα δευτέρη
εἶναι ἡ ἄγία μέρα
ποῦ τὸ τιμὴν ἀρπάζει
στὰ χέρια Σου, Πατέρα.

Μὲ τὴν Ε.Ο.Ν. ἐχάριος
χαρὸν εἰς τὰ παιδιὰ μας,
ὕπερφάνεια στὴ θυλὴ
καὶ δόξα στὴ γενιά μας.

ΙΩΑΝΝΗΝ ΤΖΟΥΜΕΛΕΚΗΝ. Τὰ ποιήματά
σας ἔχουν καλὰς ἐμπνεύσεις, ἀλλὰ δὲν εἶναι
ἀκόμη δημοσιεύσιμα. — **ΑΝΤΩΝΗΝ ΔΗΜΟ-
ΠΟΥΛΟΝ.** Τὸ ποίημά σας «Καυτὸς» ἔχει σα-
τυρικὴ διάθεσι καὶ χιούμορ, ἀλλὰ ὑστερεῖ τε-

Η ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΥΜΟΥ

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας
κ. Πολυζωγόπουλος δι' ἐγκυκλίου του
πρὸς τὰ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα καθο-
ρίζει τὰς λεπτομερεῖας τῆς ἀπονουμῆς
τῶν ὑπὸ τῆς Ταχυδρομ. Ὑπηρεσίας ἀ-
θλοθετηθέντων βραβείων πρὸς τοὺς
ἀριστεῖς μαθητὰς τῶν Γυμνασίων, μέ-
λη τῆς Ε.Ο.Ν., καθὼς καὶ εἰς τοὺς
ἐκ τούτων διακρινέντας διὰ τὴν καλ-
λιτέραν συλλογὴν γραμματοσύμων.

Εἰς τοὺς πρώτους θὰ δοθῇ ὡς ἑκα-
θλον μία σειρά τῶν ἐν λοχίῳ γραμμα-
τοσύμων τῆς Ἱστορικῆς Σειρᾶς ἐπὶ
πολυτελοῦς διπλωμάτων, εἰς δὲ τοὺς
δευτέρους χρηματικὸν βραβεῖον.

Τὰ βραβεῖα ταῦτα θὰ ἀπονεμηθῶ-
σιν ἐν τελευτῇ ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς
ὀρισησομένην ἡμέραν (ἐντός τοῦ Ἰου-
λίου), ἥτις θὰ κληθῇ «ἡμέρα τοῦ Γραμ-
ματοσύμου».

Τὸ μέτρον ἀποδίδει εἰς τὴν ἀνά-
πτυξιν τοῦ ἐσωτερικοῦ φιλοτελισμοῦ
καὶ τὴν καλλιέργειαν εἰς τὴν νεολαίαν
τῆς συνθέσεως τοῦ συλλέγειν γραμμα-
τόσημα, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν συνθέθειαν
πολλὰ ὀφέλη ἔχει νὰ ἀποκομίσῃ ὁ μα-
θητικὸς κόσμος.

μένος γιὰ νὰ σκοτώσῃ τὸν Δράκο!

Τέτοια καὶ παραπλήσια διηγούνται,
σύμφωνα μὲ παλαιὰς παραδόσεις, σὲ
πολλὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος γιὰ νὰ πα-
ραστήσουν τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν ἀν-
δρεία τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Τοὺς
ἀρχαίους τοὺς φαντάζονται ἥρωες,
γίγαντες, τιτάνες, ὑπερανθρώπους...
Ἀνάμεσα στοὺς ὑπερανθρώπους
αὐτοὺς Ἕλληνες ἕνας ξεχωρίζει ἰδι-
αίτερα: εἶναι ὁ Διγενὴς. Αὐτὸν ἡ ἑλ-
ληνικὴ παράδοσι καὶ ἡ λαϊκὴ ποίησι
τὸν ἔχει ὑψώσει πᾶνω ἀπὸ κάθε ἡ-
ρώα. Γιὰ τὸν Διγενὴ θ' ἀσχοληθοῦμε
σὲ ἰδιαιτέρο σημεῖωμα.

Φ. Γιοφύλλης

Τὰ ὀνόματα τῶν μαθητῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ
Σχολείου «Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου»
τῆς Νέας Ἱερουσολέμης, τῶν ὁποίων τὴν φωτογρα-
φίαν δημοσιεύομεν εἰς τὰς μεσοίας σελίδας
τοῦ παρόντος τεύχους.

Ζαφείριος Σουλεϊμνίδης, Βασίλειος Κο-
λομάρης, Νικόλαος Μητρόπουλος, Δέσποινα
Διδύμου, Πικίτσα Σουδὰ, Πάρις Σουδὰ,
Γεώργιος Βλάσης, Βασίλειος Χούμπλια, Ἐλέ-
νη Συμεωνίδου, Εὐγενία Μανωλοπούλου, Εὐ-
δοξία Παλαίσση, Εὐαγγελία Νερανιά, Εὐ-
αγγελία Συναχοπούλου, Μηνῆς Καζέλης,
Στέλιος Νερανιάς, Στέλλα Γραφάκου, Μαρί-
να Γραφάκου, Μαρία Σωτηρίου, Σταύρος
Ζαρίμπα, Ἀρετὴ Ζαρίμπα, Ἐλένη Καρα-
γιαννίλη, Χρήστος Παλαίσσης, Σενία Διδύ-
μου, Σοφοκλὴς Γκάκος, Εὐαγγελὸς Καζέλης,
Εὐθύμιος Καρβέλλας, Ἰωάννης Μίχος, Γεώρ-
γιος Μίχος, Ἀρετὴ Σουδὰ, Γεώργιος Κυ-
ριακάκης, Κωνσταντῖνος Κολομάρης, Βασί-
λειος Μανωλόπουλος, Εὐγενία Γραφάκου.

χικά: ἡ γλῶσσα εἶναι ἀνακατωμένη καὶ ὁ-
πάρχουν καὶ τεχνικά λάθη ὅν μπορεῖτε νὰ τὸ
διορθώσετε, ἐνασσοτελεῖτε το. Τὸ ἄλλο, ἐνῶ ἔχει
τις ἰδιὰς ἀτέλειες, εἶναι καὶ πολὺ μεγάλο. —
ΙΩΑΝΝΗΝ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΝ. Καὶ αἱ ποι-
ήματά, τέσσερα ποιήματα διὰ μιᾶς! Πολλὰ ποι-
ήματα μὰς στέλλετε, παιδιὰ. Δὲν τὸ λῆμε μόνο
γιὰ σὰς, ἀλλὰ γιὰ ὅλους. Γιὰτὶ τόσο πολλὰ
ποιήματα κι' ἀπὸ τόσο πολλοὺς; Δὲν μὰς ἀρέ-
σει αὐτὴ ἡ πληθωρικὴ ἐκδήλωσις. Δείχνει μίαν
βία, μίαν ἀδμονοῖα ἐμφανίσσεως, ποῦ δὲν προ-
σθῆται βέβαια τὴν ἀπαραίτητη αὐτοκριτικὴν,
τὸν αὐτοῦλεγχον, ποῦ φέρουν τὴν ὀρίανσιν.
Σὰς τὸ ξαναλέμε: μὴ βιάζεστε. Μελετᾶτε πρὸς
πολύ παρὰ νὰ γράφετε. Καλλιεργῆτε πρῶτα
ἐσωτερικά, γιὰ ν' ἀναδύσῃ αὐθορμητὰ καὶ
εὐαιολογικά ἀπὸ μέσα σας ἡ ἐμπνευσις καὶ ἡ
λογιστικὴ ἐκφρασις. — **ΣΤΑΥΡΟΝ ΚΑΡΥ-
ΩΤΗΝ.** Τὰ δικά σας εἶναι γραμμένα σὺν ποιή-
ματι, μὰ δὲν εἶναι ποιήματα. Δὲν ἔχουν καμ-
μιὰ τεχνική, ἀλλὰ εἶναι λέξεις καὶ ἔννοιαι ἀτά-
κτως ἑρμηνεύσιμες. — **ΘΕΟΔΩΡΟΝ ΚΑΤΣΩ-
ΡΑΝ.** Δὲν εἶναι ὁμορφοὶ τὸ παρομῆθι καὶ εὐ-
οικὰ δὲν θὰ τὸ δημοσιεύομεν. — **ΚΑΤΕΡΙ-
ΝΑΝ ΚΑΡΑΘΩΔΩΡΗ.** Καλὴ ἡ διάθεσις σου
νὰ μὰς στέλῃς κι' ἐπὶ τὴ συνπραγσία σου, ἀλ-
λὰ δὲν μπορεῖς ἀκόμη νὰ γράφῃς, παιδί μου.
Μὴ βιάζεσαι. Περιμένε πρῶτα νὰ μᾶς ἔρχε-

ΓΙΑ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ
μὲ ἐπιστολάς των ἀπὸ καιρὸ μὰς ζητοῦσαν πλη-
ροφორίαν πὺς θὰ μπορούσαν νὰ σχηματίσουν
βιβλιοθήκην ἀπὸ κατάλληλα βιβλία, ὥστε νὰ
μποροῦν νὰ παρακολουθοῦν τὴν Νεοελληνικὴν
πνευματικὴν παραγωγὴν.

Κάθε νέος ποῦ αἰσθάνεται αὐτὴ τὴν ἀνάγκη
πρωτίστως βέβαια πρέπει νὰ ἔχη στὴ βιβλιο-
θήκην του τὰς ἐκδόσεις τῆς Ε.Ο.Ν. Γιὰ τὴν
ἀπόκτησιν δυνάει καὶ τῶν νέων Ἑλληνικῶν ἐκδό-
σεων, ὁ Ἐκδοτικὸς Οἶκος ἑλισσοῦς προσφέρ-
ει εὐχαρίστως νὰ ἀποστέλλῃ μὲ σημαντικὴν ἐκ-
πτώσιν τὰς ἐκδόσεις του εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας.

Περιοδικὰ θὰ δημοσιεύονται πίνακες ὀρι-
σμένου ἀριθμοῦ τοιούτων ἐκδόσεων, ἐπὶ τῆς
συνολικῆς ἐξίας τῶν ὁποίων θὰ γίνεταὶ ἡ ἀνά-
λογος ἐκπτώσις.

ΠΙΝΑΣ Α'.

Βενέζη: Γαλήνη Δρ. 60.—
Κύρου: Ὀνίτες » 50.—
Τερζάκη: Μενεξεδένια Πολυτεία ... » 50.—
Καζαντζάκη: Ἰσπανία — Κίνα » 50.—
Κουσιδῆ: Ὀρθοκτεία, Ἐπιστήμη ... » 20.—
Καραγάτση: Σύντ/ρχης Λιάπιν ... » 40.—
Ἰωάνος Δραγοῦρη: Ὁ Ἑλληνομῶς μου » 30.—

Ἀξία ἐν ὧν Δρ. 300.—
Ἐκπτώσις » 30.—

Ἐπὶ τοῖσιν Δρ. 270.—

Τὸ ἀνωτέρω παρὸν τῶν Δραχ. 270 δέον νὰ
ἀποστέλληται διὰ ταχ. ἐπιταγῆς πρὸς τὴν διευ-
θύνσιν τοῦ βιβλιοπωλείου «Εὐρυπρόδο» δόξ
Βουκουρεστίου 68· Ἀθήνα.

τὰ γράμματα κι' ὕστερα ἔχεις καιρὸ νὰ γρά-
φῃς γιὰ δημοσιεύσιν. — **ΣΠΥΡ. ΛΑΟΠΟΔΗΝ.**
Ἀπὸ τὸ καλὸ ποίημά σας στὸν Ἀρχηγὸ παίρ-
νομε μερικὸς στίχους καὶ τοὺς παραθέτομε
ἔδω:

Σὲ Σὲ ποῦ ἔδωκες στὸν νιὸ
ζωή, θάρρος, ἀνδρεία
καὶ στὸν Λαὸ καὶ στὸν Στρατὸ
ἀδύοισα, παῖθαρχία·
στὴν Ἑλληνίδα πᾶσαις
τὸν δρόμο τῆς Μητέρας
καὶ ο' ὅλους ὅπου εἴπης
σὺν στοργικὸς πατέρα,
δὺο λόγια ἔχω νὰ σοῦ πῶ
καὶ μίαν τὴν νὰ δώσω
σὺν κάθε Ἑλλήνι ποῦ ποιεῖ
τὴ λατρευτὴ Πατρίδα:
Χρόνια πολλὰ νὰ ζήσῃς
καὶ τὴ γλῶσσάν Ἑλλάδα μας
πάντα νὰ κυδερνῇσῃς.

ΑΘΑΝ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΝ. Νεοτάνην Μαντι-
νείας. Ἡ μελέτη σου γιὰ τὸν Λαὸν δείχνει
τὴ φιλοσοφία σου καὶ τὴ μελετηρότητά σου,
ἀλλὰ τὸ θέμα εἶναι ἀκόμη ἀνώτερο τῶν πνευ-
ματικῶν σου ἐφοδίων. Πρέπει νὰ τὰ αἰσθῇς,
νὰ τὰ πλουτίζῃς προηγουμένως, καὶ ὕστερα νὰ
καταπιάσῃς μὲ τέτοια θέματα. — **ΣΟΦΙΑΝ
Κ. ΤΣΙΡΙΩΝΗ.** ἔχει πατριωτικὸ αἰσθημα τὸ
ποιήμά σας, ἀλλὰ δὲν ἔχει ὅτε τὴν ἀναγκαίαν
ἐξαρὰ, ὥστε τὴν τεχνικὴν ἐπεξεργασία ποῦ
προσδοκῶμεν τὴν δημοσίευσιν. — **ΔΗΜΗΤΡΙ-
ΟΝ ΖΑΡΑΦΩΝΙΤΗΝ.** Ἀπὸ τὸ ὁμορφο
ποιημάτι σου γιὰ τὸν Ἀρχηγό, ποῦ δεῖ-

(Συνέχεια της αλληλογραφίας)

χρει τα πατριωτικά σου αίσθηματά, δημοσιεύου-
με εδώ αυτούς τους στίχους:

Ποιός σὲ πήρεν ἀπὸ πέτρα
καὶ σ' ἀνέβασεν ἐκεῖ
μιὰν ἀλέγαστην ἡμέρα,
Νεολαία Ἑλληνική;

Ποιός σὸ στήθεξ Πατρίδας
καὶ ποιός σ' ἐμπόρεν ἔμπρος
μέσ' στὰ στήθεα τῆς Μητέρας;
Ὁ Μεγάλος Ἀρχηγός!

Ἀρχηγέ μας, νὰ μᾶς ζήσης,
νὰν τὰ χρόνια σου πολλὰ,
τὴ χαρὰ νὰ μᾶς χαρίσης
καὶ τὰ χίλια σου καλὰ.

ΑΘΑΝ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΝ. Σὲ συγκαίρουμε
γιὰ τὸ ἀραιὸ σου γράμμα. Ἄδεν ἐξήκουσα, μᾶς
γράφεις, καὶ δὲν θὰ ἐξάκουσα ποτὲ πῶς ἀπὸ
τὰ δεσμιὰ μιᾶς σιελιδίας μᾶς λύτρωσε, μιὰ
γιὰ πάντα, μὴ τὴν ἄην Λόγυστου, ὁ Λυτρωτὴς
καὶ Πατέρας ὅλων τῶν Ἑλλήνων, ὁ Ἦρωας
καὶ Προταγμαστὴς, ποὺ σήκωσε τὴ φυλὴ μας
στὴν παλὰ τῆς δόξας, ποὺ τὴν ἀνέσυρε στὸ φῶς,
ποὺ τὴν ἔκαμε δοξασιμένη κ' ἰσογύρη. Σὺν παι-
δί τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὀργανώσεώς μας κ'
ἐγώ, ἀναπνέω τὸν καθαρὸν ἀέρα τῆς ἄης Λό-
γυστου. Μπράβο! — **ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΖΙΑΝΝ.**
Τὸ ποίημα εἰς τὸν Ἀρχηγὸν μας, ποὺ, μαζὶ μὲ
τὸ ἐθνικὸ αἶσθημα, ἔχει καὶ τεχνικὴς ἀρετὴς,
τὸ δημοσιεύουμε ὅλο ἐδῶ:

Τώρα ποὺ καὶ μ' ἀνάνοιγτα
τὰ μάτια μας θαρούμε
δοῦκα καὶ μέσ' στὸν ὅτιο μας
θεῖται πολὺ νὰ δοῦμε
καὶ τώρα ποὺ ἐπιτήρουμε
κ' ἔλθουμε τὰ μάγια
καὶ βλέπουμε διακόζοντα
τὰ ἀνελιγὰτά μας τ' ὄνια,
σὺν Ἀισιότατες Ἀγγέλους
ἔλασιν κατεβαίνεις
καὶ τὸν βαρὺ τὸν λήθαργο
κυλᾷς, μᾶς ἀνασταίνεις.

ΚΩΝΣΤ. ΓΚΙΩΝΗΝ. Καλὸ τὸ παραμυθίκι
καὶ μὲν βροῦμε εὐκαιρία θὰ τὸ δημοσιεύου-
με. — **ΒΑΣΙΛ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΝ.** Καλὸ ὡς ἐκ-
θεσις τὸ κομμάτι ποὺ μᾶς στελλεῖτε γιὰ τὴν
Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν, ἀλλὰ δὲν εἶναι δη-
μοσιεύσιμον. Ἐγκριεῖσθαι μεγαλύτερην ἔλασιν
καὶ πολλῶν. Ἀποσπομένη ἐλάσιν καὶ τῆ γλῶσ-
σας. — **ΒΑΣΙΛ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΝ.** Δεχόμε-
στε παραμυθία καθαρὰς παιδικῆς, γιὰ τὴν οὐλ-
δὲς τῶν Σκαπανέων. Γιὰ τὰ ἄλλα παραμυθία
τοῦ λαοῦ ἔχουμε εἰδικὸ συνεργάτη, ὁ ὁποῖος
κάνει συστηματικὴ καὶ ἐπιστημονικὴ ἐπιλογή. —
ΓΕΩΡΓ. ΜΑΓΚΟΥΤΑΝ. Καὶ τὰ δυὸ φυσιολα-
τρικά κομμάτια ποὺ μᾶς ἔστειλες εἶναι καλὰ
γιὰ σχολικὰς ἐκθέσεις, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀκόμα
κατάλληλα γιὰ νὰ δημοσιεύωνται. — **ΠΑΝΟΝ**
ΜΠΑΡΔΗΝ. Μπράβο γιὰ τὰ αἰσθηματικά
καὶ ἐκφράζει τὸ ποίημα σου! Βέβαια εἶσαι ἀκόμα
τόσο μικρός, ποὺ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐξέρ-
γῃς γράφει δημοσιεύσιμα ποιήματα, ἀλλὰ δη-
μοσιεύουμε ἐδῶ μερικὸς στίχους:

Τακτικοὶ σὸς συγκεντρώσεις
τρέχουμε μὲ τὴ στολὴ
καὶ μ' ἀγῆστον καὶ μὲ πίστι
μαζεύομαστε πολλοί.

Καθαρίζουμε τοὺς δρόμους,
βοηδοῦμε τοὺς πτωχοὺς
καὶ φυτεύουμε δένδρα
μέσ' στὸς τόπους τοὺς γυμνοὺς.

ΚΛΑΘ. ΚΟΦΙΝΗΝ. Ὡς πρώτη προσπάθεια,
ὅπως γράφεις κ' ὁ ἴδιος, δὲν εἶναι ἀσχημὸν τὸ
ποίημα. Ἀλλὰ εἶναι ἀκόμη πολὺ ἔντονος γιὰ
νὰ δημοσιεῖθῃ. — **ΗΛ. Π. ΣΚΛΗΚΑΝ.** Σὲ
συγκαίρουμε γιὰ τὸ ἀραιὸν θρησκευτικὸν αἶσθη-
μα ποὺ ἀποπνέουν τὰ ποιήματά σου. Ἐχουν ὁ-
κλήν τεχνικὰ λάθη (μετρικὰ καὶ χασιμώδες),
μὰ εἰσάγει πῶς ἔχεις ταλέντο καὶ ἡ μελέτη
καὶ ἡ περὰ θὰ τὰ διορθώσῃ. Καλλιέργησις ἰδι-
αιτέρως τὸ εἶδος αὐτὸ τῶν θρησκευτικῶν ποιη-
μάτων. Κρατοῦμε τὸ εἶδος τῆς μὴμης τοῦ Ἀγίου
Κωνσταντίνου καὶ θὰ προσπαθώμεν νὰ τὸ
δημοσιεύσωμε. — **ΕΥΑΓΓ. Γ. ΚΑΡΚΑΝΗΝ.**
Παραμυθία παιδικὰ καὶ γραμμέναι σὲ τέτοια
δραματικὰ ἀνταρπάζοντα γλῶσσαι; Κ' ἔπειτα, τὸ π-
ολεργὸν συμπέρασμα τοῦ, ποὺ σχεδὸν δικαιολο-
γῇ τὴν κλαδί, δὲν κάνει γιὰ μᾶς. — **ΓΕΩΡΓ.**
ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ. Σὲ συγκαίρουμε γιὰ τὰ
πατριωτικά σου αἰσθηματά, μὰ τὸ ποίημα σου
δὲν εἶναι ἀκόμη γιὰ δημοσίευσιν. — **ΠΑΝΟΝ**
ΜΠΑΡΔΗΝ. Λίγο πρὸς πᾶν σου ἀποσπασμα
γιὰ ἓνα ποίημα σου καὶ τώρα βλέπουμε ἓνα
μεγάλον ποῦ σου. Σκαπανέας ἐσὺ, καὶ κῆρ-
τος τόσο μεγάλῃ... λογοτεχνικὴ παραγωγή; Καὶ
τὰ μαθήματά σου; Οἱ ἀποσχολήσεις σου στὴ

Νεολαία; Πρόσθετε νὰ μὴ παρασύρῃσαι σὲ ὁ-
σκαμα λογοτεχνικὰ γράμματα, ὅπως εἶναι π.χ.
αὐτὸ τὸ πρῶτον ποὺ μᾶς ἔστειλες. — **Β. ΠΑΠΑ-**
ΤΣΩΡΗΝ. Τὸ ποίημα σου προσπαθεῖ νὰ ἐκ-
φράσῃ τὰ πατριωτικά σου αἰσθηματά, μὰ δὲν
τὸ καταφέρνει. — **ΙΩΑΝΝΗΝ ΓΑΪΤΑΝΑ-**
ΚΗΝ. Γιὰ ν' ἀποδοῦναι καλῶς ἓνα παραμυθί-
ον, ποὺ ἀκούει ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ λαοῦ, χρειάζεται
καὶ τέχνη καὶ βελούγητα, ἀκόμα καὶ λογογ-
ραφία, δηλαδή ἐπιστημονικὴ κατάρτισις. Γι' αὐ-
τὴν τὴν ἐργασίαν ἔχουμε εἰδικὸν συνεργάτη. Ἐ-
καίνο ποὺ μπορούμε νὰ δεχθῶμε ἀπὸ ἀναγνώ-
στες τοῦ περιοδικοῦ μας, εἶναι μικρά καὶ ἀπλὰ
παραμυθία, κατὰλληλα γιὰ τοὺς Σκαπανεῖς
μας. Καταλαβαίνει λοιπὸν πῶς δὲν μπορούμε
νὰ δημοσιεύσωμε τὰ παραμυθία ποὺ μᾶς στέλ-
λατε καὶ ποὺ εἶναι τόσο μεγάλου. — **ΣΩΤΗ-**
ΡΗΝ ΛΕΩΝΙΔΑΚΗΝ. Καλογραμμένον τὸ διη-
γηματάκι σας καὶ μὲ καλὴ φαντασία, ἀλλὰ ἀ-
ναφέρει τὸ θέμα ποὺ δὲν μπορούμε νὰ τὸ
δημοσιεύσωμε. — **ΙΩΑΝΝΗΝ ΔΡΑΓΟΥΝΗΝ.**
Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴ συνεργασίαν σας, ἀλλὰ ἡ
ὕλη τοῦ περιοδικοῦ μας, ποὺ ἀναφέρεται σὲ
πολιτικὰ θέματα, γράφεται ἀπὸ ὁρισμένους ὁ-
πευθύνους συντάκτας. — **ΔΗΜΗΤΡ. Κ. ΣΟΥ-**
ΜΑΛΕΥΡΗΝ. Καλὸ τὸ παραμυθίον καὶ θὰ τὸ
δημοσιεύσωμε. — **ΝΙΚΟΛ. Α. ΜΠΑΚΟΝ.** Ἐξέ-
ραμε τὸν πῶδο σας γιὰ τέτοια εἶδη ἀναγνώ-
σιμα καὶ προσπαθώμεν πάντα νὰ τὸν ἱκανο-
ποιώμεν. — **ΝΙΚΟΛ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ.**
Καλὸ τὸ παραμυθίον καὶ θὰ τὸ δημοσιεύσωμε
ἐπὶ μᾶς δόξῃ εὐκαιρία.

ΤΗΛ. ΜΟΥΛΙΝΟΝ. Ἡ ἐμπνευσις σας ὄρασα,
ἀλλὰ τὸ ποίημα ἔχει τεχνικὰ λάθη κ' οὕτως ἀν-
ταποκρίνεται καλὰ στὸ θέμα. — **Α. Σ. ΚΥ-**
ΠΡΙΩΤΟΥ. Καὶ τὸ δικὸν σας τὸ ἴδιον. — **ΣΠΥ-**
ΡΟΝ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΝ. Τὸ πρῶτον ποίημα
σας — «Χαιρετισμοὶ στὸ Νησί» — ποὺ εἶναι
καὶ τὸ καλύτερον, ἐξαιρεῖται ἀπὸ τὰ πλαίσια τοῦ
περιοδικοῦ μας τὸ ὅλον. — **Ε. ΣΤ. ΦΙΛΙΠΠΙΝΟΥ.**
δὲν καταρτίζωμε ν' ἀνταποκριθῇ στὸ θέμα
τοῦ. — **ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΝ.** Μὲ πολ-
λὴν εὐχαριστίαν ἐλάσθε μὲ τὸ γράμμα σας
ποὺ ὅπως μᾶς λέτε παρακολουθεῖτε τὸσον ἐμ-
δοὺν καὶ τὸ μεγάλον ἔργον τοῦ Ἀρχηγοῦ. Ἀπὸ
τὰ ποιήματα δημοσιεύουμε ἀπὸ τὸ εἶδος τοῦ
ἔδωσαν τοὺς κάτωθι στίχους:

Ἐλα οἱ αἰδῶνες ἀνοίξαν
δρόμον γλυκερὴν εὐθείαν
στὴν Νεολαίαν ποὺ τιμὴν
προσφέρει στὴν Πατρίδα.

Π. Δ. ΝΗΣΙΔΗΝ. Τὸ ποίημα σου δὲν εἶναι
ἀκόμη δημοσιεύσιμον, μὰ τὸ γράμμα σου πολὺ
μᾶς ἀρεσε, γιὰτὶ δείχνει πόσο ἔχεις νοήματα
τὸ πνεῦμα τῆς ἄης Λόγυστου. Ὁ κῆπος ποὺ
ἔχεις κάμει μὲ τόσο ζῆλον καὶ ἐργασίαν στὸ σπί-
τι σου, σύμφωνα μὲ τὸ παράδειγμα τοῦ Ἀρχη-
γοῦ, ὅπως γράφεις, δείχνει ὅτι πρῶτα-πρῶτα
ἔχει ἀνέλθει μέσα σου ὁ κῆπος τῆς φυγῆς σου,
μὲ τὰ πρὸ ὁμορφὰ λουλούδια τῆς ἀγότητας τῆς
Πατρίδος. — **Δ. Μ. Χαριτωμένο τὸ ποιηματάκι**
εἶς ὁ Φαλαγγάρχης καὶ τὰ λαγυράκια καὶ θὰ τὸ
δημοσιεύσωμε. — ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΥΡΙΚΑΚΗΝ
Καλὸς ὁ ὁμιος στὴν Ἐργασία, ἀλλὰ πολὺ με-
γάλος. Δημοσιεύουμε ἐδῶ μερικὸς στίχους:

Σηκώθηκε, παῖδι, ἡμερῶνι,
σηκώθηκε, ντυθῆτε μὲ μᾶς,
μὲ τραγουδιὰ καὶ ἄλκιος
μᾶς προοίμιον ἡ χαρὰ τῆς δουλειᾶς.

Σὲ βουὰ καὶ πέλδωγ καὶ κάμπους
κ' ὅπου ὁ ἱερώτας μας πέφτει στὴ γῆ
πάντα ἀπλώνεται ὡσεὶ εὐτυχία,
πάντα ἀνοίγει τοῦ πλοῦτου ἡ πηγή.

Τραγουδῶντας κ' ἀκούρατους πάντα
τὴ δουλειὰ θὰ μᾶς βρῇ καὶ ἡ αὐγή,
καὶ μ' αὐτὴν τιμημένα θὰ ζοῦμε
καὶ μπροστὰ μας κανεὶς δὲν θὰ βῇ.

ΝΙΚΟΛ. ΓΚΟΡΤΣΟΛΟΓΟΝ. Δὲν εἶναι ὁση-
μα τὸ ἄρθρον σας εἴη ἀνάληψις τοῦ Κυρίου,
ἀλλὰ, ὅπως βέβαια θὰ ἔχετε παρατηρήσει, τὰ
θρησκευτικὰ περιχρῶνισα ἄρθρα τοῦ περιοδι-
κοῦ μας γράφονται ἀπὸ ὁρισμένους συνεργά-
τας, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀρμόδιοι δι' αὐτά. — **ΠΑ-**
ΝΑΓΙΩΤΗΝ ΑΧ. ΤΣΙΠΑΡΗΝ. Γιατὶ, παῖδι
μὲν, ἐχρησιμοποίησε κ' ἐδῶ αὐτὸ τὸ τόσο
ἀξιοκαταξίωτον καὶ ἀξιοπεριφρόνητον μέσον, νὰ
πάρῃ ἓνα ἔντομον ποίημα καὶ νὰ τὸ παρουσιάσῃ
ὡς δικό σου; Δὲν τὸ καταλαβαίνεις καὶ μόνος
σου δι' ἡ πράξις αὐτὴ εἶναι ἀπάτη ἡ μάλλον
κλονὴ ἐξῆς δικαιοσύνης; Τὸ ποίημα εἶναι τὴν
Ἑλλάδα ποὺ μᾶς ἔστειλες ὡς δικό σου καὶ
τὸ δημοσιεύουμε στίς σελίδας τῆς Ἀλληλογρα-
φίας τοῦ ὅτι ἀπὸ 29 οὐλοῦν μας ἀνέκει στὸν
συναγωνιστὴ Γεώργ. Σ. Λογοθέτην (Ἰδμενα),
διευθύντην τοῦ περιοδικοῦ εἴη Ἡρακλῆς, καὶ τὸ πῆ-
ρες ἀπὸ τῆς αὐτοῦ τοῦ εἴη Ἡρακλῆς. Κατα-
νοεῖς! Τὴν ντροπὴ! Εἶναι πραγματικὸν πολὺ θλι-
βερό καὶ ἀπογοητευτικὸν αὐτὸ τὸ φαινόμενον καὶ

πρέπει νὰ σταματήσῃ ἀμέσως καὶ ὁριστικῶς.
Δὲν ἐπιτρέπεται οἱ Νεοὶ τῆς Ὀργανώσεώς μας
νὰ καταπίπτουν καὶ νὰ ἐξουθενώμεναι μὲ τέ-
τοιους πράξεις. — **ΜΙΧΑΗΛ ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗΝ**
καὶ **ΛΑΚΗΝ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΝ.** Τὸ ζαν-
λέμε καὶ σὲ οὗς: Τὰ θρησκευτικὰ ἄρθρα ἀπα-
τοῦν διὰ μόνον θρησκευτικὴν διάθεσιν ποὺ τὴν
ἔχουμε ὅλοι μας, ἀλλὰ καὶ σχετικὴν μόρφωσιν
καὶ γνώσεις, ποὺ τὴν ἔχουν κυρίως οἱ θεολό-
γοι γ' αὐτὸ τὰ σχετικά ἄρθρα τοῦ περιοδικοῦ
μας τὰ γράφουν εἰδικὸι συνεργάται τοῦ. — **Ε-**
ΛΕΝΗΝ Π. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ. Γιὰ νὰ δημο-
σιεύσωμε μιὰ μεθυστικὴ σύνθεσις, πρέπει νὰ εἶ-
ναι ἐξαιρετικὴ, καὶ τέτοια δὲν εἶναι ἀκόμη ἡ
σύνθεσις τῆς συμπεθερίας σας, ἀν καὶ εἶναι
καλογραμμένη ὡς σύνθεσις. — **ΒΗΣΣ. ΚΛΑΔ.**
Ἀπὸ τὸ εἶδος δημοσιεύουμε τὸ τελευταῖον
τετράστιχον:

Ἡ Ἑλλάδα μᾶς ἀνέκει,
τρέτουμε μ' ἐνθουσιασμόν,
γιὰ τὴ δόξα, γιὰ τὴν νίκη,
γιὰ τὸ νῆος Πολιτισμοῦ!

ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΦΩΤΙΑΔΗΝ. Καταπιστεύετε μὲ
θέματα ποὺ ἀπαιτοῦν εἰδικὴν μόρφωσιν, ὅπως
εἶναι τὰ θέματα τὰ σχετικά μὲ τὴν γεωγραφίαν
καὶ τὴν ὕμειν, γιὰ τὰ ὅποια ἔχουμε εἰδικὸς
συνεργάτας. — **ΜΑΤΙΝΑΝ ΛΙΤΣΑ.** Καλογραμ-
μένους ὁ εἰδικὸς τῆς Μάνικας, ἀλλὰ πολὺ θλι-
βερό καὶ ἀπαισιόδοξον. Προτιμοῦμε θέματα ἀπὸ
ποὺ χαροῦντες ὅπως τῆς ζωῆς, ποὺ εἶναι ἄλ-
λως τε — καὶ πρέπει νὰ εἶναι — πρὸς ταιρια-
στὴς σὲ Νέους καὶ Νέες, ὅπως ἑσείς, καὶ μᾶ-
λιστα μέλη τῆς Ὀργανώσεώς μας, ποὺ τὸ πνεῦ-
μα τῆς εἶναι πνεῦμα αισιοδοξίας καὶ θελήσεως.
— **ΑΝΤΩΝΙΟΝ ΜΑΛΙΩΤΑΚΗΝ.** Μᾶς συγχι-
νησε τὸ γράμμα σου γιὰ τὰ τόσο ἐνθουσιάζοντα
αἰσθηματά σου πρὸς τὸν Ἀρχηγόν, τὴν ἄην Λό-
γυστον, τὴν Ὀργάνωσίν μας καὶ τὸν περιοδικόν
μας. Σὲ συγκαίρουμε. — **ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΙΩ-**
ΑΝΝΟΥ. Καλὴ ἡ ἐκθεσις σου, ἀλλὰ μᾶς τὴν
ἔστειλες ἀργά καὶ ἔχουμε σταματήσει τὴν δη-
μοσιεύσιν ἐκθέσεων πᾶν στὸ θέμα αὐτό. —
ΙΑΣ. ΔΕΠΟΥΝΗΝ. Τὸ ζανλέμε καὶ πάλι!
Δὲν θέλωμε θέματα ἀπαισιόδοξα, ἀπαισιόγε-
να, πεισιόδοξα. Θέλωμε χαρὰ, αισιοδοξία,
θέλησι, δύναμι. Ἐσείς ἔχετε ταλέντο. Χρησι-
μοποιεῖτε τὸ γιὰ τέτοια θέματα. Καὶ διὰ ἐκτε-
νὴ πράγματα, ἀλλὰ σύντομα, οὐσιαστικὰ καὶ
ζουμερά. — **ΜΕΝ. Ν. ΤΣΙΚΡΑΝ.** Καλὴ καὶ
σοβαρὴ ἡ μελέτη σας γιὰ τὸν ρόλο τοῦ ὁμοου-
νισμοῦ, ἀλλὰ κατάλληλη γιὰ ἄλλα περιοδικὰ
ἐντύπων μελετῶν. Πάντως οὐς ἐχρησιμοποίη-
με.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤ. ΑΣΚΗΣΕΩΝ

Ν. ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΝ, Α. ΜΑΚΡΥΧΩΡΙ-
ΤΗΝ, Γ. ΦΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΝ καὶ **Θ. ΤΣΟ-**
ΜΙΔΗΝ. Δὲν ἔχετε ἀντιληφθῇ τὸν μηχανισμό
τῶν κρυπτογραμμάτων. — **Α. ΔΙΑΜΑΝΤΑΚΗ.**
Ἐγκρίνεται τὸ εἶς ἔσθες. — **Δ. Κ. ΤΡΙΑΝ-**
ΤΑΦΥΛΟΥ. Ἐγκρίνεται, ἐκτός τοῦ σταιρου-
λέου, τὸ ὅποιον εἶναι μὲν καλὸ, ἔχει ὅμως
δυσκόλες λέξεις. — **Μ. Ι. ΚΙΟΥΠΛΗΝ.** Ἀ-
πορρίπτονται. Μὴ γράφετε ὅτι τὴς δύο δοῖς.
Τὴ θὰ πῇ ἐπιμέτα. — **Μ. ΚΑΡΑ.** Νὰ γράφετε
ἀπὸ τὴ μὴ δύο τοῦ χαρτίου. — **Ι. ΠΑΠΑΓΕΩΡ-**
ΓΑΚΗΝ. Καλὸ τὸ σταιρούλεον, ὅπως καὶ τὸ
δικτυώδ, ἀλλὰ δυστυχῶς ἔχουν μερικὲς δύσκο-
λες λέξεις. — **Ε. Γ. ΚΟΡΡΕΝ.** Κακογραφί-
σμένα. — **ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΚΡΗΣ ΣΑΝ.** Καλὴ οἱ
πνευματικὲς ἀσκήσεις. Τὸ ν' ἀφίγη κανεὶς γιὰ
ἀρκετὸ διάστημα τὰ γραπτά του καὶ νὰ τὰ ζα-
ναδιαβάξῃ εἶναι ὁ καλύτερος τρόπος αὐτοκρι-
τικῆς. Συγκαίρουμε γιὰ τὰ ἀραιὰ αὐτὰ αἰ-
σθηματά. — **Δ. ΦΡΟΣΥΝΑΚΗΝ.** Τὸ παιγνίδι
τοῦ ζώου δὲν εἶναι δυνατόν νὰ δημοσιεῖθῃ διότι
δὲν εἶναι σχεδιασμένον μὲ οὐκὴ μελέτην.

Κ. Γ. ΚΟΤΤΑΡΑΝ, Ι. Ε. ΚΑΡΑΣΤΑΜΑ-
ΤΗΝ, Β. Ε. ΚΑΤΣΗΓΙΑΝΝΗΝ (ὅλα σχεδὸν
τὰ διούδια ἀκόστα), **Μ. ΑΛΕΞΙΟΥ, Ι. ΔΟΥ-**
ΒΡΗΝ, Ε. ΑΛΦΙΕΡΗΝ, Κ. Γ. ΜΑΓΚΑ-
ΡΑΝ, Ν. ΠΕΝΤΑΦΡΑΓΚΟΝ, Γ. ΣΤΑΘΟ-
ΠΟΥΛΟΝ (ἀπὸ τὴ μὴ δύο τοῦ χαρτίου ἄλλη
φορὰ), **Γ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΝ, Γ. ΣΙΑΝΡΟΠΟΥ-**
ΛΟΝ, Θ. ΔΑΝΙΗΛΙΔΗΝ, Γ. Κ. ΤΖΑΝΕΤΟΝ
(χάθηκε ἓνα ἀντικείμεν ὅλλου χαρτίου), **Ε.**
ΚΑΡΑΜΑΝΗΝ, Π. ΚΟΓΙΑΝΤΗΝ, Γ. ΝΙ-
ΚΟΛΑΟΥ, Ι. ΜΑΤΣΟΥΚΑΝ, Ε. ΠΑΝΤΙΡΗ,
Α. ΚΟΤΣΙΩΝ, Κ. Κ. ΜΕΛΑΝ, Π. ΜΠΟΥ-
ΓΙΟΥΚΟΝ, Σ. ΚΟΛΟΒΟΝ, Β. ΠΑΠΑΤΣΩ-
ΡΗΝ, Ν. Π. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, Α. Σ. ΝΟΥ-
ΚΟΝ (κακοσχεδιασμένα), **Α. ΜΑΝΩΛΙΑΝ, Δ.**
Π. ΠΑΣΧΑΛΗΝ, Ἀπορρίπτονται.

Ε. Μ. ΧΕΙΛΑ, Σ. Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΝ, Δ.
ΓΚΑΡΓΚΑΝΑ, Μ. Χ. ΚΟΝΣΤΑΝΤΗΝ, ΧΡ.
ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ, Κ. Α. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΝ, Ε. ΧΕ-
ΡΕΝ, Π. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΝ, Π. ΜΠΑ-
ΝΤΙΝΕΛΛΙ, Γ. Δ. ΠΑΣΧΑΛΟΠΟΥΛΟΝ, Α.
ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΝ (τὸ τρίγωνον). Ἐγκρίνον-
ται.

Τόπος: ΠΥΡ ΣΟΥ Α. Ε.

Η Νεοταξία

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 36 (87)
8 ΙΟΥΝ. 1940 - Ε.

